

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
fellesskap og fostring.

hjvete kornet

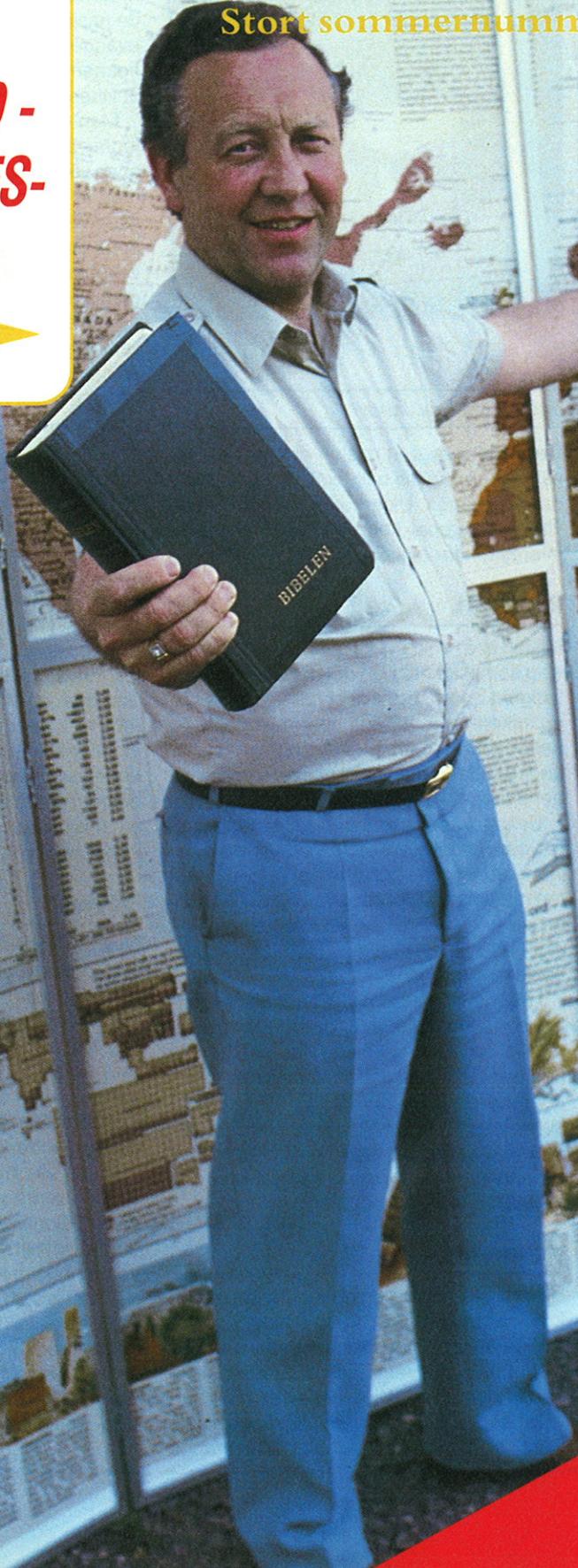
Nr. 7-8
Juli-Aug.
1985

Bibel-aksjonisten
Frank Kaleb
Jansen:

**GUDS ORD -
EN MENNES-
KERETT**

Stort sommernummer

Spesialsider:

**BIBELEN
FOR
ALLE**

*Er du en
«svovelpredikant»
Martin Omdal?*

T.L. Osborn kommer
til Norge. Eksklusivt
intervju

Norge, Sverige
kr. 14,00
Danmark kr. 16,00

Redaktør

Rolf Erik Janøy

Adresse til redaksjon og ekspedisjon

Boks 770

3191 HORTEN

Besøks adresse:

Baggerødt. 5, HORTEN

Ekspedisjon og distribusjon

Inger Svendsen

Treffes mand. - torsd. 9.00 - 14.00

Telf. 033-44 726

Redaksjonssekretærer

Unni Flatha, Ellen Ofte Jakobsen

Anne Hove Sunnarvik

Faste medarbeidereLeif Jacobsen, Pelle Karlsson, Bjørn Lindvig,
Jim McInnes, Sven Nilsson, Terje Rygh,
Åge Åleskjær**Grafisk form og tegnegruppe**Leif Harry Håvåg, Rolf Jansson,
Svein Thorkildsen, Ivar Øksendal**Redaksjonell målsetting**

Hvetekornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med å formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper.

Hvetekornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.

Annonser

For priser og avtaler kontakt

Anita Gunnerød, tlf. 033-52 050,

X ART & PRESS A/S,

Bilet 12, 3080 Holmestrand.

Regnskap

Jan Jensen

Revisjon

Registrert revisor

Svein V. Korsgården

3080 Holmestrand

Abonnement

Norge og Sverige kr 110,- pr. år, Danmark D.kr. 140,-. Kan bestilles ved å sende navn og adresse til ekspedisjonen. Gaveabonnement 1 år kr. 110,- (Flypost til utlandet + kr. 80,-)

Bankgiro nr. 2450.07.10167

Dansk postgiro: 9 46 40 26

Svensk postgiro: 42 49-9

Abonnement er bindende inntil skriftlig oppsigelse.

Signerte artikler

og innlegg uttrykker forfatterens meninger. Disse er ikke nødvendigvis å oppfatte som redaksjonens.

Ettertrykk

av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

Sats, paste-up, repro og trykk:
Tangen-Trykk A/S, Drammen

En profetisk oppgave

Tekst: Rolf Erik Janøy

Det er ofte sagt at misjon er Guds hjertesak. Men i dag blir uttrykket «misjon» brukt om så mangt. Uklarheten omkring dette viktige begrepet kan være med å svekke interessen for misjon.

Ikke hørt

Misjon er å proklamere evangeliet for folkeslag som ikke har hørt det, for å føre dem til lydighet og tro. Etter at et folk, en stamme, en folkegruppe har fått høre evangeliet og det er blitt etablert en selvstendig og selvunderholdene menighet blant dem, begynner evangeliseringarsarbeitet.

Evangelisering er selvsagt av den største verdi, men må ikke forveksles med misjonsarbeid. En som arbeider ut fra et etablert menighetsvirke, kan være med å evangelisere gjennom sitt yrke enten det nå skjer i Norge eller i Afrika, men det behøver ikke være misjon.

I denne siste profetiske endetid har misjon en nøkkelrolle, evangeliet skal proklameres for alle folkeslag før Jesus kan komme. La oss derfor ikke bruke uttrykket misjon på en forvirrende måte. Det er kun når noen forsøker å nå de som ikke har hørt evangeliet, at man i ordets egentlige og opprinnelige forstand kan tale om misjonsarbeid og misjonærer.

Heimemisjon

Hjelp til etablerte menigheter og kirkesamfunn har etter hvert blitt en hovedoppgave for de fleste misjonsselskaper. Det arbeidet som begynte blant et folk som ikke hadde hørt evangeliet, har etter en tid utviklet seg til å bli et evangeliseringarsarbeit ut fra vel etablerte menigheter. Men mange

misjonærer fortsetter å virke sammen med de nasjonale krefter i disse etter hvert godt evangeliserte områdene. Man driver heimemisjon i stedet for å bringe evangeliet videre til nye områder.

Men er det ikke fint å trenne opp de «innfødte» til å evangelisere sine egne? Jo, det er en viktig oppgave. Faren er at man glemmer at de innfødte stort sett virker i sin stamme, og hva da med de folkeslag som ennå ikke er nådd? Dersom vi bare driver virksomhet blant de folkeslag/stammer som er nådd med evangeliet, vil halvparten av jordens befolkning aldri få høre evangeliet forkjent. Uansett hvor mye vekkelse det er blant de 5.450 folkegruppene som er nådd, må det *misjon* til for å nå de 16.750 grupper som ennå ikke har noen selvunderholdene og evangeliseringende menighet.

Heimemisjon er alt evangeliske virke som skjer i et samfunn eller folkeslag hvor det er etablerte, evangeliseringende menigheter. I Kenya f.eks. er det et flere stammer som har mange kristne og etablerte menigheter. Alle misjonærer som arbeider blant disse for å hjelpe dem til å utvikle mer bibelske, sjælevinnende og modne menigheter, driver heimemisjon. Men blant f.eks. Turkana- og Massai-stammene er det derimot få kristne. I disse stammene finnes ingen selvunderholdene og evangeliseringende menighet. Enhver kristen som arbeider med å nå disse med evangeliet, er en misjonær, enten han kommer fra en annen stamme i Kenya eller fra Norge.

Bevisst

Over 90% av den misjon som i dag pågår, er heimemisjon. Derfor må den enkelte kristne bli bevisst at frontmisjonen må styrkes. Det er ikke nok å støtte «misjonen». Jeg har sett misjonærer bygge kirke tvers over gaten for et annet lokale. Kirkene tilhørte endog samme kirkesamfunn, men misjonærerne som grunnla dem, kom fra ulike utsenderland.

Vi må vite hva vi gir våre misjonsmidler til. Derfor må vi ha en best mulig kontakt med misjonærerne så vi kan få tro for deres arbeid og støtte dem med forbønn og offer. Vi må ha klart for oss forskjellen på heime- og frontmisjon. Minst halvparten av våre utsendinger og vår økonomiske støtte bør engasjeres i frontmisjon. Bare frontmisjon kan utføre det profetiske oppdrag med å kunngjøre evangeliet for *alle* til siste «ethnos» (folkeslag) er nådd (Rom 16,26).

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
fellesskap og fostring.

hvetekornet

– i tjeneste for Kristi legeme –

Omslagsfoto:
Rolf Erik Janøy

Juli/August 1985

Nr. 7-8. Årgang 2

ARTIKLER

4 Den siste store vekkelse

Tekst: Frank Kaleb Jansen

6 Bibeloversettere - Guds geriljasoldater

Tekst: Frank Kaleb Jansen

8 16750 unådde folkegrupper

Tekst: Frank Kaleb Jansen

10 Perspektiv på misjon

Rapport fra et studieopphold på U.S. Center for World Mission ved Francisca Jansen

12 Norske menigheter utfordres: Hvert sted i forbønn!

Orientering om forbønnsaksjon for
unådde folkegrupper ved Geir Ola
Korsnes

14 Forbønnsliste

Liste over norske kommuner og de
folkeslag de skal be for

17 Misjonsgeniet Lars Skrefsrud - 100 år før sin tid?

Tekst: Tor S. Haugstad

20 Er du en «svovelpredikant?»

Martin Omdal svarer på tiltale

26 Bare Gud kan gi vekst

Intervju med John Wimber om
kirkevekst

32 Bønn og evangelisering

Del II
Tekst: Oddvar Søvik

36 - Jeg ønsker å se Europa i brann!

Ingemar Myrin intervjuer T. L.
Osborn

64 Mannen som fikk navnet «Mister Pinse»

David du Plessis har fremdeles visjoner

Side 6

Side 17

Side 32

SERIER

42 Læreren

Gaveoppdagelse og kallsbevissthet
Tekst: Kjell Sjöberg

55 Syng til Herren

Innta områder ved lovsang
Tekst: Rachel Jefferies

FASTE SPALTER

2 Hjertespråk

Tekst: Rolf Erik Janøy

36 Sett først Guds rike

Ny fast spalte om økonomi og kristenliv
Tekst: Sven V. Korsgården

44 Verd å lese

45 Enhets er evangelisering

Gud har bare én menighet
Tekst: Pelle Karlsson

46 Speilet

Nyheter fra kristenfronten

52 20 spørsmål

Ashbjørn Johansen svarer

56 Fra lesekroken

60 Forum

Lesernes spalte

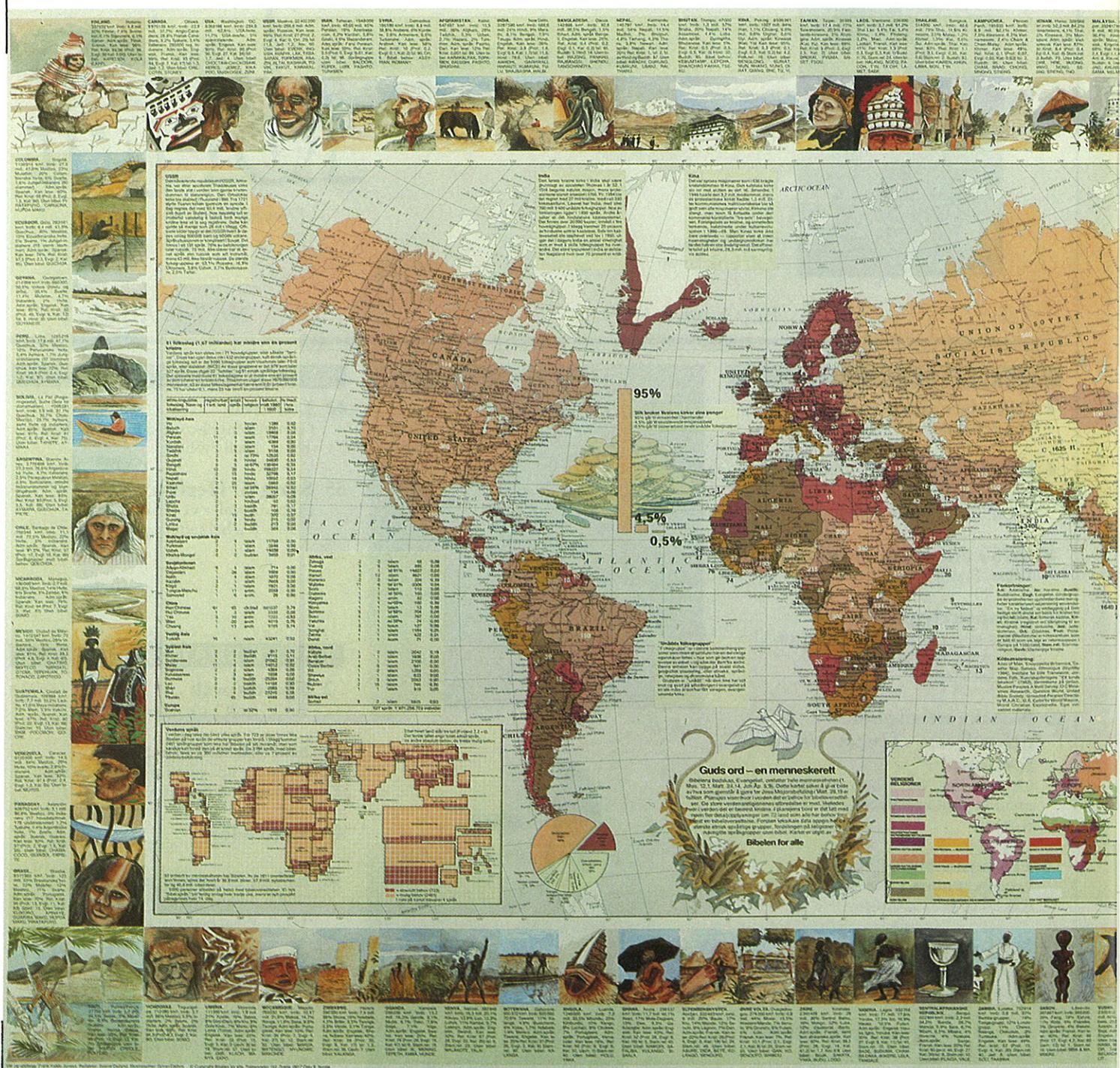
63 Samfunn

En kontaktmulighet

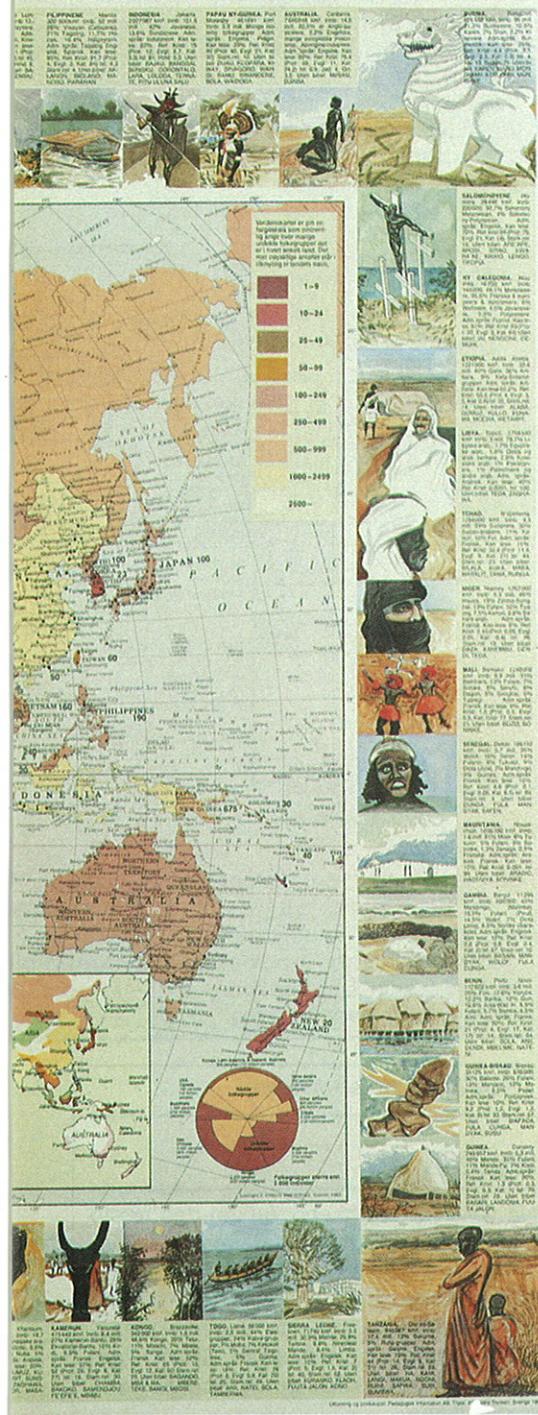
68 Hvetekryss

Ved Jostein Janøy

71 Kommer i neste nummer

Mer enn 3 000 000 000 (tre milliarder) mennesker er ikke kristne. Halvdelen av jordens befolkning har ingen kristen menighet i sin folkegruppe. En tredel av verdens folk har aldri hørt om Jesus Kristus. Mer enn 3000 av verdens språk mangler oversettelse av Bibelen. Befolknings-eksplosjonen i den ikke-kristne (tredje) verden peker hen mot 7 milliarder mennesker på jorden innen år 2000. Av disse vil mellom 4 og 5 milliarder ikke kjenne Gud.

Tekst: Frank Kaleb Jansen

En utfordring til alle kristne: DEN SISTE STORE VEKKELSE

Hvor store disse tallene er, forstår vi kanskje best når vi tenker på at det ennå ikke er gått en milliard minutter siden Jesu fødsel. Stilt overfor slike fakta og statistikk er det lett for oss kristne å bli grepet av mismot og tenke at vi aldri kan oppleve å se Jesu misjonsbefaling til sine disipler fullført. Men Gud ga oss ikke mismodighets ånd. Han ga oss krafts og kjærlighets og sindighets ånd.

Hans vilje og primære mål står klart nedfelt for oss i Skriften like fra Abraham (I deg skal *alle jordens slekter velsignes*) til Johannes på Patmos (Og jeg så en skare som ingen kunne telle av *alle jordens folk* og slekter og tunger). Ingen som leser Bibelen kan være i tvil om at Gud inkluderer hele menneskeheden i sin frelsesplan. Først og fremst derfor vet vi med troens visshet at denne planen en dag skal fullføres.

Vi tror det er Hans vilje at vi i denne slekt er kalt til å bringe evangeliet om riket ut til vitnesbyrd for alle dem som ennå ikke har fått høre om Jesus. Oss er det gitt å vite hvem de unådde folkegrupper er, hvor de bor, hvor mange de er og hvilket språk de snakker. Vi kjenner deres materielle nød og deres behov. Vi disponerer en teknologi som ved hjelp av satellitter, radio, telefon og TV kan nå hver kvadratmeter på kloden. Moderne kommunikasjonsmidler har gjort at intet sted er lengre borte fra oss enn at det kan nås på under 48 timer. De kristne

kirker verden over disponerer allerede ressurser som både økonomisk og menneskelig langt overskridet det som er nødvendig for verdens evangelisering.

Som om ikke disse velsignelser skulle være nok, har Gud i den siste tid sendt en karismatisk åndsutgyldelse over menigheter i nær sagt alle verdens kirkesamfunn. En ny pinse har gått over verden. Jesu avskjedsord til sine disipler om at «dere skal få...», er forandret til «dere har fått kraft idet Den Hellige Ånd har kommet over dere». Derfor har vi ingen unnskyldning for å bli sittende i vårt hjemlige «Jerusalem» og vente på at enda større ting skal skje med oss og våre kirker.

Ånden har vi fått til liv og til tjeneste. Den Hellige Ånd er en kraft som skal brukes i kjærlighet til dem som ennå sitter i mørke. Hvis ikke, blir vår gudstjeneste og vår tungtale bare som lydende malm og klingende bjeller: De gagner ingenting. Vi har fått en ordre om å «gå ut». Den orden var den siste Han ga. Den er ikke trukket tilbake, og derfor er det den som gjelder. Ingen trenger å få et kall til å gå ut, det er for å bli værende hjemme du må ha fått en spesiell ordre - en ordre som setter selveste misjonsbefalingen ut av kraft. Det er i lydighet mot denne vår tro skal prøves og våre liv skal dømmes.

Den siste store vekkelse er en MIJSJONSVEKKELSE. Kongens ærend har hast.

Det finnes 5445 språk i verden:

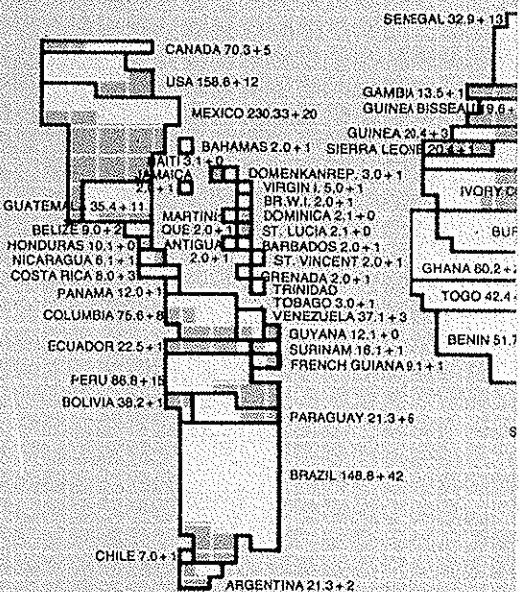
BIBELOVERSETTERNE - GUDS GERILJASOLDATER

«Denne radmagre Townsend vil ikke geriljasoldater holde ut med lenge!» Dette var den omtale Camroon Townsend fikk av sine misjonærkollegaer da han begynte sitt bibeloversettelsesarbeid. Men Wycliffe kan i dag se tilbake på mer enn 200 fullførte oversettelser, og ca. 1000 prosjekter er under arbeid. Mer enn 5000 heltidsarbeidere er spredt ut over hele verden, opptatt av Camroon Townsends kongstanke: Å gi hver tunge på jorden evangeliet på et språk som hjertet kan forstå.

Verdens språk

I verden i dag tales det 5445 ulike språk. For Bibelen på noe språk de enkelte grupper har 2461 språkgrupper som ikke har Bibelen på kanskje kan forstå den på et annetspråk. Det behov, tales av ca 300 millioner menneske Jordens befolkning.

93 prosent av menneskeheden har Bibelen, som finnes, spres det hvert år 36,8 mill. biber og 40,8 mill. bibel-deler.

5000 personer arbeider på heltid med bil "Bibel-språk" blir ferdig omlag hver tredje u påbegynnes hver 14. dag.

Tekst: Frank Kaleb Jansen

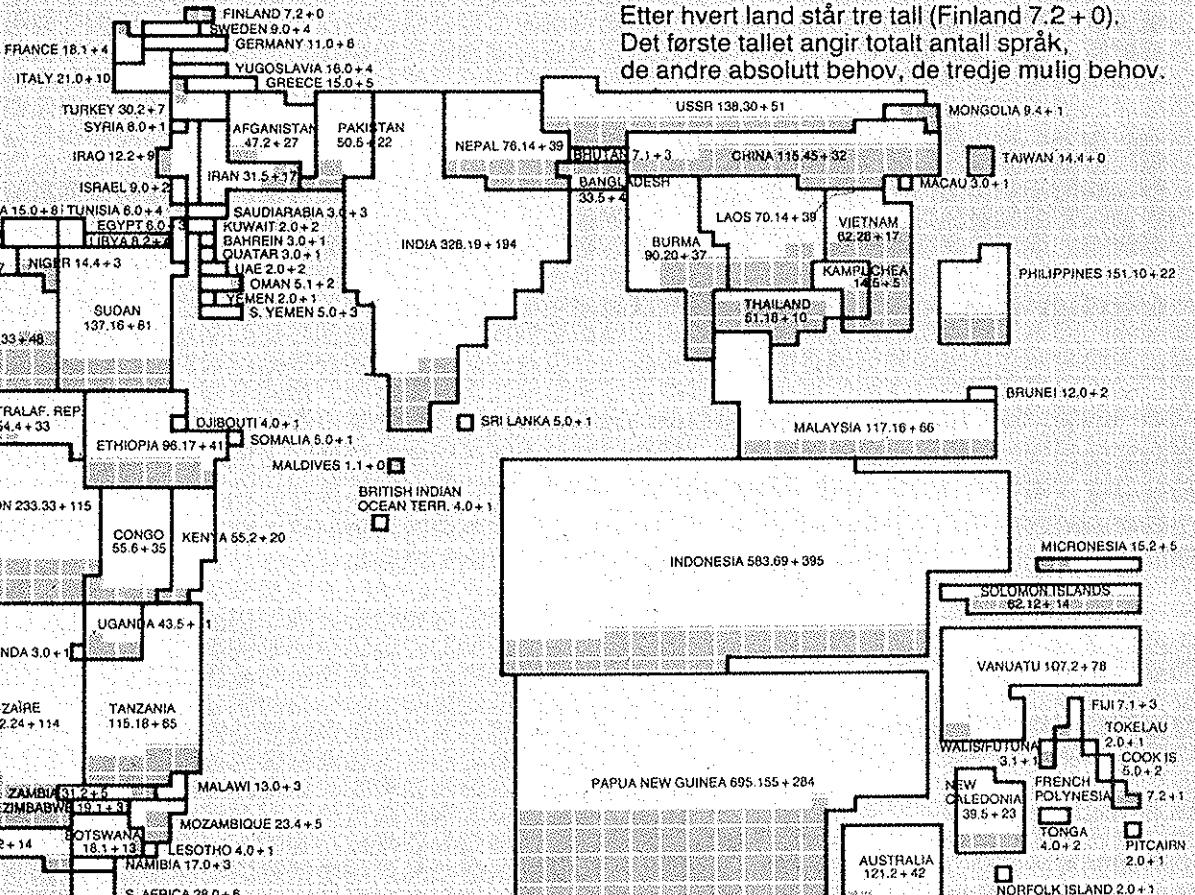
Wycliffe

Nå var ikke Townsend verken den første eller den eneste som hadde forstått viktigheten av å gi folk Bibelen på deres morsmål. Wycliffe, som han oppkalte sin organisasjon etter, ga Bibelen engelsk språkdrakt for fem hundre år siden. Siden fulgte Luther med sin folkelige og frodige tyske oversettelse.

Betydningen av disse to bibeloversettelser er det vanskelig å overvurdere. De står som søyler og rager høyt over alt annet av kirkepolitisk betydning de siste 500 år i Europa, ja, kanskje i hele verden. Gjennom disse bibeloversettelsene slo den kristne tanke rot i det brede lag av folket i vår verdensdel. Dette igjen dannet grunnlag for de mange vekkelser som har rullet over det som vi siden kom til å kalle «den kristne verden».

Wycliffe og deres søsterorganisasjon SIL (Summer Institute of Linguistics) er i dag regnet for å være ledende i verden innenfor praktisk språkforskning. De har delt verdens tungemål inn i 5445 klart adskilte språk. Av disse har nå ca. 1810 hele Bibelen eller vesentlige deler av den oversatt. 723 folkeslag kan ikke forstå Bibelen på noe språk den er oversatt til, og ytterlig-

23 av disse finnes ikke
forstå. I tillegg kommer
sitt morsmål, men som
3184 språk, med bibel-
eller ca 7 prosent av

Etter hvert land står tre tall (Finland 7.2 + 0). Det første tallet angir totalt antall språk, de andre absolutt behov, de tredje mulig behov.

/ de 1811 oversettelser
57,5 mill. nytestamen-

oversetter. Et nytt
3, mens et nytt prosjekt

gere 2461 grupper har ikke evangeliet på sitt morsmål. I alt er det nå igang oversetelsesarbeid i ca. 1000 språkgrupper.

Hver tredje uke

Til sammen utgjør disse 3184 stammene bare ca. 7% av jordens befolkning, dvs. ca. 300 millioner. Med andre ord har altså 93% av jordens befolkning Guds ord oversatt til sitt morsmål. Det er tungt å tenke på alle de unådde folkeslag som har en god bibeloversettelse, men ingen menighet. Ved hjelp av moderne kommunikasjoner, telesamband og datateknologi er det grunn til å anta at Det nye testamentet vil være å finne på alle tungemål i løpet av 1990-årene. Hver tredje uke blir man nå ferdig med et nytt «bibelspråk», og hver fjortende dag påbegynnes et nytt prosjekt.

Statistikker kan skape slik begeistring at man helt glemmer de strabaser og det nittiende tålfodighetsarbeid som er bibeloversetternes hverdag, isolert i månedsvis fra den «siviliserte» verden. Uvant som de er med livet bland verdens urbefolkning, den fjerde verdens folk, blir de ofte mistrodd, misforstått og forfulgt av enkelte politiske retninger og nasjonale ledere. For dem betyr disse minoritetene uro og omkostninger.

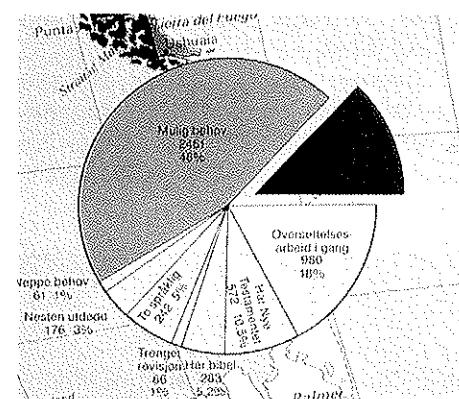
Hvem av oss her hjemme kan egentlig fatte den innsats et australsk ektepar har lagt ned gjennom 25 år for å gi en liten og

nesten utdødd stamme på Papua Ny Guinea Bibelen på et språk som deres hjerter kunne forstå. 25 år for bare 256 individer kan menneskelig sett virke helt absurd, men Gud regner ikke slik. Foran tronen i himmelen er også dette folket med i lovsangen som hver slekt og hver tunge gir til Herren (Åp 5,9).

Pionerer

Det skulle komme til å gå nesten 300 år fra den store reformasjonen før det framsto en mann som William Carrey, den protestantiske misjonens far, og vi fikk den første store misjonsvekkelsen. Den neste bølgen som utvidet misjonsperspektivet, kom ved menn som Hudson Taylor og Fredrik Franzon. De innså at evangeliet også måtte spres i innlandet. Tidligere hadde arbeidet bare vært drevet langs kysten.

Den siste store utvidelsen av vårt misjonsperspektiv har skjedd i vår tid ved menn som Camroon Townsend og George McGavran. Den første pekte på at Guds ord er en menneskerett for alle folk. Den andre (også kalt Kirkevekst-bevegelsens far) pekte på at verden ikke først og fremst skal vurderes som et uteliggende tall av enkelt-individer, men som et oversiktelig antall folkegrupper (ethnos). De siste grenseland er for lengst nådd av kommunismen, Kodak og Coca Cola. Når skal de bli nådd av kristendommen?

Camron Townsend 21 år 1917.

16 750

UNÅDDE FOLKEGRUPPER

som har mer enn 2.000.000.000 mennesker

I det siste tiår har misjonsstrateger og forskere stadig oftere brukt uttrykk som «unådde folkegrupper» eller «gjemte folk». Selv om ordene kan klinge litt uvant og merkverdig, er det egentlig verken noe nytt eller ukjent med den filosofien som ligger bak. Omtrent samtlige misjonspionerer fra Paulus til Lars Skrefsrød arbeidet med det for øye å grunnlegge nasjonale menigheter i de stammer eller folkeslag de arbeidet blant.

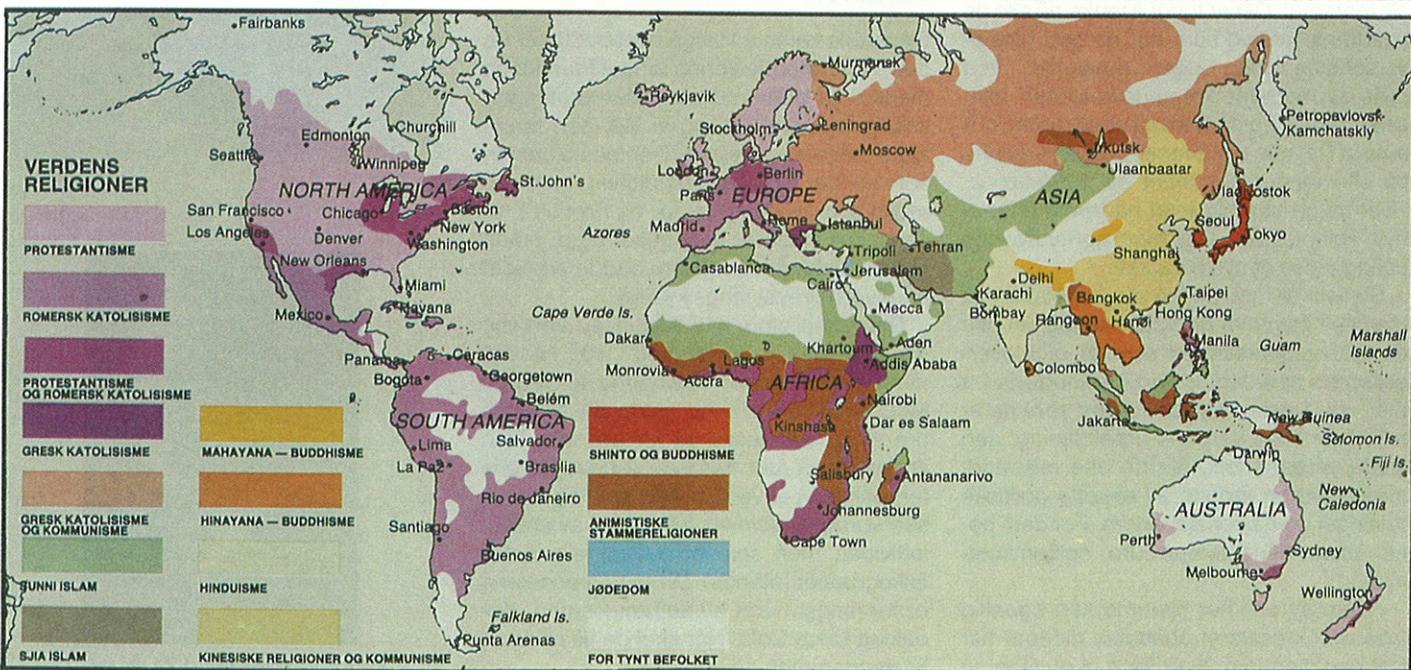
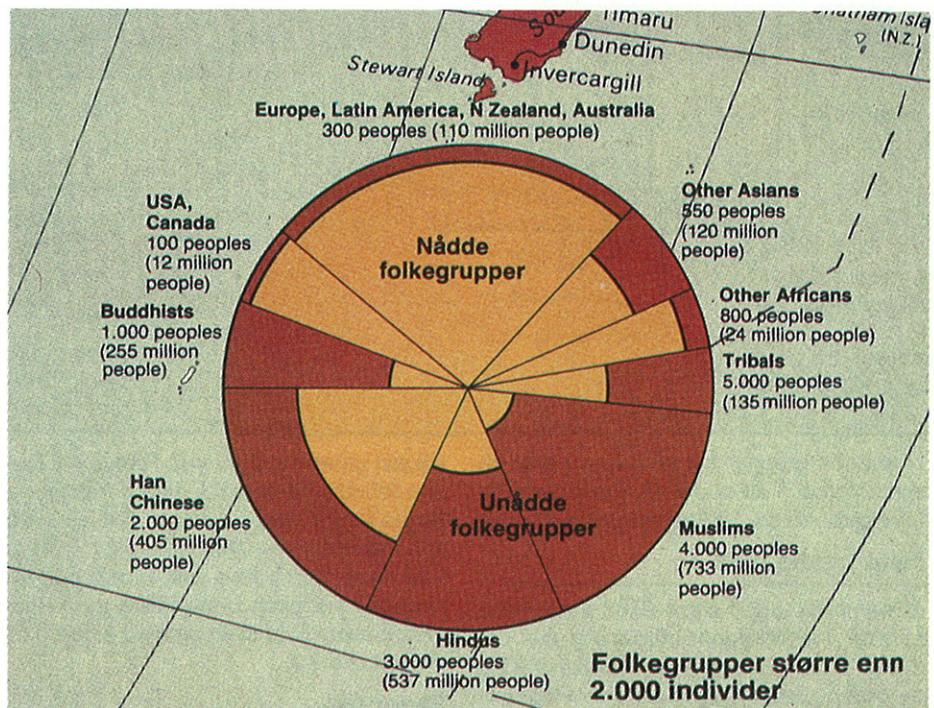
«Unådde folkegrupper»

En definisjon

«Folkegruppe» er i denne sammenheng personer som innen et samfunn har en del viktige egenskaper felles – noe som gir dem en opplevelse av enhet – og adskiller dem fra andre.

Denne enhet kan bygge på sosial status, geografisk plassering, eller etniske, språklige, religiøse og økonomiske bånd.

Gruppen er «unådd» når den ikke har tatt imot og svart på utfordringen i evangeliet på en slik måte at den har fått sin egen evangeliserende kirke.

Ethnos

Ordet som er oversatt «folk» f.eks. i Matt 24,14 eller 28,19 er på gresk ETHNOS. Det betyr en gruppe mennesker som selv oppfatter seg som ett folk. Denne enhetsfølelsen kunne grunne seg på politisk enhet (f.eks. romere) eller religiøst fellesskap (f.eks. jøder). Den kunne være knyttet til språk eller rase, geografisk plassering eller et yrkesmessig/økonomisk fellesskap. I mange tilfeller er også slektsfølelsen og familiebåndene blitt så sterke at ordet ethnos kan brukes om den kulturelle/sosiale enhet som er oppstått.

Bibelsens ord for dem som vi skal nå med evangeliet, er altså ikke land og nasjoner, disse tilfeldige 223 som verden teller i vår tid. Det er ethnos, dvs. de ca. 23 000 folkegrupper som eksisterer i dag. Jeg sier ca. fordi talet stadig vil være i forandring. Nye grupper oppstår og andre forsvinner. Typisk i så måte er alle de nye grupper som kommer til pga. flyktningestrømmen, eller som følge av alle gjestearbeidere som av økonomiske grunner har måttet forlate sitt eget land og sin kultur.

Disipler

Jesus sa: «Gå ut og gjør alle folkeslag (ethnos) til disipler». Hans hensikt er ikke oppfylt ved at vi øser evangeliet ut over en nasjon via radio eller annen massekommunikasjon. Han var opptatt av at det ble en disippelflokk, en egen nasjonal menighet grunnlagt i all verden blant alle folkeslag. Han visste at ikke «hele Jerusalem» eller alle mennesker ville motta evangeliet. Derfor ba Han sine disipler å gå videre selv om de var travelt opptatt med vekkelse både i Jerusalem og i Samaria. Så rakk da også den første generasjonen kristne å grunnlegge menigheter i hele området fra Spania til sydspissen av India og i det meste av Nord-Afrika.

Kultur-faktoren

Hvorfor er Bibelen så opptatt av folkegruppene?

I første rekke tror jeg det er fordi dette er den sikreste og raskeste måten å utbre evangeliet på. Gang på gang har vi sett at evangeliet er som en skogbrann. Tar det fyr, så brenner det like til skogens grenser. Men der stopper også brannen før den bringes videre til neste skog. Hver folkegruppe er en slik «skog», avgrenset av sin egen kultur, sitt språk, sin tro eller sine ressurser.

Hvor utenkelig er det ikke for oss f.eks. å skulle ha vår kirke ledet og finansiert av indere, og at vi skulle synge norske sanger på indiske melodier. Hvilke misforståelser ville ikke kunne oppstå når indiske misjonærer med dårlig norsk og bilder fra sin kultur skulle forklare oss Bibelens sannhet?

ter? Uten å bli beskyldt for å være rasist, vil jeg få uttrykke min store takk til Gud for at vi i Norge har vår egen, selvstendige kirke, vi synger Guds pris til toner som er kjente og kjære og framfor alt har vi Guds ord på et språk som våre hjerter kan forstå.

Det er sikkert både morsomt og rørende å se en kullsvar Hausa-neger gifte seg i en hvit brudekjole fra Oslo, eller å høre samtbarn spille «Ja, vi elsker» og «Sønner av Norge» like godt som et norsk skolemusikkorps. Men for alle andre enn oss er våre tradisjoner og skikker så godt som meningløse. Derfor måtte Paulus bli en jøde blandt jøder, en hedning blandt hedningene, en grek blandt grekere, en som var uten lov bland de som ikke hadde loven, for som han selv skriver - i det minste å frelse noen.

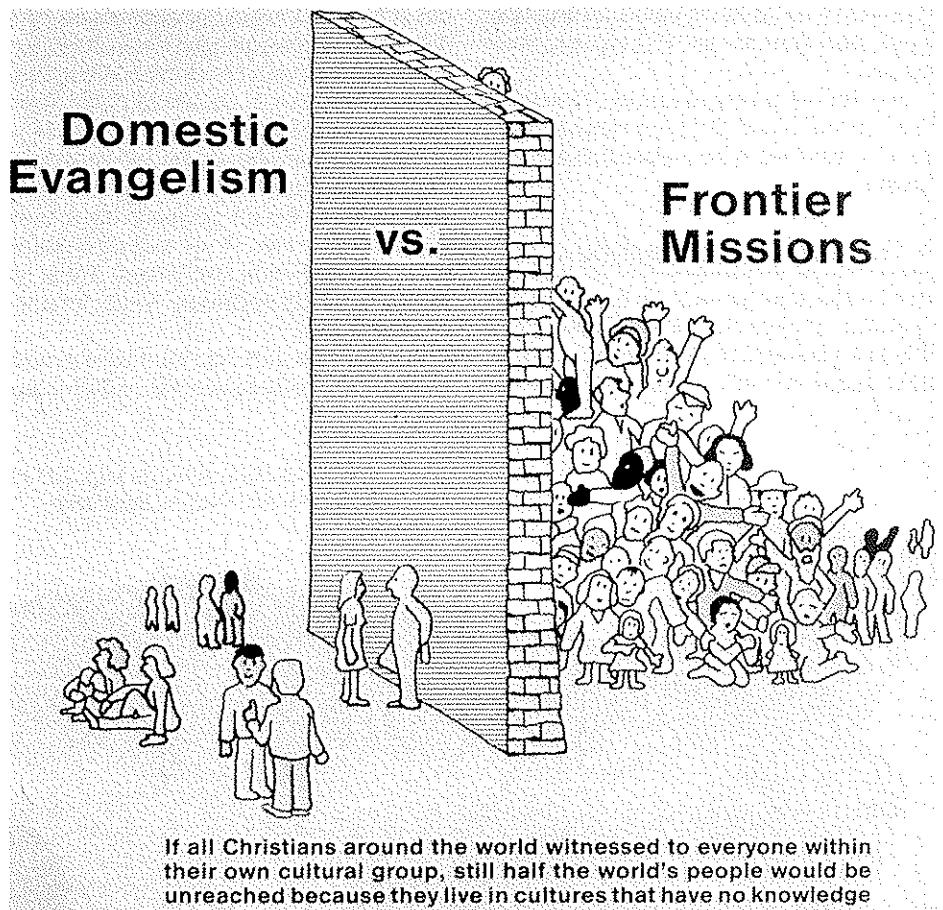
Å vinne noen i en annen kultur for evangeliet vil ikke si å få han eller henne til å adoptere vår kultur eller å forlate sin egen. En indianer sa til bibelmisionæren Cameron Townsend: «Hvis din gud er så stor som du sier, hvorfor kan han da ikke snakke mitt språk?» Denne indianeren rørt ved selve kjernen i kristen kommunikasjon. Så resulterte det da også i at Townsend grunnla en bibeloversettelsesorganisasjon som i dag teller over 5000 medarbeidere og har arbeid igang med ca. 1000 bibeloversettere: Wycliffe.

Målsettingen

Vår tids utfordring er å krysse kulturelle grenser for å plante nasjonale menigheter i hver av de 16 750 folkegrupper som ennå ikke har en egen, innfødt evangeliserende disippelflokk. Ralph Winter, lederen for U.S. Center for World Mission, har satt opp en målsetting for verdens misjonsarbeid: Å grunnlegge en menighet i hver av de ennå unådde folkegruppene innen år 2000. Det vil si at det må grunnlegges 1000 nye menigheter hvert år. Er dette mulig? Ja, det tror jeg.

Antallet kristne øker nå med netto ca. 80 000 pr. dag verden over. Det grunnlegges gjennomsnittlig 1400 nye kirker hver uke bare i det belte av land som går fra Sørøst-Asia gjennom Sentral-Afrika, pluss landene i Latin-Amerika. Land som tidligere tok imot misjonærer, har nå blitt utsenderland. I 1984 var det ca. 18 000 misjonærer utsendt fra land i den tredje verden

Vi har av Gud fått alt det vi trenger for å være med som aktive deltagere i denne siste store vekkelsen - det endelige framstøt mot Satans siste skanser. Skal vi lykkes, vil det stille store krav til samarbeid på tvers av trossamfunnsgrenser og tidligere tiders teologiske skillelinjer. Vi må også være villige til å bruke mer enn 0,5% av våre Kirkers penger til å nå de unådde. I dag brukes 99,5% av de midler somgis til Guds sak, på andre enn dem som ikke har hørt.

Mer enn 2 milliarder mennesker har ikke en egen nasjonal menighet i sin folkegruppe. Dvs. dersom alle de individer som lever blant nådde grupper ble vunnet for Gud så ville fremdeles halve jorden befolkning ikke få høre evangeliet.

PERSPEKTIV PÅ MISJON

Inntrykk fra U.S. Center for World Mission

Francisca Jansen har nettopp besøkt U.S. Center for World Mission i Pasadena, California. Lik mange andre kristne ungdommer var hun positivt innstilt til misjon, men var lite personlig engasjert. - Jeg trodde misjonskallet var for spesielt utvalgte mennesker som i mine øyne var ekstra «gode» og «snille», forteller hun. Her følger hennes rapport:

Under mitt opphold i Pasadena fikk jeg litt etter litt se at misjonsbefalingen ikke ble gitt for å ha noe å holde på med mens vi venter på at Jesus skal komme igjen. Nei, befalingen ble gitt til alle Jesu etterfølgere som et meget viktig ledd i Guds plan. Han har en plan Han har arbeidet ut fra helt siden Han utvalgte Abraham: At alle folkeslag skal få vite om Hans grenseløse kjærlighet og lære å kjenne en rettferdig Gud som ikke tåler synd, men som er rask til å tilgi når noen angrer.

Jeg fikk være med på et kurs («Perspective on the World Christian Movement») hvor vi studerte 4 hovedperspektiver på misjon:

1. Det bibelske perspektiv

Helt fra Bibelens første sider har Gud vært opptatt av misjon. Hans kjærlighet er både til jøder og ikke-jøder. Utvelgelsen av Abraham og den trospakt som Gud gjorde med

Ham (1 Mos 12,1-3), er selve grunnlaget for misjon: «I deg skal alle Jordens slekter velesignes».

Gjennom hele GT ser vi Gud føre enkeltmennesker og også en hel nasjon inn i sin tjeneste. Her er Jonas et godt eksempel på en motvillig, jødisk misjonær. Etter mye om og men havner han omsider hos «hedningene i Ninive». Gud har gitt Jonas beskjed om at hvis ikke folket der angriper sine synner, vil Han ødelegge byen innen 40 dager. Jonas forteller villig om Guds ødeleggelse, men nevner ikke at de kan få Guds tilgivelse hvis de omvender seg. Kongen i Ninive tar budskapet alvorlig, og hele folket kler seg i sekk og aske for om mulig å få tilgivelse. Gud ser til dem og sparar dem, men Jonas blir sur. Hva vil vel jødene hjemme tenke om ham som har forkjent frelse for ikke-jøder? Gud irettesatte Jonas for denne innstillingen.

Som nevnt brukte ikke Gud bare enkeltmennesker, men også en hel nasjon. Israel

var Hans misjonsnasjon. Andre nasjoner skulle gjennom Israel og deres forhold til den ene, sanne Gud lære å kjenne Hans navn. I Bibelen betyr nemlig navn langt mer enn de gjør for oss dag. De forteller om en persons karaktertrekk og personlighet. Rettferdig, Full av miskunn, Allmektig er noen av navnene Bibelen bruker på Gud.

For meg var det bibelske perspektivet det mest interessante av de fire perspektivene vi gjennomgikk. Det er dessverre ikke plass til å komme nærmere inn på det her. Men den som er interessert i å studere emnet nærmere, anbefales å kjøpe boken «Perspective on the World Christian Movement» av Ralph Winter og Steven Hawthorne. Den består av 87 artikler skrevet av forskjellige forfattere som lever og arbeider for å fullføre Guds plan.

2. Det historiske perspektiv

I denne delen av studiet gikk vi gjennom historien etter Jesu oppstandelse. Det var underlig å oppdage at Guds finger var med i spillet selv i «den mørkeste middelalderen». Gang på gang snur Han det negative (kriger, katastrofer o.l.) slik at det kan brukes i Hans plan - å la mennesker høre evangeliet.

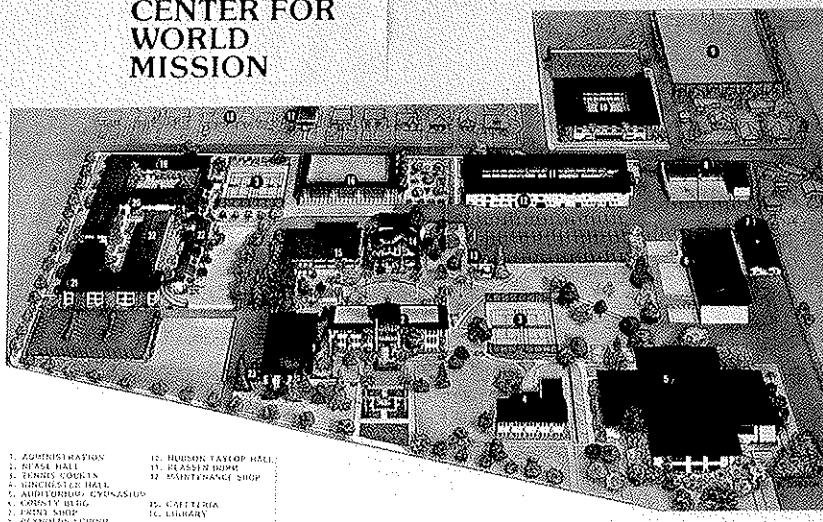
Da Romerriket ble kristnet, fantes det ingen misjonsbevissthet blant dem som tok imot frelsen. Men gjennom sine angrep på Romerriket fikk Barbarene møte evangeliet, og de bragte det med seg videre. Vikingerne støtte bokstavelig talt på det gjennom sine beryktede tokter i Europa. Hadde de fått del i evangeliet ved at noen kom til Norden og fortalte dem det, ville mange mennesker og gudshus vært spart for deres herjinger. Men gjennom sine uakseptable handlinger fikk de likevel kontakt med budskapet om Jesus, noe vi kan være takknemlige for i dag.

I det historiske perspektivet så vi også litt nærmere på en del misjonspionerer og -kjemper. Mange av dem ville nok vi ha avskrevet som umulige å samarbeide med, eller utilstrekkelig utrustet til en slik oppga-

Francisca Jansen er en musikkstuderende ungdom som her forteller om sitt møte med sentret for verdensmisjonen.
(Foto: Lars O. Flydal)

UNITED STATES CENTER FOR WORLD MISSION

ve. Men Gud utvelger seg det som ingenting er, slik at det ikke skal være noen tvil om hvem som skal ha æren for resultatet.

3. Det kulturelle perspektiv

Mange misjonærer har blitt beskyldt for å ødelegge både kultur og identitet hos folket de arbeider blant. Dessverre har det nok også skjedd en god del «vesternisering». Misjonærer dro f.eks. til Afrika for der å skape kopier av hjemlandets menigheter.

På Center for World Mission er de svært oppatt av kommunikasjon mellom misjonærer og folket, for på den måten å bevare det kulturelle sær preg. De understreker viktigheten av å la de forskjellige folkeslag beholde sin identitet istedenfor å kreve at de skal bli kopier av Vestens kristne.

Don Richardson, forfatter av *Fredsbarnet og Evigheten i våre hjerter*, driver et forskningsarbeid om kulturer og deres forhold til Gud. Selv blant stammer som aldri har hørt evangeliet, har han funnet at Gud har gjort klar en «knagg» for sitt evangelium i deres religion. Det gjelder bare å finne nøkkelen som åpner deres øyne, slik Lars Skrefsrød i sin tid gjorde blant santalene med det resultat at mange ble frelst.

Et uhyre interessant emne vi kikket på, var bibeloversettelse. Her fikk vi innblikk i hvordan bl.a. Wycliffe arbeider. Hvordan skal f.eks. en isolert stamme i Alaska forstå hva et lam er for noe? De har aldri hørt om det, langt mindre sett et. Hvordan skal ordet oversettes slik at de kan identifisere seg med budskapet? Bibeloversettere har et vanskelig arbeid og mye å ta hensyn til når de skal gjøre Bibelen forståelig for folkegrupper med en helt annen forestillingssverden enn den Bibelens forfattere hadde.

4. Det strategiske perspektiv

I denne delen av studiet gikk vi nærmere

uttrykksmåter, tro, angst og glede, buste vi rett ut med hva vi hadde på hjertet. Dermed var det umulig for dem å forstå og identifisere seg med vårt budskap.

Tillit

Under kurset fikk vi også høre mange bevis på at Gud lever.

I ca. 2 år bodde en misjonær sammen med de innfødte i en bestemt stamme. I denne perioden drev han ikke aktivt misjonsarbeid, men levde bare blant dem, lærte dem å kjenne og bygde opp et tillitsforhold til dem. De innfødte hadde på forhånd et negativt bilde av misjonæren - en vrien fyr som bl.a. nektet å drikke alkohol og å ha mer enn én kone.

Stammen trodde at Gud eksisterte, men for lenge siden hadde Gud vendt ryggen til dem fordi en av deres kvinner hadde slått Ham i ansiktet. Siden hadde onde makter plaget dem og holdt dem under sitt herredømme.

Etter to år følte misjonæren at han kunne språket godt nok, forstod deres problemer, hva de var bekymret for og redde for. Etter mye bønn og innvielse samlet han landsbyens eldste, og ut fra deres eget verdensbilde la han fram budskapet om Jesus - Guds frelse. De eldste snakket seg imellom og tok imot budskapet. Da folket hørte om denne muligheten til frelse fra de onde maktene - og det fra sine egne ledere! - tok de også imot dette frigjørende budskapet. Landsbyfolket var tydelig begeistret. Nå behøvde de ikke lenger tjene de åndene som hadde bundet dem i slik frykt.

Individsentring

Mange interessante ting kunne trekkes fram fra dette kurset, men det har jeg verken plass eller evne til å formidle her. Likevel velger jeg å rette noen linjer mot Vestens individsentring. Vi er født inn i en kultur som lærer oss å handle ut fra oss selv som enkeltindivider. Vi blir lært opp til selv å bestemme, ta avgjørelser og ansvar. Dette preger også vår måte å presentere evangeliet på. Selv om evangeliet er for alle, legger vi vekt på enkeltindividets avgjørelse.

Men ikke alle kulturer har en slik holdning. Blant f.eks. muslimske familier er det vanlig å ta en felles avgjørelse i viktige saker. Her kommer misjonsstrategi i høyeste grad inn i bildet. Hvordan legge evangeliet best mulig til rette? Kanskje vi burde legge vekt på å nå hele familien samlet, istedenfor å satse på å nå én for én og gjøre det hele nesten praktisk umulig for de nyfrelste?

Vel, dette var noen av mine inntrykk etter et studieoppdrag i Pasadena, California. Jeg oppfordrer alle kristne, med eller uten misjonskall, til å ta et kurs der om anledningen byr seg. Jeg fikk i alle fall se noe som jeg ikke kan la være å ta hensyn til i min videre vandring som kristen. Jeg vet at Gud lever og at Han jobber på fulltid for at alle folkeslag skal få kjenne Hans navn!

Norske menigheter utfordres:

HVERT STED I FORBØNN

for sin folkegruppe

I Norge er det startet en kampanje for å motivere til målrettet innsats for de siste 723 unådde språkgruppene, dvs. for de grupper av mennesker som ikke kan lese noen del av Guds ord på et språk de forstår.

Tekst: Geir Ola Korsnes

Foto: Claus Fredrik Andersen

Målet for kampanjen er at det i hver norsk kommune skal finnes kristne grupper og enkeltpersoner som ber og arbeider for ett eller noen få folkeslag. Bønneemnet er at hvert av de 723 folkeslagene må få lære Gud og Hans ord å kjenne. På denne måten håper vi at vår Herres misjonsbefaling snart skal kunne oppfylles og tidspunktet for Hans gjenkomst framskyndes (Matt 24,14).

Tanken er at de interesserte i hver kommune selv skal ha hovedansvaret for at det blir gjort noe i bønn og arbeid for «deres» folkeslag. Men det er også arbeid i gang for å støtte denne innsatsen. Det kommer vi tilbake til nedenfor. En liste over hvilke folkeslag hver kommune utfordres til å be for, står på neste side. Det finnes mennesker også andre steder i verden som ber for det samme folkeslaget, da det også i andre land er opprettet forbønnsgrupper for de 723 unådde folkeslagene.

Konkret bønn gir konkrete resultater. De færreste kan be med autoritet og gjenomslag for «alle verdens unådde mennesker». Men det er noe helt annet å be for en navngitt, stedfestet gruppe mennesker som en vet noe om. Kanskje har en klart å skaffe opplysninger om folkets kultur og religion har navn på kristne som finnes i nærheten av dem, bilder av folket eller til og med lydopptak.

Vi håper at du som leser dette, vil engasjere deg i å skaffe til veie slike opplysninger om det/de folkeslag som din kommune har fått ansvaret for. På den måten kan gløden for nettopp disse folkeslag gripe om seg. Opplysningene kan skaffes f.eks. gjennom kontakt med misjonsorganisasjoner, ambassader, uhjelpsorganisasjoner, handelsreisende, radioamatører, lesing i oppslagsverk o.a. litteratur. Kanskje noen til og med kommer til å legge sin ferietur til det folket de ber for! Dersom hver enkelt gjør hva de kan, vil dere snart kunne ha svært utbytterike «misjonskvelder»/tema-

dager i din menighet, for ikke å snakke om mellom menighetene i din kommune! Skoleverk og massemedia burde også kunne engasjeres lokalt.

For å bringe ut denne utfordringen og støtte det arbeidet som tas opp i hver kommune, er det opprettet en base i Furnes ved Hamar. Her arbeider Ingvill Tollnes på fulltid. Flere er også engasjert på deltid. Arbeidet ledes av Geir Ola Korsnes, også han på fulltid. Herfra vil team utrustes til å reise rundt til forskjellige steder i Norge. Her ordnes opplysninger om folkegruppene på EDB og sendes ut til forbønns- og interessegrupper, og vi håper at mange vil henvende seg hit for å få besøk eller opplysninger. Sitt ikke og vent på at vi skal komme! Bruk den utfylte svarsleppen, ring eller skriv til oss!

For de som ønsker hjelp til å holde orden på de pengemidler som blir gitt, er det opprettet egne bankkonti for hvert av de 723 folkeslagene. Hit går øremerkede midler uavkortet, og kontiene er sperret slik at pengene ikke kan tas ut til bruk i Norge i det hele tatt. Alt skal brukes på bibel/misjonsprosjekter direkte innrettet på den aktuelle folkegruppen.

Betydningen av penger i denne sammenheng kan illustreres ved å nevne at Wycliffe bibeloversettere har over 1000 ferdig utdannede språkarbeidere som det ikke finnes midler til å sende ut. Etter hvert som kontiene fyller opp, vil en altså kunne begynne å sende språkarbeidere rett inn i de områdene som mest prekært trenger bibeloversettelse!

Vi ber ikke om at en slutter å gi til misjonsorganisasjonene. De gjør et stort arbeid som vi ønsker å støtte. Men vi håper at disse konkrete utfordringene vil engasjere en videre krets av mennesker til misjonsglød og direkte innsats for pionermisjon.

Et unikt hjelpemiddel i dette arbeidet er det nye bibel- og misjonskartet som er omtalt et annet sted i bladet. Det illustrerer

Ingvill Tollnes og Geir Ola Korsnes på aksjonskontoret på Furnes ved Hamar. «Strategisk» ved siden av Norgeskartet henger misjonskartet. Dette viser bla. navn og plassering til de unådde folkeslag som forhåpentligvis snart har forbedret over hele Norge.

godt hva som står igjen å gjøre, hvor behovene er størst osv. Vi mener dette kartet bør finnes i hvert hjem, hvert klasserom, hvert menighetshus og på hver arbeidsplass. Kartet kan bestilles på aksjonskontoret for kr. 60 pr. stk. pluss porto.

Team fra aksjonskontoret vil i sommer besøke en del stevner, ledersamlinger o.l., foruten å besøke menigheter og grupper fra Finnmark til Agder. Ta kontakt om dere ønsker besøk!

Startskuddet har gått for aksjonen «723 folkeslag søker forbedrere». På Guds rikes vegne håper vi på kraftig respons over hele Norge!

BIBELEN FOR ALLE

en felleskristen og verdens-
vid aksjon for å nå de
unådde folkegrupper.

Matt 24.14 – «dette evangeliet om riket skal forkynnes til et vitnesbyrd for alle folkeslag – og så skal enden komme.»

Adresse:

**Tvetenvn. 152,
TVEITA
0617, OSLO 6**

723 FOLKESLAG SØKER FORBEDERE!

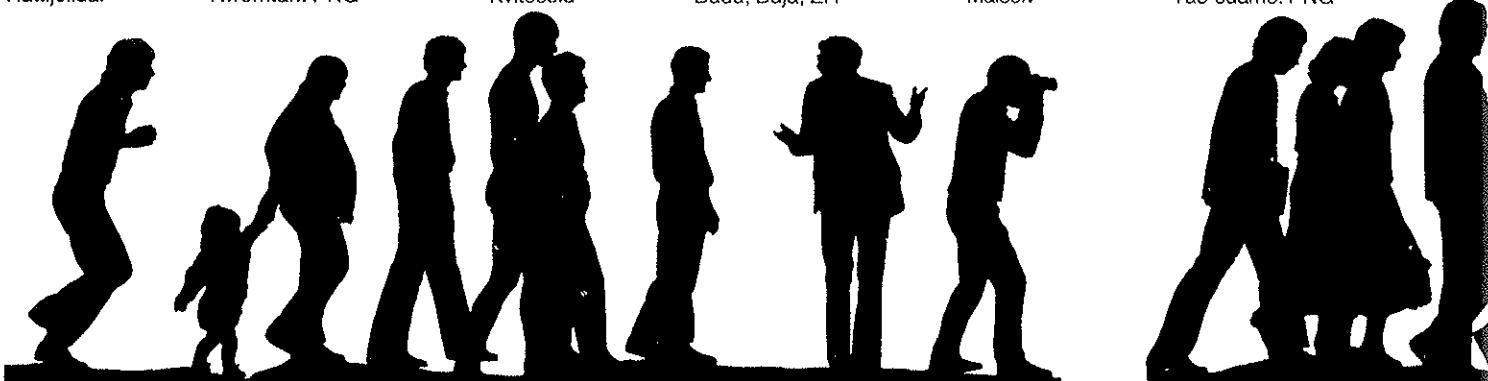
723 folkeslag som ikke kan lese Bibelen på noe språk: FORDELT PÅ NORSKE STEDER

Navnet på landet som folkeslaget ligger i er også med. Forkortelsene er forklart til slutt. Komma mellom hvert folkeslag under samme kommune. F.eks har Alta de to folkeslagene Yau og Yil i Papua Ny Guinea.

Agdenes	Ato PNG	Balsfjord	Urigina PNG	Drangedal	Safwa, Subi. EAT
Alstahaug	Kuni PNG	Bamble	Matengo, Mbugwe EAT	Dyrøy	Tobo. PNG
Alta	Yau, Yil PNG	Barbu	Tagula PNG	Dønna	Lembena. PNG
Alvdal	Bidio CHA	Beiarn	Maria PNG		
Andebu	Puku-geeri-keri-wipsi, Reshe WAN	Berg	Ubir PNG	Eid	Manobo Tagabawa. RP
Andøy	Pak-tong PNG	Bergen	Irahutu, Ira, Kalabit, Kapori, Kaure RI	Eide	Rengao, Roglai (Caggia). VN
Aremark	Pima bajo MEX	Berlevåg	Tikopia SOI	Eidfjord	Ninggrum, Onin. RI
Arendal	Taabwa, Tembo, Tiene ZR	Bindal	Kiwai (Wabuda) PNG	Eidsberg	Zapotec (N Zimatlan) MEX
Asker	Quichua (- Highland; Saraguro, Lowland; Bobonaza) EC	Birkenes	Hani, Karen (Bwe) BUR		Kotoko-logone, Laamang. CAM
Askim	Zapoteco (- Ø. Tlacolula, - NØ. Pochutla, NØ. Yautepec) MEX	Bjørke	Solos PNG	Eidskog	Aghem. CAM
Askvoll	Tuvin MON	Bjerkreim	Zhuang CHI	Eidsvoll	Pumi, Qiang. CHI
Askøy	Tidung, Tobaru RI	Bjugn	Bainapi PNG	Eigersund	Muyang, Ngomba. CAM
Audnedal	Lhoba, Li CHI	Bodø	Keriaka, Kewa (Ø) PNG	Elverum	Quechua (- Huanuco, panao, - Lambayeque). PE
Aukra	Mnong (Ø) VN	Borge	Mixteco (- Santo d. nuxaa, - S. Tlaxiaco) MEX	Enebakk	Vale. CAR
Aure	Caac NCA	Bokn	Campalagian, Dem RI	Engerdal	Kawe. RI
Aurland	Kuijau, Sama MAS	Borre	Oblaniku WAN	Etne	Mocha, Mursi. ETH
Aurskog-Høland	French Guianese FGI, Guyanese GUY	Bremanger	Od PAK, Agta RP	Etnedal	Nimowa. PNG
Austevoll	Taori-kei RI	Brunlanes	Belanda bor, Bongo SUD	Evenes	Khamti, Khun. BUR
Austerheim	Chong KAM	Brønnøy	Kosorong, Kovai PNG	Evje og Hornnes	Biang, Bonan. CHI
Averøy	Roglai (N) VN	Bygland	Lashi, Lawta BUR	Farsund	Mekeo, Minanibai. PNG
Balestrand	Bajau (west coast) MAS	Bø Telemark	Riang-lang, Rumai BUR	Fauske	Mnong (central). KAM
Ballangen	Nissan PNG	Bø Vesterålen	Quichua (- Highland, Pichincha, Highland; Salasaca) EC	Fedje	Quechua (- Ancash, chiquian, - Ancash, corongo). PE
		Børø	Tamberma TG, Ambo UGA	Fet	Banggai. RI
		Båtsfjord	Onjab PNG	Finnøy	Lemolang. RI
		Dovre	Kwansu, Kwesten RI	Fitjar	Darai, Dhanwar. NEP
		Drammen	Djinba AUS	Fjaler	
			Kibet, Kuka CHA		
			Kulango (Bouna), Nawuri,		
			Safaliba. GH		

Fjell	Tehit, Ternate. RI	Haugesund	Tujia, Xibe. CHI	Kvitsey	Bungku. RI
Flakstad	Nondiri. PNG	Hedrum	Burun, Kaliko. SUD	Kvæfjord	Sinagoro. PNG
Flatanger	Kauwol. PNG	Hemne	Alatil. PNG	Kvænangen	Wapi. PNG
Flekkefjord	Bouyei, Buriat. CHI	Hemnes	Lohiki. PNG	Kåfjord	Wahgi. PNG
Flesberg	Aten, Bachama. WAN	Hemsedal	Godie, Krumen (N). IVC		
Flora	Jeh, Lamet. LAO	Herøy More-Romsdal	Altai. SU	Lardal	Logo. SUD
Flå	Mankanya. GUB	Herøy Nordland	Kukuya. PNG	Larvik	Janjo, Kadara, Kamuku. WAN
Foldal	Abure. IVC	Hisøy	Lepcha. BHU	Lavangen	Sulka. PNG
Forsand	Bilala. CHA	Hitra	Arapesh (Bumbita). PNG	Lebesby	Pilent. SOI
Fosnes	Shina, Sikkimese. IND	Hjartdal	Ko. UPV	Leikanger	Baukan. MAS
Fredrikstad	Kamula. PNG	Hjelmeland	Andio, Asienara. RI	Leirfjord	Kunua. PNG
Frei	Chinanteco (Tepinapa), Cocopa, Kikapoo. MEX	Hobøl	Haifian creole (plateau) RH	Leka	Kerewo. PNG
Frogn	Sedang. VN	Hof	Legbo, Lela. WAN	Leksvik	Gimi-agerlep-palik. PNG
Froland	Andoque. CO	Hol	Neyo. IVC	Lenvik	Umeda. PNG
Frosta	Abujmaria. IND	Hole	Mandyak. GUB	Lesja	Maba, Mararit. CHA
Fræna	Hajong, Pankhu. BAN	Holmestrand	Boghom, Dugurt. WAN	Levanger	Ginuman, Gobasi. PNG
Frøya	Gidra. PNG	Holtålen	Bogaya. PNG	Lier	Bozo. MAL, Makonde. MOZ
Fusa	Monum, Muong. VN	Hornindal	Paranan	Lierne	Irumu. PNG
Fyresdal	Arinua. PNG	Horten	Romblomanon. RP	Lillehammer	Daju (Dar sila), Dangaléat, Daza. CHA
Førde	Sembakung murut. RI	Hurdal	Duka, Gade,		Maonan, Moinba. CHI
	Komo, Mayogo. ZR	Hurum	Goemai. WAN		Cham (V). K
	Tharu (– Chitwan, – Dang). NEP	Hvaler	Bagando. CAM	Lindesnes	Medogo, Migaama. CHA
Gamvik	Savo. SOI		Achipa, Alago. WAN	Lindås	Are'are. SOI
Gaular	Gurung (Ø), Rai (Kulunge). NEP	Hyllestad	Mixteco (Santiago) apoala). MEX	Lom	Yugur. CHI
Gausdal	Mbere. RCB	Hægebostad	Pacoh. LAO	Loppa	Gumuz, Hamerbanna. ETH
Gildeskål	Maralitnan. PNG	Høyanger	Nanai, Naxi. CHI	Lund	Maisin. PNG
Giske	Cham (Ø). VN	Høylandet	Phunoi, Saek. LAO	Lunner	Maldivian. MLD
Gjemnes	Takua. VN	Hå	Kalokalo. PNG	Lurøy	Mulam, Mun. CHI
Gjerdrum	Dendi. DY	Ibestad	Awadhi. IND	Luster	Uvol. PNG
Gjerstad	Baluchi (V) IR	Inderøy	Sowanda. PNG	Lyngdal	Sama (S). Selungai
Gjesdal	Khobar, Kumauni. IND	Iveland	Ikobi-mena. PNG	Lærdal	murut. MAS
Gjøvik	Kanembu, Kenga. CHA		Karen (Pa'o), Kayah.	Lødingen	Nakama. PNG
Gloppen	Subanon (Tuboy-safog). RP	Jevnaker	BUR	Lørenskog	Matawari. SME, Mutus. YV
Gol	Bete (Gbadi), Dida (Lakota). IVC	Jondal	Gawwada, Gobeze. ETH		Chamba daka. CAM
Gran	Koma (central), Kullo. ETH	Jølster	Mander. RI	Løten	
Grane	Kwato. PNG	Karasjok	Thakali. NEP		
Granvin	Pitu uluna salu, Rampi. RI	Karlsøy	Lungga. SOI	Malvik	Bwaidoga. PNG
Gratangen	Suain. PNG	Karmøy	Urimo. PNG	Mandal	Achang, Bai, Benglong. CHI
Grimstad	Wongo. ZR Soli. Z	Kautokeino	Gorontalo, Gresi. RI	Marker	Tepeha (Pisa flores). MEX
Grong	Kialai-kove. PNG	Klepp	Yakamul. PNG	Marnardal	Gelo, Gin. CHI
Grue	Mada. CAM	Klæbu	Burushaski,	Masfjorden	Stieng. KAM, Halang. LAO
Gulen	Ngeq. LAO	Kongsberg	Dandami maria. IND	Meland	Wotu, Yaqay. RI
Hadsel	Onabasulu. PNG	Kongsvinger	Bunama, Busa. PNG	Meldal	Baruga, Bembi. PNG
Halden	Chilcotin, Pennsylvania german, Stoney. CDN	Kragerø	Sisaala (S). GH,	Melhus	Bosilewa, Budibud. PNG
Halsa	Cemuhi. NCA	Kristiansand	Badyara, Fuuta jalon. GUI	Meløy	Mamusi. PNG
Hamar	Bakoko, Bambalang, Bamendjou. CAM	Kristiansund	Bamunka, Bata. CAM	Meråker	Gabiano, Gaikundi. PNG
Hamarøy	Nagatman. PNG	Krøsherad	Ndali, Ruini. EAT	Midsund	Katua. VN
Hammerfest	Wataluma. PNG	Krakerøy	Shwe, Taungyo,	Midtre Gauldal	Bongu. PNG
Haram	Chru. VN	Kvalsund	Yangbye, Yinchia. BUR	Modalen	Uria. RI
Hareid	Ingush, Karaim. SU	Kvam	Bisu, Karen (Pwo, Hua hin, Phrae). T	Modum	Talai. EAK, Gbii. LB
Harstad	Roro, Rouku. PNG	Kvinesdal	Senoufo (Palaka). IVC,	Moland	Shughni Turkmen. AFG
Hasvik	Arosi. SOI	Kvinnherad	Malakote. EAK	Molde	Pyuma, Saiset, Tsou. RC
Hattfjelldal	Kwomtari. PNG	Kviteseid	Keres (Ø). USA	Moskenes	Patpatar, Pele-ata. PNG
			Birao. SOI	Moss	Mixteco (– Central puebla, – San antonio huitepec, – San bartolome yucuane) MEX
			Seko, Selayar. RI		Hunjara. PNG
			Nhang, Nung. CHI		Tao-suame. PNG
			Mamuju, Mandar. RI		
			Budu, Buja, ZR		
				Mosvik	
				Målselv	

Måsøy	Kahua. SOI	Rauma Rendalen	Haroi VN Wuzlam CAM, Runga CAR	Skerstad Skjervøy Skjåk Skodje Skänland Smøla Snillfjord Snåsa Sogndal	Mindik PNG Waia PNG Masalit, Massalat CHA Yakut SU Sinsauru PNG Paici, Wallisian NCA Aramba PNG Ipiko PNG Kalabakan Murut, Kolod MAS Xibe, Yi CHI Limbu, Parengi RI Nyaheun LAO Dong, Dongxiang CHI Paiwa PNG Zapotecos (– Candelaria Loxicha, – Coatecas Altas) MEX Fe'efe'e, Esimbi CAM Sherpa, Shui, Tho CHI Kofyar, Kohumono WAN Morima PNG Diodioá Duau PNG Ganja, Garus PNG Saya, Shagawu WAN Wes-Cos CAM Laiyolo, Lara RI Shor SU Vanimo PNG Airoran, Amber RI Nogai, Same (Kola) SU Drukai RC Yurak SU Ati RI Taori-So RI Hindi EAI, Mangarevan FRP Marquesan FRP Kuruda RI Koro, Kugbo WAN Tabasaran, Udekhe SU Drung, Evenki CHI Koiari PNG Maji ETH Mesengo ETH Sungor CHA Koma Nderer, Kompara CAM Miriam AUS Morigi PNG Tauade PNG Chamacoco, Guiaqui PY Baniata SOI
Namdalseid	Igora. PNG	Rennebu	Baruga PNG		
Namsos	Elkei, Ere. PNG	Rennesøy	Bonerate RI		
Namskogen	Kairi. PNG	Rindal	Carolinian,		
Nannestad	Assumbo, Baba. CAM		Kapingamarangi MIC		
Narvik	Kibiri, Kilmera. PNG		Tama, Teda CHA		
Naustdal	Koli (Parkari). PAK	Ringebu	Landoma GUI,		
Nedre Eiker	Sapo. LB, Arabic (Hassaniya). RMM	Ringerike	Biafada GUB		
Nes Romerike	Nateni, Sola. DY	Ringsaker	Befang, Bikele-	Sokndal	
Nes Buskerud	Aizi, Bete (Gagnoua). IVC		Bikeng CAM	Sola	
Nesna	Levei-tulu. PNG	Rissa	Aunalei PNG	Solund	
Nesodden	Carijona, Playero. CO	Risør	Nyanga, Sakata, Suku ZR	Songdalen	
Nesseby	Lenakel. VAN	Roan	Baluan Pam PNG	Sorland	
Nesset	Hre. VN	Rollag	Bada WAN	Spydeberg	
Nissedal	Bwa, Hunde. ZR	Rolvøy	Zapoteco (V Yautepec)		
Nittedal	Anii, Biali. DY		MEX, Jemez USA		
Nome	Sumbwa. EAT	Rygge	Sacapulteco,	Stange	
Nord-Aurdal	Nara. ETH		Tacaneco GCA	Stavanger	
Nord-Fron	Mubi. CHA	Rælingen	Quechua (– Cerro de	Stavern	
Nordkapp	Kwao. SOI		Basco, Yanahuana,	Steigen	
Norddal	Mansi. SU	Rødøy	– Hunca, Jauja) PE	Steinkjer	
Nord-Odal	Kadam, Glavda. CAM		Malon PNG	Stjørdal	
Nordreisa	Wamsak, Wanap. PNG	Rømskog	Tepehuan (S) MEX	Stokke	
Nordre Land	Me'en. ETH	Røros	Boanaki, Boazi PNG	Stor-Elvdal	
Nore og Uvdal	Bade. WAN	Røst	Nissan PNG	Stord	
Notodden	Konongo, Kami. EAT	Røyken	Makua, Nyungwe MOZ	Stordal	
Nærøy	Keopara. PNG	Røyrvik	Jimajima, Kabadi PNG	Storefjord	
Nøtterøy	Basari, Fulacunda. SN	Råde	Pocomchi (V), Quiche (Cunen) GCA	Strand	
Odda	Masenrempulu, Moi. RI	Salangen	Taman PNG	Stranda	
Onsøy	Zuni. USA	Saltdal	Mehek PNG	Stryn	
Oppdal	Bao, Bariji. PNG	Samnanger	Sukubatong RI	Sula	
Oppegård	Tunebo (Barro negro). CO, Quichua (highland) EL	Sande Møre & Romsdal	Abasin USS, Samtao T	Sulđal	
Orkdal	Binandere, Bitara. PNG	Sande Vestfold	Kyibaku WAN	Sund	
Os Hordaland	Sumambu, Taikat. RI	Sandefjord	Ibani, Ikwere, Izere WAN	Sundsdal	
Os Østerdalen	Bua, Daju (Dar dadju). CHA	Sandnes	Salar, She CHI	Sveio	
Osen	Bamu. PNG	Sandøy	Kayong, VN	Svelvik	
Oslo 1-3	Aymara (S) RA	Sarpsborg	Amuzgo, Chatino, Chinan- teco (Ozumacin) MEX	Søgne	
Oslo 4-6	Quechua (Santiago del estro). RA	Sauda	Baburiwa, Bajau RI	Sømna	
Oslo 7-8	Apinaye. BR	Sauherad	Ik, Mening UGA	Søndre Land	
Oslo 9-10	Guariba maku. BR	Sel	Sinyar, Sokoro CHA	Sør-Aurdal	
Oslo 11-12	Hupda Maku. BR	Selbu	Chenapian, Dawawa PNG	Sør-Fron	
Osterøy	Warkay-bipim, Weretat. RI	Seijs	Kalinga RP	Sør-Odal	
Overhalla	Kamberataro. PNG	Seljord	Senoufo, Siamou UPV	Sør-Varanger	
Porsanger	Lengo SOI	Sem	Tangale, Yeskwa WAN	Sørfold	
Porsgrunn	Burungi, Fipa, Ha EAT	Sigdal	Senoufo IVC	Søreisa	
		Siljan	Matengo EAT	Sørum	
		Sirdal	Oirat, Oroqen CHI	Sørysund	
		Skaun	Buna PNG		
Radøy	Brao K	Skedsmo	Holu, Yaka ANG	Tana	Baki VAN
Rakkestad	Zapotecos (Ozolotepec, San Cristobal Lachiruaj) MEX	Ski	Tapiete ARG, Kuikuro BR	Time	Halbi IND
Ramnes	Oring WAN	Skien	Hangaza, Hatsa, Holoholo EAT	Tingvoll	Todrah VN
Rana	Loniu, Luangiu- Nahoa PNG	Skiptvet	Zapoteco (N Tehuantepec) MEX	Tinn	Gan UPV
Randaberg	Parji, Raji Thulunge IND	Skjeberg	Nahuatl (Isthmus), Otomi MEX	Tjeldsund	Nek PNG
				Tjølling	Kono, Sherbro WAL
				Tjøme	Safen SN
				Tokke	Mba, Mbole ZR
				Tolga	Babalia CHA

Torsken	Tungak PNG	Ørsta	Khanti, Koryak SU	GAM	Gambia
Tranøy	Tubetube PNG	Østre Toten	Mbosi, Teke (central) RCB	GCA	Guatemala
Tromsø	Rouku, Serki,	Øvre Eiker	Klaoh, Manya LB	GH	Ghana
	Sewa Bay PNG	Øyer	Mbamba CON,	GUB	Guinea Bissau
Tromøy	Tangchangya BAN	Øyestad	Zaghawa CHA	GUI	Guinea
Trondheim	Agob, Aiku,	Øygarden	Rajbangsi,	GUY	Guyana
	Aimele, Akolet PNG	Øystre Slidre	Shendu BAN	IND	India
Trysil	Ngombale, Ngumba CAM		Yava RI	IR	Iran
Træna	Maiwa PNG		Werize, Wetawit ETH	IVC	Elfenbenskysten
Trogstad	Totonaco (- Ozumatlan, - Patla) MEX			K	Kampuchea
Tune	Zapoteco (Santiago Matatlan) MEX	Åfjord	Ball-vitu PNG	LAO	Laos
Tustna	Kumak NCA	Å	Kuya, Kwadia IVC	LB	Liberia
Tvedstrand	Karakalpak, Pashto AFG	Ålesund	Lawa (Ø),	BAL	Malaysia, Malaya
Tydal	Dia PNG		Mpi, Nyeu T	MAS	Malaysia, Sabah
Tynset	Bagirmi, Bideyat CHA	Åmli	Karen (- Lahta, - Padaung) BUR	MEX	Mexico
Tysfjord	Nahu, PNG	Åmot	Njanyi, Oku CAM	MIC	Mikronesia
Tynsnes	Loloda, Madik RI	Årdal	Serudung murut MAS	MLD	Maldivene
Tysvær	Eipomek, Gorontalo RI	Ås	Piratapuyo,	MLS	Malaysia, Sarawak
Tønsberg	Gokana, Gwandara, Hwana WAN	Åseral	Yahup maku BR	MON	Mongolia
			Hmong (Xiangxi),	MOZ	Mozambiq
Ullensaker	Foodo, Mbeline DY	Åsnes	Jino CHI	NCA	Ny Caledonia
Ullensvang	Moraid RI		Mambilä CAM	NEP	Nepal
Ulstein	Chukot SU			NIC	Nicaragua
Ulvik Hard.	Papasena RI			PAK	Pakistan
Utsira	Iha RI			PE	Peru
Vadsø	Wom, Wosera (V). PNG			PNG	Papua Ny Guinea
Vaksdal	Tobelø, Topoiyo RI			PY	Paraguay
Valle	Maru, Mopha BUR	AFG	Afghanistan	RA	Argentina
Vang Hedmark	Buduma CAM	ANG	Angola	RB	Botswana
Vang Valdres	Soninke, Wolof (Gambian) GAM	AUS	Australia	RC	Taiwan
Vanylven	Pray (Ø) Pua	BAN	Bangladesh	RCB	Kongo
Vardø	Wogamusin PNG	BHU	Bhutan	RH	Haiti
Varteig	Mixteco (Tezoatlán de segura y luna), Nahuatl	BR	Brasil	RI	Indonesia
	(Durango) MEX	BUR	Burma	RMM	Mali
Vefsen	Kwale PNG	CAM	Kamerun	RP	Filippinene
Vega	Krisa PNG	CAR	Sentralafrik. rep.	SME	Surinam
Vegårdshøi	Kurdi, Luri IR	CDN	Canada	SN	Senegal
Vennesla	Dai, Daur CHI	CHA	Chad	SOI	Solomonøyene
Verdal	Gumasi,	CHI	Kina	SU	Sovjet
	Humene PNG	CO	Colombia	SUD	Sudan
Verran	Idi PNG	DOM	Dominikanske rep.	T	Thailand
Vestby	Kamayura,	DY	Benin	TG	Togo
Vestnes	Kaxarari BR	EAI	Påskeøya	UGA	Uganda
Vestre Slidre	Cua VN	EAK	Kenya	UPV	Burkina (Øvre Volta)
Vestre Toten	Saho, Sheko ETH	EAT	Tanzania	USA	USA
	Teke (N) CON,	EC	Ecuador	VAN	Vanuatu
Vestvågøy	Alaba ETH	ETH	Etiopia	V	Vietnam
Vevelstad	NUK PNG	FGI	Fr. Guiana	WAL	Sierra Leone
Vik Sogn	Kube PNG	FRP	Fr. Polynesia	WAN	Nigeria
Vikna	Ta'oih, T'in LAO			YV	Venezuela
Vindafjord	Kela PNG			Z	Zambia
Vinje	Inanwanter RI			ZR	Zaire
Volda	Mituku, Ntomba ZR				
Voss	Karelian, Khakas SU				
Værøy	Samarokena,				
Vågan	Sause RI				
Vågsøy	Nomane PNG				
	Omati PNG				
Vågå	Bicolano (N)				
Våle Vestfold	Catanduanes) RP				
Våler Hedmark	Mimi, Mokolulou CHA				
Våler Østfold	Mama, Ninzam WAN				
	Mbimu, Meri CAM				
	Sumo NIC, Lesser				
	Antillean french creole DOM				
Øksnes	Pagi PNG				
Ølen	Kirira RI				
Ørland	Arove PNG				
Ørskog	Kumyk, Lak SU				

Forkortelse på landene i listen:

AFG	Afghanistan
ANG	Angola
AUS	Australia
BAN	Bangladesh
BHU	Bhutan
BR	Brasil
BUR	Burma
CAM	Kamerun
CAR	Sentralafrik. rep.
CDN	Canada
CHA	Chad
CHI	Kina
CO	Colombia
DOM	Dominikanske rep.
DY	Benin
EAI	Påskeøya
EAK	Kenya
EAT	Tanzania
EC	Ecuador
ETH	Etiopia
FGI	Fr. Guiana
FRP	Fr. Polynesia

(N), (Ø), osv: Himmelretn.

JA, jeg er interessert i å være med å be og arbeide for de unådde folkeslag

Vennligst send meg:

- Opplysninger om de(t) folkeslag som hører til min kommune
- Opplysninger om vi vet om det allerede eksisterer noen forbønns-/interessegrupper i min kommune
- Bibel- og misjonskartet for kr. 50 + porto

Navn:

Adresse:

Telefon:

Send slippet til: «AKSJON 723 FOLKESLAG»

Nordenga – 2320 Furunes

Telefon: 065 - 50 381

Bankgiro nr. 7162.20.25951

Misjonsgeniet Lars Skrefsrud – 100 år før sin tid?

Lars Olsen Skrefsrud, husmannsgutten fra Gudbrandsdalen som ble omvendt på Botsfengselet etter kriminell aktivitet i ungdomsårene, er av de nordmenn som virkelig ruver i internasjonal misjonshistorie. Hans underlige livshistorie er en kilde til nysgjerrighet. Hans imponerende språkkunnskaper og fantastiske talegaver gjorde ham allerede i levende live til gjenstand for genidyrkelse. Men det man i vår tid er blitt mest opptatt av, er hans forbausende moderne misjonsstrategiske prinsipper. En del av hans uttalelser og utsnitt av hans korrespondanse er forbløffende på linje med moderne kirkevekstenkning. Den vekt han la på morsmålet og lokale kulturelle tradisjoner, kan sees på som spede forløpere til vitenskaper som kommunikasjonsteori og sosialantropologi.

Livshistorie

Lars Skrefsrud ble født av fattige foreldre på en husmannsplass i Fåberg i 1840. Faren var både tømmermann, snekker og smed, men lå dessverre under for alkohol slik at økonomien i familien var dårlig. Moren var en trofast og gudfryktig sliter.

13 år gammel kom Lars i smedlære på Lillehammer, og under innflytelse av et tvilsomt miljø tok festing og drukking etter hvert overhånd. Pengene strakk ikke til, og han ble arrestert for en rekke vinningsforbrytelser og sendt til Botsfengselet i Christiania til soning. Her kom han i veldig anfektelser som han selv beskriver slik:

«Om Nætterne laa jeg og vaandede mig som en Orm og raabte, at Gud skulde lade et Naadesglamt blive mig tildel. Men det var mørkt. Efter to Aar kom jeg en Nat riktig i Fortvivlelse. Jeg havde den Nat bedet fire Timer. Omkring klokken tre om natten tog jeg, træt av Livet, en skarp Kniv, førte den til min Hals i den hensigt at tage mig selv afdage...»

Men denne natten opplevde han gjenombruddet: Han syntes Jesus selv sto i cellen og sa til ham: «Jeg udsletter dine Overtrædelser, gak bort i Fred». Det var en revolusjonerende opplevelse som forandret livskursen, og han ble etter hvert bevisst et brennende misjonskall. Han kom blant annet i kontakt med Oslo-sekretæren i NMS som introduserte Skrefsrud for forstanderen på Misjonsskolen i Stavanger med følgende skriv:

«Paa Bodsfængselet skal være et Geni av en Gut, som har den mest brændende Lyst til at gaa ud til Zululandet som Assistent. Han lægger sig nu efter Agerdyrkningsredskaber, da Klokkeren Christoffersen har sagt ham, at dette kan der i nærmeste Fremtid maaske blive Brug for derude. Er der nogen Sandsynlighed for, at et saadant Subjekt kan antages?»

Som kjent ble Skrefsrud avvist ved Misjonsskolen, men kom i stedet til Berlin hvor han traff det danske ekteparet Børresen. Sammen med dem forberedte han seg til tjeneste i India for den tverrkonfesjo-

nelle Gossnermisjonen. Skrefsrud landet i India i 1863. Børresens og Skrefsruds forlovede Anne Onsum kom etter i 1865.

Det gikk som det ikke sjeldent går når unge, ekspansive misjonærer blir satt under kontroll av erfarene, strenge kolleger: I løpet av få år ble situasjonen for de fire skandinavene uholdbar, noe også nasjonale motsetninger i forbindelse med den tysk-danske krigen kan ha bidratt til. I 1867, etter å ha sondert ulike muligheter en tid, etablerte firklovet seg sammen med en engelsk baptist, Johnson, på en ny misjonsstasjon som de bygde opp og ga navnet Ebenezer.

Kort tid etter ble «Indian Home Mission to the Santhals» etablert som en indisk indremisjon rettet mot evangelisering av den sosiale, etnisk og språklig relativt homogene santalbefolkingen som den gang talte ca. 2 millioner. IHM var en tverrkonfesjonell og internasjonal misjon. Skrefsrud selv lot seg døpe som baptist, men Børresen forble lutheraner all sin dag. Skrefsrud ble senere ordinert til prestetjeneste i India av en norsk luthersk statskirkebiskop.

I løpet av få år ble flere hundre lagt til menigheten, og i 1874, under uår og hungersnød, ble hele 1500 døpt. Santalkirkens raske vekst ble lagt merke til i Norge, ikke uten en viss skepsis og misunnelse fra miljøet omkring Misjonsselskapet i Stavanger.

Kirken var fra begynnelsen av ment å skulle være helt selvunderholdende, og det ble lagt opp til en ordning med finansielt uavhengige menigheter som selv underholdt sine prester. Etter hvert som arbeidet ble mer kjent i Vesten, mottok IHM en del av sine midler derfra.

Skrefsruds kone døde etter få år i India. Selv fikk han hjerneslag i en alder av 75 år og døde i 1910 etter et års sykdom.

Språkmann

Allerede i tiden på Botsfengselet la Skrefsrud seg etter språk. Han lært seg i løpet av kort tid tysk, engelsk, latin, gresk og hebreisk på egen hånd. Da han senere i livet arbeidet med å oversette Bibelen til santali, lært han seg også persisk og babylonsk kileskrift. Hans språkkappetitt var enorm.

Da han en gang var i audiens i det danske kongehus, spurte kongen om det var sant som han hadde hørt om Skrefsrud at han kunne snakke 40 språk. «Deres Majestet», svarte Skrefsrud, «det kommer ikke an på hvor mange språk man kan, men hva man har å si på disse språk.»

Mer imponerende enn antall språk han mestret, var den korte tid han brukte på å sette seg inn i et nytt språk. I løpet av de første få årene samlet han rundt 20 000 ord til et santaleksikon. Under et opphold på noen få måneder i den indiske delstaten Assam nådde han så langt i studier av boro-språket, som er svært forskjellig fra santali, at han nedtegnet og utga en kortfattet grammatikk for dette språket også.

Den dag i dag hedrer den santalske målørsla minnet om Skrefsrud og hans medarbeider Bodding, og unge santaler kommer til universitetet i Oslo for å lære mer om sitt språk og sin kultur ved å studere Skrefsruds og Boddings nedtegnelser.

I moderne tid har forskning vist hva språklig identitet betyr for minoritetskulturer. I Norge har dette først i de senere år ført til at samisk er styrket som skolespråk. Men allerede hundre år tidligere var dette en selvfolge for en liten gruppe skandinaver i misjonstjeneste i et av det britiske Imperiets mest folkerike og sammensatte kolonier. For et språkgeni som Skrefsrud var det en selvfolge at Guds ord, både i skrift og i tale, måtte komme til hjertene på morsmålet.

Skrefsruds budskap i dag ville bli: «Guds ord må tales og skrives på hjertespråket - på morsmålet». Våre dagers bibeloversettere er med på å fullbyrde pinseunderet - alle hørte om frelsen på «sitt eget morsmål» da apostlene talte på pinsedag.

Sosialantropolog

Nesten hundre år før sosialantropologer begynte å leve sammen med menneskene i den kulturen de studerer, benyttet Skrefsrud seg av denne metoden. Da det ble klart at han og Børresen kom til å få sin gjerning blandt santaler, la han ut på lange turer sammen med en santal og levde måneder av gangen omgitt av bare santaler.

Samtidig med sine språklige studier gjorde han alt han kunne for å sette seg inn i deres religion, de skikker som regulerte deres sosiale adferd, og deres måte å organisere samfunnslivet. Han var den første som skrev ned deres sagn og religiøse overleveringer etter hva deres «guruer»

(lærere, tradisjonsbærere) fortalte. Han nedtegnet også santalske folkemelodier og folkeviser.

Etter hvert deltok han også i de årlige jaktseremonier som kulminerte med det årlige «allting» som hadde både lovgivende og dommende makt. Han oppnådde på kort tid å bli en av santalsamfunnets mest skattede dommere, og ble valgt til «stortingspresident» på livstid - i det sekulære santalsamfunnet.

Sin inngående kjennskap til kulturen brukte han i sin evangelisering. Han skrev evangeliske sanger på santalmelodier, brukte billedspråk santalene forstod, og organiserte menighetene som vokste opp etter typisk santalske organisasjonsmodeller.

Skrefsrud og moderne misjonsstrateger ville falle hverandre om halsen.

Kulturtillpassing

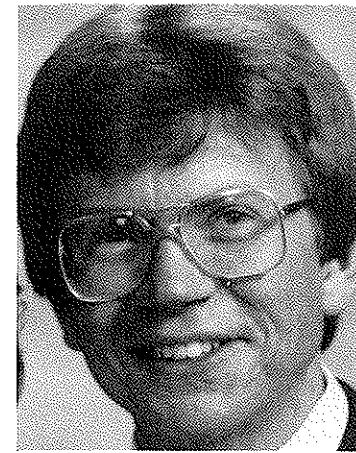
Bibelens ord for folkegruppe, «ethnos», betyr en gruppe mennesker som opplever seg som ett folk på grunnlag av språklig, kulturell, økonomisk, religiøs, geografisk eller sosial samhørighet. Skrefsrud la opp sitt arbeid for å nå en avgrenset gruppe mennesker som var knyttet sammen økonomisk og religiøst: Santalene som levde av jakt og jordbruk og hadde en religion satt sammen av monotheistiske og animistiske trekk.

Han forkynnte evangeliet inn i denne kulturelle rammen. Et godt eksempel på Skrefsruds evne til å kle budskapet i bilder som passet deres kultur, kan vi lese i Nyhagens «Sanatalmisjonens historie» (vol. 1, s. 157-158):

«Skrefsrud skjøt et år under jakten et villsvin. Nå har santalene den regel at hvis noen tidligere har såret dyret, så tilhører det den som først skjøt det, og han som følte det får bare en liten del.

Da Skrefsrud hadde skutt villsvinet, overlot han det til en santal som under den samme jakten hadde truffet dyret, men ikke følt det. Men da de nærmere undersøkte villsvinet, hadde det merke fra foregående års jakt som viste at det også da var skutt på. Nå var det umulig å finne ut hvem det var som da såret dyret, så de bestemte at de alle skulle ete det.

Da saken var avgjort, ba Skrefsrud om ordet og sa: «En venn av meg skjøt et dyr ved liknende leilighet, og det var ingen andre merker etter skudd. Likevel kom det en og krevde at dyret var hans, og rådet gikk med på at han fikk det. Nå ber jeg om hjelp fra dere for min urettferdig behandlede venn.» Da ble de alle opprørt og sa: «Han skal ha det tilbake. Bring de personer det gjelder hit!» Da sa jeg: «Min venn er Gud, og dyret er deres sjeler. Røveren er Maran buru (det store fjellet - djevelen) og hans bongaer (onde ånder, smådjøvler). Rådet som gikk med på det, er dere selv. Nå innrømmer dere at det er Gud som har skapt dere (santalene tror på en god skapergud fjernet fra menneskene), oppholder dere og har gitt dere alt dere har, og at

Tekst: Tor S. Haugstad

Maran buru og hans bongaer har intet gjort i så måte. Men likevel har dere gått med på å la ham røve deres sjeler. Oppfyll nå løftet dere ga meg, og gi dere over til Gud som rettmessig har krav på dere.» Slik kunne han gjøre budskapet livsnært og forståelig for santalene.»

Omsorg

Et av hovedtrekkene i Skrefsruds gjerning blant satalfolket, var hans virke som sosial reformator. Han var svært moderne også her. I hungersår organiserte han sammen med Børresen «mat-for-arbeid»-prosjekter. Han satte i gang brønngraving i landsbyene og underviste i jordbruk. Han organiserte desentralisert helsearbeid og hadde liten lyst til å bygge hospitaler og større institusjoner. I kampen mot rusdrikk organiserte han satalkvinnene i en slags «kjennfront» mot alkohol. Da santalenes hjemland Bihar etter hvert ble overbefolket, hjalp ham dem å få i stand en avtale med myndighetene i Assam slik at en del av dem kunne slå seg ned som nybyggere der. Som man ser var det mange forbløffende moderne trekk i hans sosiale program også.

Kirkevekst

Skrefsruds mål for santalene var hele tiden en «folkebevegelse» for kristendommen. Han fikk det santalske storting til å vedta at santaler som gikk over til kristendommen, ikke skulle gjøres til gjenstand for sosial «brennmerking» og utesenging fra samfunnet, slik det hadde blitt praktisert ved en del av de første omvendelsene.

Han forstod at den europeiske kulturs individualisme med stor vekt på den enkeltes overbevisning, ikke passet inn i santalsamfunnets beslutningsprosess, preget som de var av enhets-tankegang. Samtidig som den lavkirkeelige og konservative forkynnelsen han og Børresen sto for la vekt på synderkjennelse, bot og omvedelse, var han påpasselig med å legge holdene til rette for mer «kollektive» omvendelser til Kristus. Slike «felles-omvendelser» kan vi lese om flere steder i Apg: «Han lot seg døpe med hele sitt hus».

At Skrefsrud ikke opplevde å se en slik «folkebevegelse», skyldes for en del at en sterkt hinduistisk preget vekkelse også gikk fram blant santalene på slutten av forrige århundre. Likevel opplevde han flere vekkelsesbølger i sitt arbeid. De to største var i 1874 da 1592 voksne mennesker lot seg døpe, og i 1892 da 2386 vokse ble døpt.

Som nevnt har Skrefsrud hittil gjerne blitt husket som språkgeni og folketaler. Kanskje vil dagens og morgendagens misjonsforskning vise at hans innsats var like betydningsfull og banebrytende innenfor begrepsområder som «kommunikasjonsteori» og «kirkevekst».

Disse små glimt fra hans liv og gjerning har forhåpentlig vist at Skrefsrud lå betydelig forut for sin tid på en måte som senere misjonsgenerasjoner ikke har verdsatt tilstrekkelig. I møte med moderne misjontenkning, som ofte beskyldes for å være for «amerikansk» og resultatorientert, kan nordmenn gjerne ta sine egne misjonsrøtter litt nærmere i øyesyn. Kanskje kirkevekst-tankene verken er amerikanske eller moderne i sin opprinnelse?

En annonse i hvetekornet:

SYSTEM-REVISJON

BILET 16 - 3080 HOLMESTRAND
- TLF. (033) 52 007

- NÅR FLERE
- VIRKER LENGRE

kun kr. 3,50 pr. mm!

Musikk og
Arrangementer!

Here's something worth a **CLOSER LOOK!**

Vågå vere proff!!

VI HAR ANLEGG FOR LYD:

PA: FRA 500 - 10 000 watt • 16 - 40 kanaler • MASSE EFFEKTER

VI KAN OGÅ GIØRE LIVET LYSERE FOR DEG:

LYS: ALLE VARIANTER OPPBYGD MED 1000 watts PAR BLAZERS
(OPP TIL 48.000 watt)

* PINSPOTS * SVEPELYS * FØLGESPOTS *

DIV:

- * TRØMMESCENER
- * STILASJER FOR LYS o.l.
- * BOMBE MASKINER
- * RØYKMASKINER

TRANSPORT: VANS • KASSEVOGNER • BUSS •

NB! TIL LEIEPRISER HELT UTEN KONKURRANSE !!

TWM COMPANY
P.O.Box 59 - 1960 LØKEN. Mobil tlf. (094) 34 700

Sendes: **TWM COMPANY**
P.O.BOX 59 - 1960 Løken
JA, send meg mer informasjon
om LYD/LYS anlegg
Navn.....
Adr.....

Svar på tiltale

Denne gang:
**MARTIN
OMDAL**

ER DU EN «SVOVEL-PREDIKANT»?

Det er ikke mange igjen av «gamle tiders vekkelsespredikanter». En som har fått være med på stadige vekkelser helt fra han begynte å reise som Indremisjons-emissær og fram til i dag, er Martin Omdal. Det er ikke uvanlig at folk går ut i sinne under hans møter, men det er enda mer vanlig at mennesker søker Gud til frelse og fornyelse. Vi har møtt Omdal for å høre hvordan han ser på vekkelsesarbeidet i vår tid.

Tekst og foto: Rolf Erik Janøy

Hvetekornet: - Er du en svovelpredikant?

Martin Omdal: - Vel, noen sier det. Jeg er enig med Gunnar Prestegaard som på et Geilo-møte sa at vi trenger å høre mer om Guds vrede. Ja, for Gud er noe mer enn en kjærlig Gud - Han er en hellig og vred Gud. Så de dommedagstankene som vår Bibel har, må vi for all del få fram i forkynnelsen. Jeg kan gjerne si det så sterkt at folk frykter for atomhelvete, men - for å si det på sørlandsk - er jo det egentlig bare blåbær i forhold til det Guds vredes helvete som kommer etter dommens dag. Overfor det burde jo menneskene skjelvے både i legeime og sjel, slik at de vender om til Herren.

HK: - Hva er hovedbudskapet ditt til ikke-kristne tilhørere? Er det forkynnelse av loven først og så nåden?

Omdal: - Ja. Jeg har også sett det viktig at det tales konkret om synden. Det er ikke nok å tale «engros» om at vi er alle synde-

re, det er de fleste med på. Det må sies konkret og direkte at DU er en horkarl, du er en tyv! Jeg har tro på forkynnelsen av det enkle, gamle budskapet om synd og nåde, lov og evangelium.

Jeg lar meg ikke prege av de nye røstene som sier at vi må forandre budskapet og forkynnelsen for å komme mer i pakt med det moderne mennesket. Rett som det er får jeg råd om å legge om stilten. Mange frykter de radikale toner og for å få ord på seg for å være en sånn svovelpredikant. Slike røster hører jeg ikke på. Jeg står på det gamle budskapet som Herren har gitt meg, og som Han igjen og igjen har bekref tet og stadfestet gjennom de under og tegn som har skjedd.

HK: - Vekker ikke en slik radikal forkynnelse unødig motstand?

Omdal: - Om vi ved Ordet og Ånden får nåde fra Herren til å overbevise folk på en konkret måte om at de er syndere, ja, da blir noen sinte.

En bonde kom på møte under en vekkelse på Sørlandet. Jeg talte den kvelden fra 1 Joh 3 om hva det vil si å være et Guds barn. Jeg framholdt at dersom du ikke er et Guds barn, er du djevelens barn og har djevelen til far. Den store, staute bonden ble så sint at han freste. Da han kom hjem om kvelden, var han rasende. Kona hadde vært en kristen i 5 år og «niba» for mannen at han måtte bli frelst. Kona fortalte siden at mannen mente jeg bare kunne komme hjem til dem og se hvordan de hadde det. Han mente det ikke var noe på hele gården som kunne vise at han hadde djevelen til far. Aldri skulle han gå og høre på den svovelpredikanten mer. Men det gikk ikke lenge før han lå på kne og ba til Gud og ble frelst. Han hadde fått en harpun i sitt hjerte.

Jeg er ikke så redd for at folk skal fly ut av

møtet i sinne. Under et møte i Aremark for et par år siden var det en mann som ble så sinna at han reiste seg opp midt under talen og for ut idet han ga fra seg noen eder. Men jeg har sett igjen og igjen at de blir gående der med en harpun, og en dag må de bøye seg.

Som du forstår er jeg en enkel mann med enkle ord. Jeg har ikke alltid så lett for å uttrykke meg som jeg skulle.

HK: - Det er vel mange som ønsker å kunne uttrykke seg såpass godt som du gjør. Du har jo skapt både liv og vekkelse.

Omdal: - Vel, det er så det. Det er vel ikke akkurat ordene det kommer an på, men heller å forkynne i ånds og krafts bevis, som det står.

Oasebygd

HK: - Fortell litt om din oppvekst og bakgrunn!

Omdal: - Jeg vokste opp i et verdslig hjem og fikk ikke noe åndelig grunnlag der. Men mi hjembygd, Vennesla, er preget av et rikt kristenliv med store søndagsskoler og mye barne- og ungdomsarbeid. Jeg kom nokså tidlig med i søndagsskolen. Der gikk jo alle barn i bygda, og det gjør de stort sett fremdeles. Det var på en gutteleir Indremisjonen arrangerte på Birkeland, Sørlandets kristelige folkehøyskole, jeg egentlig opplevde mitt gjennombrudd og ble en kristen som 14-åring. Jeg ble nokså fort aktivt med i arbeidet på bedehuset hjemme. Siden kom kallet til heltidstjeneste.

HK: - Vennesla er ei vekkelsesbygd som helt fram til vår tid har hatt mye

åndelig liv. Hva kan det komme av at enkelte trakter er spesielt åpne for Guds ord mens det andre steder kan være nokså lukket?

Omdal: - Bygda ble totalt forandret i løpet av noen ganske få år. Om du går tilbake til begynnelsen av dette århundret, var Vennesla ei beryktet bygd. Min bestefar kunne f.eks. fortelle meg at det var helt vanlig at fremmedkarer ble ønsket velkommen til bygda med en omgang juling. Det var et fryktelig liv som ble levd, med alkohol og alt som vondt var.

Men så kom det altså forkynnere til bygda som var sterkt utrustet av Herren med vekkelsens nådegave, og det gikk den ene vekkelsesbølgen etter den andre over bygda. Særlig i 1920-årene skjedde det mye. Det var i Indremisjonen og Kirken det skjedde, det var jo ikke noe annet på den tiden. Og slik har det vært selv etter krigen. I en ellers vekkelsesfattig tid utover landet, har i alle fall tre store vekkelser gått over bygda.

I dag står bedehuset og frikirken sentralt. De driver godt, og frikirken har landets største bygdemenighet. Det er mange hundre kristne ungdommer i bygda vår, og menighetene har store ungdomskor. I selve sentrumsbygda, det gamle Vennesla, bor det 7000-8000 mennesker. I de tilstøtende bygdene bor det ca. 4000 mennesker. Det er på samme der. I Øvrebø f.eks. driver både frikirken, bedehuset og kirken stort og aktivt bl.a. med ungdomssamlinger.

Bildetekster: - Jeg elsker ordet «grenseløst»!

- Det som ligger meg på hjertet for alt Guds folk, er at vi får oppleve overflodslivet.

At bygda har blitt slik, kan vel egentlig ikke forklares - det er bare Guds nåde. Det er iallefall ei oasebygd. Men nå er det jevnt over andre forhold for kristen virksomhet på Sørlandet enn de fleste steder ellers i landet.

Sporskifte

HK: - Du arbeidet på jernbanen før du ble emissær. Hva gjorde du der?

Omdal: - Jeg var en nokså allsidig stasjonsbetjent på en overgangsstasjon til Setesdalsbanen. Jobben bestod av litt sporskifting og utvendig stasjonstjeneste av mange slag.

HK: - Men kallet til å være «sporskifter» for mennesker kom du ikke fra?

Omdal: - Det ble bare sterkere og sterkere i mitt indre. Jeg visste jeg hadde fått en forkynnergave, men jeg var ikke helt klar over hvordan den skulle brukes. Jeg begynte så smått å reise rundt i helgene. Til slutt ble det til at jeg sa opp i NSB og tok imot kall til å virke i Vestfold krets av Indremisjonen. Der fikk jeg mitt gjennombrudd som forkynner, og der opplevde jeg i november 1957 å stå i en vekkelse for første gang.

HK: - Hvor gammel var du da?

Omdal: - Da var jeg nøyaktig 30 år. Jeg var der i 5 år, til sommeren 1962. Da hadde jeg virket overallt i Vestfold. Det sluttet med vekkelsen i Botne vinteren 61-62. Hele distriket ble berørt. Vekkelsen spredte seg til Holmestrand og oppover mot Hof og Våle. Mange ble frelst der den vinteren.

HK: - Så alt i de første virkeårene på fulltid fikk du være med på vekkelser?

Omdal: - Ja, det gikk en bølge over Vestfold, og det var rikt og godt å være med. Vekkelsen slo ikke så veldig igjennom i byene, men det var flere som ble frelst

både i Larvik, Sandefjord, Tønsberg og Horten. Samme vinteren var det vekkelse blant mariniegastene i Horten, og 20-25 stykker av dem ble frelst. Jeg kom midt oppi dette og sto sammen med presten i denne vekkelsen. Marinepresten i Horten den gang het Sverre Olsen. Han er nå sogneprest i Oddernes, og han er en brennende sjel. Vi ba med flere gutter som ga seg over til Gud. Det var en rik tid.

HK: - Kunne du på denne tiden si at det ikke fantes ei bygd i Vestfold hvor du ikke hadde et åndelig barn?

Omdal: - Riktig, jeg var over hele fylket. Jeg stod nokså lenge i en rik vekkelse i Andebu vinteren 1959. Det var i Botne, Andebu og Kvelde jeg hadde de største vekkelsene.

Etter hvert kjente jeg at jeg på sett og vis var ferdig i denne kretsen - jeg måtte ha mer luft under vingene. Det ble så sterkt og klart for meg at jeg sluttet uten å ha noe nytta å gå til. Men jeg var overbevist om at Herren hadde noe annet for meg. Straks etter jeg hadde sluttet, fikk jeg kall fra Indremisjonsselskapets hovedstyre om å begynne å reise på landsbasis. Fra januar 1963 har jeg reist over hele landet.

Stadig vekkelse

HK: - Ble du landsevangelist?

Omdal: - Vi har forskjellige benevnelser - de fleste kalles for emissærer hos oss, noen kaller seg sekretærer. Til å begynne med var jeg ungdomsarbeider. Men jeg synes tittelen «landsevangelist» har vært mer passende for min del. Og det er jo egentlig den nådegaven jeg har, så jeg har ikke noe imot å bli kalt evangelist.

HK: - Fikk du snart opplevde vekkelse også som landsevangelist?

Omdal: - Allerede den første vinteren jeg reiste for selskapet, ble jeg stående i en ganske stor vekkelse på Lista, helt syd i landet. Jeg var mange uker der.

HK: - Er det andre steder i landet hvor du har hatt spesielle vekkelser?

Omdal: - Ja, jeg sto nokså lenge i Lena og på Toten. Det begynte i Lena i forbindelse med en teltaksjon i august. Vi fortsatte helt fram til jul - i 3,5 måneder. Jeg sto sammen med Kai Karlsen der: Det var det første året vi virket sammen, sangevangelist kalte han seg da. Han har jo gitt ut en del plater som faren i «Lasse og far».

Vi startet opp i 1966 og opplevde allerede den første vinteren en stor vekkelse på Hinna, mellom Sandnes og Stavanger. Der sto vi i mange uker. Innimellom var vi på Finnøy i Ryfylkefjorden, og så brøt det løs der også. Da opplevde vi det merkelige å stå i to vekkelser samtidig, og vi pendlet mellom disse to stedene. Det var en rik vinter.

Så kom vi til Lena i august og holdt det gående der helt til jul. Vekkelsen der spredte seg utover hele Toten, så vi hadde møter i 8-10 forskjellige forsamlingshus. Det var i 1966.

I 1968 opplevde vi den store vekkelsen i hjembygda mi, og den er i grunnen det største jeg ser tilbake på av vekkelser. Jeg hadde jo vært aktiv hjemme helt fra jeg ble frelst, og det levde en bønn i mitt hjerte at det måtte bli en vekkelse over bygda der jeg selv fikk nåde til å være med. Den brøt løs, og vi holdt på 14 uker i trekk fra september til jul. Det var mange som ble omvendt. Jeg husker vi noterte 20 ektepar som ga seg over til Gud, og mange andre, både unge og voksne.

Jeg har også vært helt oppe i Finnmark. I 1967 sto jeg i en ganske stor vekkelse i Alta, det var en veldig opplevelse. Siden har jeg vært i Finnmark mange ganger, og jeg har mange kontakter og venner der. Jeg har også hatt 4 turer over til det norske Amerika - Brooklyn, Chicago, New Jersey - og opplevd store ting. Jeg tror jeg kan si til Herrens ære at vi fikk reddet inn ganske mange norskamerikanere under møtene der. Og det merkelige og ikke minst gledeelige var at også mange av mine utflyttede sambygginger kom på møtene og ga seg over til Gud. Det var en velsignet rik tid, særlig i 1967. Da var jeg der borte i 4 måneder. Det var særlig i nærheten av New York at folk strømmet til i stort antall. Vi holdt til i en ny kirke som frikirken, eller brodersamfunnet som de kaller seg der, hadde bygd.

Vanskligere

HK: - Hvordan har utviklingen vært fra 50-åra fram til i dag når det gjelder vekkelsesmulighetene? Har det vært en stigning eller har det blitt hardere?

Omdal: - Det er blitt stadig vanskeligere å få folk til å komme på møter. Vi hører folk snakke om 30-åra da det var vekkelse overalt. Disse vekkelsene brøt ut fordi folk gikk på møter den gang. Om vi bare kunne få folk på møtene i dag, ville det bli like mye vekkelse nå som den gang. Når folk ikke hører Guds ord, blir de heller ikke vekket. Derfor tror jeg vi må legge om en del av vårt virke i dag slik at det blir mer utadrettet. I

dag er ikke bedehuset lenger en misjonsstasjon, men en matstasjon hvor vi kan få kraft til å gå ut og virke for Herren.

Det er svært gledelig med den evangeliseringstrangen som er så sterk nå. Jeg har hørt om den nye kirken i Sandnes hvor tidligere misjonsprest Bue er prest. De opplever fine ting, og det skjer nettopp gjennom evangeliseringen. De har 4-5 evangeliseringsteam som stadig er ute og vinner nye mennesker. Bue har bl.a. vært hjemme i Vennesla nå og lært opp menighetslemmer til å bli evangelister.

HK: - Når du snakker om evangelisering, mener du da «dør-til-dør» og slike ting?

Omdal: - Ja, riktig. På vår nye bibelskole i Grimstad går hele skolen ut en kveld i uka. De tar for seg boligstrøkene helt systematisk og planmessig, og sender ut brev i forveien til hver husstand for å fortelle når de kommer på besøk. Folk sitter og venter på dem, og de har opplevd store ting. Det er veien for oss å gå i dag.

HK: - Med Jesusvekkelsen på 70-tallet var det et veldig oppsving for tanken med gateevangelisering, friluftsmøter osv. Mitt inntrykk er at dette på en måte har stagnert i frikirkene, men det er alt-så ikke slik i Den norske kirken?

Omdal: - Nei, hos oss tror jeg at akkurat dette arbeidet stadig vokser. Vi har tatt opp dette emnet svært utførlig og gjennomgripende i undervisningen ved våre bibelskoler både i Oslo og Grimstad. Når vi nå har 200 ungdommer på bibelskole hver vinter, har vi en veldig mulighet til å tenne nye redskaper for evangeliseringen.

HK: - Det hevdes iblant fra kirkelige kretser at det ikke er behov for evangelisering i Norge siden vi er et «kristent» land.

Omdal: - Vi skal være klar over at kirken har en muligheten som ingen av oss andre har, verken i frikirkene eller i organisasjonnene - de når folket. Gjennom sine gudstjenester og andre kirkelige handlinger kan de nå nesten hele sin geografiske menighet i løpet av et år. Derfor er det svært viktig at de virkelig våkner for behovet for evangelisering. Det tror jeg vil bli mer og mer klart.

HK: Hva tror du er årsaken til at folk ikke kommer på møte i dag som tidligere?

Omdal: - Grunnene er vel mange. Du vet, det er så mange tilbud, folk er så engasjert og aktivisert. Vi får høre igjen og igjen at «vi har det så travelt og er så opptatt». Mange unge f.eks. er veldig engasjert i idrett. Det er den ene årsaken, og så har vi TV'en som har blitt en avgud for mange. Der må de sitte kveld etter kveld og ta til seg alt som blir sendt. Vi må vel også ta med det forfallet, den sekulariseringen som vi opplever. Folk synes i det store og hele å fjerne seg mer og mer fra kristendommen.

HK: - Blir Norge mer og mer en misjonsmark?

Omdal: - Ja, jeg tror det. Jeg tror det

skyldes at vi har mistet så mye av kristendomsundervisningen i skolene. I tidligere tider var 40% av undervisningen på barne-skolen kristendomsundervisning, i dag er det ofte bare litt religionsundervisning igjen. Vi er kommet til det punktet som jeg husker Hallesby advarte mot for mange år siden: «Jeg frykter den tid da vårt folk først må belærer før det kan vekkes». Tidligere hadde folk så mye kristendomskunnskap at vekkelsesforkynneren kunne gå direkte på, folk hadde grunnlaget. Og derfor slo Ordet ofte igjennom helt i begynnelsen. I dag er uvitenheten langt større.

HK: - Tror du ikke at møteformene i seg selv har behov for en fornyelse?

Omdal: - Jo, det tror jeg du har rett i. Jeg tror møtene våre gjerne kunne være mer friske, mer preget av det som jo er kristendommens kjerne fra hin første julenatt - glede og fred. Dette burde komme mer fram både i forkynnelse, i vitnesbyrd og i sang. Ikke minst har sangen en svært stor betydning, spesielt overfor de unge.

Noe av det mest gledelig på kristenfronten i vår tid, skjer blant de unge. Det er mange som kommer med gjennom ungdomskor eller «ten-sing». Tusener av unge mennesker er blitt vunnet for Herren gjennom denne møteformen som satser mer på sang og musikk, vitnesbyrd og konte appeller. Jeg tror at det er noe der som vi virkelig må være åpne for.

HK: - Du er ikke redd for den friske musikken?

Omdal: - Jeg sier ikke amen til all slags musikk. Men når en lærer de unge å kjenne og hører hvordan de reagerer på musikk, har jeg nok for min del mer og mer erkjent at det er noe her som vi ikke kan se bort fra. Vi har hevdet at musikken ikke må overdøve budskapet, den må bare være med å understøtte sangen og budskapet slik at ordene kommer tydelig fram. Jeg tror sangen er den største muligheten vi har når det gjelder å vinne de unge for Guds rike.

Bli hva vi er

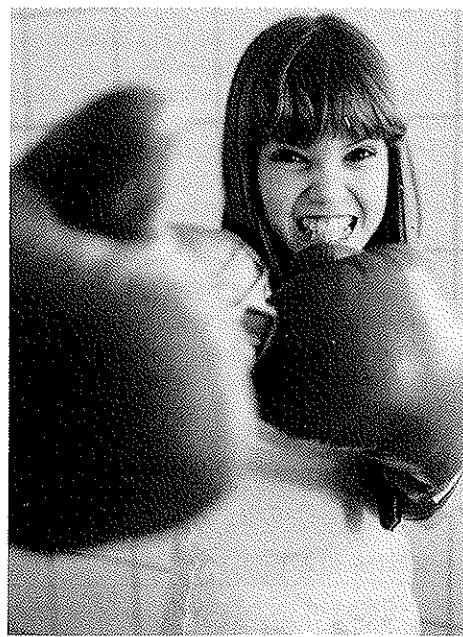
HK: - Hva tror du er særskilt aktuelt for Guds folk i vår tid?

Omdal: - Helligjørelse, at vi som kristne mer tar til oss formaningene. Vi skal ikke glemme at 2/3 av innholdet i brevene er formaninger til Guds folk om å leve ut kristenlivet med Jesus Kristus som forbilde både i hjemmet, i menigheten og ellers ute i samfunnet. Og derfor ser jeg det som viktig at vi holder fram disse bibelske formaningene.

HK: - Kan ikke en slik forkynnelse tynge oss ned med krav og bud som vi ikke mukter å etterleve?

Omdal: - Det er sant. Derfor kommer en annen ting inn her som nødvendigvis må være med hvis det ikke bare skal bli et Sinai-strev, lovtreldom, som ikke fører fram til noe: Forkynnelse av evangeliet. Det grunnleggende, det første, det sentrale

Evangelisering? BESTILL UTFORDRINGEN

«SENK GUARDEN – Gud er kjærlighet». Dette er temaet for Utfordringen nr. 62 som nå er på gata.

UTFORDRINGEN er «skreddersydd» for evangelisering, og vi har gjort hva vi kan både når det gjelder innholdet og utformingen for at dette skal bli en avis vi kan være «bekjent av» i evangeliseringen.

I boksesporten snakker man om å «senke guarden». Og det er risikabelt dersom det er en motstander du har foran deg. Men det er ikke farlig å åpne seg for Jesus. Vi behøver ikke å stille oss i forsvarsposisjon overfor ham. Han angriper ikke, men han forsvarer oss. Han skader ikke, men leger. Gud er kjærlighet! Gi ham en sjanse til å komme inn på deg! Dette budskapet vil vi gjerne ha fram til moderne mennesker i dag.

UTFORDRINGEN er en gateavis som utgis av TEN CENTER. Den er beregnet på gatesalg og evangelisering.

STOR RABATT VED MASSESPREDDNING: regnet fra utsalgspisen (5 kr) er rabatten som følger: 10 stk. 30 %, 60 stk. 40 %, 100 stk. 50 %. Over 500 stk. 60 % - pluss porto.

Vi sender gjerne et gratis prøveeksemplar. SKRIV TIL: «Utfordringen», Postboks 14, 3191 Horten. Tlf. (033) 41 151

UTFORDRINGEN

Forts. neste side ➔

og det siste må være at vi ser formaningenene i evangeliets lys.

Du vet sikkert at Luther formulerte det slik når han samlet rettferdigjørelse og helliggjørelse: BLI HVA DU ER. Vi må alltid ha klart for oss hva vi er i Kristus. Det vi formanes til, er vi allerede i Kristus: Vi er hellige, derfor bli hellige; vi er fullkomne, derfor bli fullkomne. Når jeg stadig holder klart for meg at det jeg formanes til å være, det er jeg allerede i Kristus, kan jeg hvile trygt og godt og ha fred med Gud i en god samvittighet samtidig som jeg arbeider på min frelse med frykt og beven.

Og så kommer jo selvsagt dette med kraften inn, noe som også ligger meg sterkt på hjertet. Jeg vet av egen erfaring, både fra mitt eget liv og fra tjenesten, hva det betyr for kristne mennesker når de virkelig opplever en Åndens fylde. Det er stort å møte mennesker jeg har kjent gjennom flere år, som nå nærmest er blitt nye kristne. Enkelte sier det så sterkt at de lurer på om de har vært kristne tidligere i det hele tatt. Det de nå har fått av kjærlighet til Guds ord, bønnefellesskap og vitnetrang, hadde de ikke før. Så det er veldig viktig for oss at vi holder fram Åndens fyldestgjørende gjerning, som jeg kaller det.

Åndens kraft

HK: - Du sa at du personlig hadde erfart Åndens fylde. Skjedde dette i begynnelsen av din tjeneste, eller er det noe som er kommet inn senere?

Omdal: - Jeg tror jeg har opplevd en fylde som er blitt fyldigere etter hvert. Jeg tror nok at jeg har hatt Åndens kraft over meg hele veien. Jeg tror vi opplever Åndens dåp i gjenfødselen. Som du kjenner fra 1 Kor 12, er vi alle døpt med én ånd til å være ett legeme, vi har alle fått én ånd å drikke.

Når jeg nå ser tilbake, har det vært slik at fra den åndsdåp som jeg opplevde i min gjenfødselse og omvendelse, sprang det fram en åndsstrøm i mitt liv - en fylde som stadig er blitt rikere og rikere. Underveis kom det i denne åndsstrømmen flytende nye nådegaver til mitt liv som jeg har takket Gud for. De har vært til velsignelse for meg selv, og jeg tror også at de har vært til velsignelse for andre. Og der lever jeg fortsatt. Selv om jeg nå har vært en kristen i snart 43 år, lever jeg fortsatt med forventning til at Herren fremdeles vil gi meg flere nådegaver og vise meg nye ting i denne åndsstrømmen:

HK: - Når du snakker om nådegaver, mener du da de ni nådegavene?

Omdal: - Ja, jeg tenker på dem spesielt. Jeg må jo si at i mine første år som kristen var det fremmed og unaturlig for meg å skulle oppleve tungetale. Vi hørte jo så mye negativt i den forbindelse. Men jeg skjønte snart at det var en nådegave som var sjeldent i våre rekker, så jeg begynte å be om den lenge før den karismatiske vekkelsen kom til Norge. Og så kom den, i begynnelsen som et lite spebarn som jeg

fikk bruke i mitt eget lønnkammer. Senere har Herren gitt meg nåde til å bringe budskap i tunger, og jeg tror også jeg kan si til Hans ære at Han har gitt meg tydningens gave.

Jeg hadde en Jakobs-opplevelse en natt for flere år siden. Da talte Herren til meg, og Han ba meg å gå ut på det som står i Jakob 5: Ikke bare frelse sjeler fra døden som det står i de siste versene der, men også salve de syke og be for dem. Siden har oljeflaska hatt fast plass i veska mi, og jeg har bedt for mange syke og sett at Herren har gjort store ting.

Vi må i det hele tatt være åpne for hele Åndens fyldestgjørende gjerning. Jeg ser dette så viktig at jeg mener man gjør Den Hellige Ånd sorg og står i fare for å utslikke Ånden, dersom man reiser seg imot de spesielle nådegavene eller andre av Å-

dens gjerninger. Så vi må sterkt holde fram det Paulus sier: Bli fylt av Ånden! Vi må også forklare hva det kan ligge i denne oppfordringen.

HK: - Det ligger uten tvil en grunnleggende åndsopplevelse i gjenfødselen, for uten Den Hellige Ånd kan vi ikke bli født på ny. Men hvis det er slik at vi alle blir fylt av Ånden ved gjenfødselen, vil noen mene at vi ikke behøver søker eller åpne oss for Den Hellige Ånd. Ser du en fare her?

Omdal: - Ja, det er jo det som blir gjort av enkelte. Som sagt mener jeg det grunnleggende er at når jeg ble gjenfødt, ble jeg åndsdøpt i denne min gjenfødselse. Fra da av begynte det å renne en strøm i mitt liv. Vi døpes én gang, men vi drikker stadig. Derfor står det at vi alle har fått én ånd å drikke. Og jeg synes det er velsignet interessant at det sprang en dobbeltbekk i mitt liv, som det står i profeten Esekiel, som stadig blir dypere og dypere. Ingen kan si: «Nå har vi nådd fullendelsen, så nå er det ikke noe mer å få». Joda, det er mer å oppleve, det er mer å ta imot og mer å få den hele vei. Vi er ikke ferdige før vi er fremme, freist for evig.

Overflodslivet

HK: - Mitt inntrykk er at Indremisjonen de senere år på en fin måte har åpnet seg for Åndens kraft og gjerning. Tradisjonelt har en gjerne tenkt på Indremisjonsforsamlinger som skyldbetyngte og sørmodige, men nå hører vi jo om møter i Storsalen som er preget av lov sang og åndsutgytelse. Hva har skjedd?

Omdal: - Det er flere som har opplevd Åndens fornyelse med nådegaver og frukter, og Guds folk sier «ja og amen» og gleder seg stort sett over det som skjer. Det er ikke uvanlig i indremisjonssammenheng at det kommer budskap i tunger, profeti osv. Mange av våre, ikke minst yngre forkynnere, har disse nådegavene. Mange er også frimodige med forbønn for syke o.l. Det blir mer og mer av dette, og det gleder vi oss over. Det har skjedd noe nytt på dette området som vi er veldig glad for. Vi har også opplevd det gledelige at tross uenighet om disse fenomen, har vi bevart enheten.

HK: - Hvordan vil du beskrive dette? Hva er nytt i forhold til slik det var før?

Omdal: - Det nye er vel egentlig at vi i rikere grad har merket Åndens gaver og frukter i utfoldelse og bruk. Disse ting tror jeg Herren ønsker å ytgyde mer og mer mellom oss. Han vil utruste oss med Åndens gaver i all sin fylde, og gi oss nåde til å bære Åndens frukter i et rikt kristenliv. Da kan vi i sannhet oppleve hva Jesus sa: Jeg er kommet for at dere skal ha liv, liv i overflod.

Det som ligger meg sterkt på hjertet når det gjelder alt Guds folk, er at vi får oppleve overflodslivet. Jeg tror at her ligger hemmeligheten som også vil føre til en større enhet og sammensmelting av Guds folk. Der Jesus gir liv og overflod, opplever vi at det er mye som renses ut mellom oss som kristne. Vi kan fryde og glede oss i Herren og være erobrende kristne med den overflod som Herren har gitt oss. For det er jo nettopp når vi blir så fylt at det flyter over, at vi kan bli erobrende kristne. Da har vi virkelig noe å gi hverandre og denne verden som må vinnes for Guds rike.

Dette ligger meg sterkt på hjertet. Og jeg prøver også å legge vekt på min forkynneelse og min gjerning at alt Guds folk skal oppleve å bli overflodskristne. Jeg har bestemt det inntrykket av mange kristne at de har opplevd det første Jesus sa - de har liv og henger med Herren - men de har lite overflod.

HK: - Hvordan kan vi hjelpe hverandre inn i dette overflodslivet?

Omdal: - Hva var det som kjennetegnet de første kristne? Det var ikke bare tungetale og profeti, helbredelse og nådegaver. Jeg tror vi finner den beste beskrivelsen av urkristendommen i Apg 2,42 hvor det står så fint: «Og de holdt trolig fast ved...» De fire ting som er nevnt der, er som fire rørgater det flyter kraft gjennom fra Herren ned til Hans menighet. Det gjelder

bare at vi åpner alle kranene slik at vi lever et rikt liv ved nådens kilde. Det er egentlig hemmeligheten til alt sant og rett kristent overflodsliv. Og lever du der, vil du også kjenne at det som du får oppleve ved disse nådens kilder, kan du ikke beholde for deg selv. Da flyter det i sannhet over, og du må ut og bringe det videre til andre.

Grenseløst

HK: - Selv om du har vært en kristen i 43 år ser du ikke bort fra at du fremdeles kan både se og oppleve nye ting med Gud?

Omdal: - Det både tror og forventer jeg. Men jeg overlater det helt til Herren.

HK: - Ubevisst har vi vel alle sammen, spesielt vi som er forkynnere, holdt oss innenfor en viss ramme. Vi sier at vi er åpne for Gud, men egentlig har vi vel gjort opp med oss selv at sånn og sånn er det. Hvordan kan Herren få føre oss videre?

Omdal: - Vi har lett for å stagnere. Men Paulus sier det slik: «Ikke at jeg allerede har grepdet det, men jeg lenges etter det - om jeg og kunne gripe det». Derfor er det veldig godt å oppleve en utvikling og nye ting. Det er et ord jeg elsker, og det er ordet GRENSELØST. I Guds rike er det en høyde, dybde, lengde og bredde som overgår all vår forstand.

HK: - Guds ord sier klart, klarere enn vi kanskje vil innrømme, at alt Guds folk er ett. Vi skal leve for hverandre og endog gi vårt liv for brødrene. Det er et stort sprang fra Bibelens formaning på dette punkt til den virkellighet vi i dag opplever med kristne i ulike kirkesamfunn som delvis tar avstand fra hverandre. Har du noen tanker om denne situasjonen?

Omdal: - Når det gjelder alle organisjonene vi har f.eks. innenfor vår kirke, burde mye av dette kunne samkjøres. Om ikke vi kan samle alle organisasjoner og kirkesamfunn i én stor kirke, kunne vi begynne der hvor det var naturlig å gå sammen. Jeg skjønner ikke at man ikke kan være sammen og oppleve fellesskapet i kjærlighet og omsorg og alt som godt er, selv om en ikke er enig i alle ting. Det er jo ikke enighetens fellesskap.

Du og jeg er jo uenige om enkelte ting hvis vi skulle snakke om det, men vi kjenner det her vi sitter at vi har samfunn med hverandre og er ett i Kristus Jesus. Og slik mener jeg at vi kunne oppleve det i langt dypere og større grad selv om vi ikke er enige om alle detaljene. Vi må kunne respektere hverandre for det lys vi har fått. Vi må ha så mye tillit til hverandre at vi tror det er et lys, en overbevisning, den enkelte har fått og som vedkommende derfor må stå for. Jeg må stå for det lys jeg har fått. Vi bør derfor gjensidig respekterer hverandre i stedet for å hakke på hverandre igjen og igjen slik det så ofte er blitt gjort.

HK: - Vårt syn er preget av mange begrensninger. Vi er f.eks. ulike i kristen

vekst og modenhet. Skulle enheten baseres på enighet, kunne ikke Gud ha enhet med noen av oss. Det er nok flere punkter Han kan se annerledes på enn den mest opplyste kristne?

Omdal: - Der seg jeg for meg barneflokken min - jeg har sju barn. Og jeg hører ofte at de kan være uenige, de kan trette om både det ene og det andre. Men de er én barneflok, én sammenknyttet familie som er glad i hverandre.

Norge for Kristus

HK: - Har du et motto?

Omdal: - Jeg har enkelte ganger sagt det slik at «vekkelsen er min lidenskap». Den både har vært og er min lidenskap. Jeg er født i vekkelse, har levd i vekkelse og har stått i nærmest kontinuerlig vekkelsesarbeid gjennom alle disse årene. Det er livet mitt, det å leve for Herren og vinne nye sjeler for Herren over det ganske land. Og jeg kan godt bruke et motto som dette: NORGE FOR KRISTUS.

HK: - Hva er vekkelse?

Omdal: - Det er to hovedting. Først dette at den enkelte får se sitt liv i Guds lys, og får se seg som en fortapt synder. Ånden overbeviser om synd. Og det andre er at mennesker får se Jesus, Han som er livet. Det er de to hovedsakene som ligger i en vekkelse. Jeg får se meg selv og jeg får se Jesus.

HK: - Dette med Jesus har lett for å bli borte i den kristne virksomheten på en merkelig måte. Vi arbeider så mye «for Ham» at vi glemmer den personlige lydhørheten for Jesus. Er det ikke fare for at vi arbeider mer for våre egne organisasjoner og samfunn enn for Jesus?

Omdal: - Det er ting der som jeg har merket meg. Mange taler om KIRKEN, de taler om TROEN. Det heter f.eks.: Han bekjenner troen. Men det er jo ikke troen vi bekjenner, vi bekjenner Jesus. Det er Jesus som det første, det sentrale og det siste. Det er Han som er det viktigste og det avgjørende. Vi skal ikke tro på vår tro eller bekjenne den. Nei, jeg skal bekjenne Ham som jeg tror på - Jesus.

Vekkelsen kommer!

HK: - Hvordan ser du på framtiden? Tror du at det vil bli en stadig hardere åndskamp og trangere kåring for evangeliet, eller ser du muligheter?

Omdal: - Jeg tror at åndskampen bare tilspisser seg mer og mer. Men samtidig tror jeg at vi skal oppleve en gjennomgripende landsvekkelse. Det tror jeg bl.a. fordi vi har bedt om det i mange år nå.

Jeg må i den forbindelse fortelle hva vi opplevde på et arbeidermøte for noen år siden. Vi har alltid besøk av våre brødre i nabolandene, og møtefederen foreslo under et av våre samvær at vi skulle be spesielt om vekkelse for Norden. Deretter pekte han ut en fra hvert land som skulle lede i bønn, vi reiste oss og det var et kort bønnesamvær, men vi merket hvordan Å-

den senket seg ned over oss. Så kom det et profetisk budskap. Jeg kan ikke huske hele innholdet, men hovedinnholdet lød omtrent slik: «Jeg har hørt deres bønner, for jeg elsker deres folk og jeg vil frelse dere. Men jeg må bøye deres hjerter ved lidelser og oppøve deres ører ved trengsel, men jeg vil frelse dere, for jeg elsker dere», sier Herren.

Budskapet var så klart, tydelig og sterkt at det gikk rett inn i mitt hjerte. Jeg holder fast på at Herren vil svare på våre mange bønner, og Han bekrefter det og stadfester det igjen og igjen. Jeg hørte fra andre rundt omkring at Herren har talt gjennom profetiske budskap om at vekkelsen skal komme. Så jeg ser framover med stor frimodighet og forventning, og jeg lar meg ikke knekke av den motstanden vi nå har.

Jeg må tenke på David. Den store forskjellen mellom David og Saul var at mens Saul støttet seg til mennesker og størrelser og det sverd han hadde i sin hånd, så støttet David seg til Herren. Han så kjempen over alle kjemper som sto dem imot, og derfor sier han: «I Herren, hærskarenes Guds navn: Vi må ikke miste motet!» Det er nettopp den ånd og innstilling vi må ha i åndskampen til enhver tid.

Vi er på flertallets side, og én med Herren er absolutt flertall. Vi er på den sterkestes side. Ser vi Herren som står foran oss og mellom oss og fienden, har vi ingenting å frykte. Hva er de kristnes overflod? Jo, det er de 4 ekstra steinene som David la i veska si. Han hadde nok med den ene. Han visste at når han sendte den avsted i Herren, hærskarenes Guds navn, ble det blink. Så han hadde 4 steiner til overs! ↗

.... ingen ukjent
størrelse lenger

X-ART

REKLAMEBYRÅ A/S

Tlf. 033-52 050 - Bilet 12

3080 HOLMESTRAND

BARE GUD KAN GI VEKST

JOHN WIMBER EN KIRKEVEKSTPIONER

«Det er ingen kirkevekstmetoder som kan få menigheten til å vokse. Bare Gud kan gi menigheten vekst»

Få kjenner mer til ulike metoder for kirkevekst og menighetsfornyelse enn John Wimber, men han advarer sterkt mot prinsipper, metoder og tiltak i menighetsarbeidet. Det er mer fruktbart å være oppatt av hva «Faderen gjør» og å elske Jesus, sier han. På få år har han bygget opp en menighet fra en husgruppe til 4000-5000 møtebesøkende på et vanlig søndagsmøte. De har døpt over 4000 nyfreliste uten å ha hatt en eneste evangeliserings-kampanje. Her svarer han på spørsmål om fornyelse og menighetsvekst, bruk av nådegaver og hva slags evangelisering han har tro på.

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

Kirkevekst

Hvetekornet: - Kan du si litt om begrepet «kirkevekst»?

John Wimber: - Det er studiet av hvordan menigheter vokser. Vi ser på prinsipper og praksis. Men det er ingenting i kirkevekst som vil få en menighet til å vokse. Bare Gud kan gi en menighet vekst. Skal en plante vokse, må den ha liv. Er en kirke død, kan den ikke vokse. Det behøves liv for at det kan skje en vekst. En god gartner vet når han skal vanne, gjødsle, skifte jord osv. Slik kan kirkevekst lære oss om hvordan vi kan legge forholdene til rette for vekst. Ikke noe av det jeg har lært om kirkevekst, har senere vist seg å være uaktuelt. Jeg setter likevel ikke min lit til kirkevekst-kunnskap, men til Gud som gir vekst.

HK: - Hva kjennetegner den menighet du nå står i?

Wimber: - Tilbedelse, fellesskap, helbredelse, kraft og omsorg.

HK: - Underviser dere om spesielle prinsipper, opplegg eller visjoner ut fra dine kunnskaper om kirkvekst?

Wimber: - Nei, vi organiserer våre liv rundt prioriteter. Førsteprioritet er å tilbe Herren, andre prioritet er fellesskapet med hverandre.

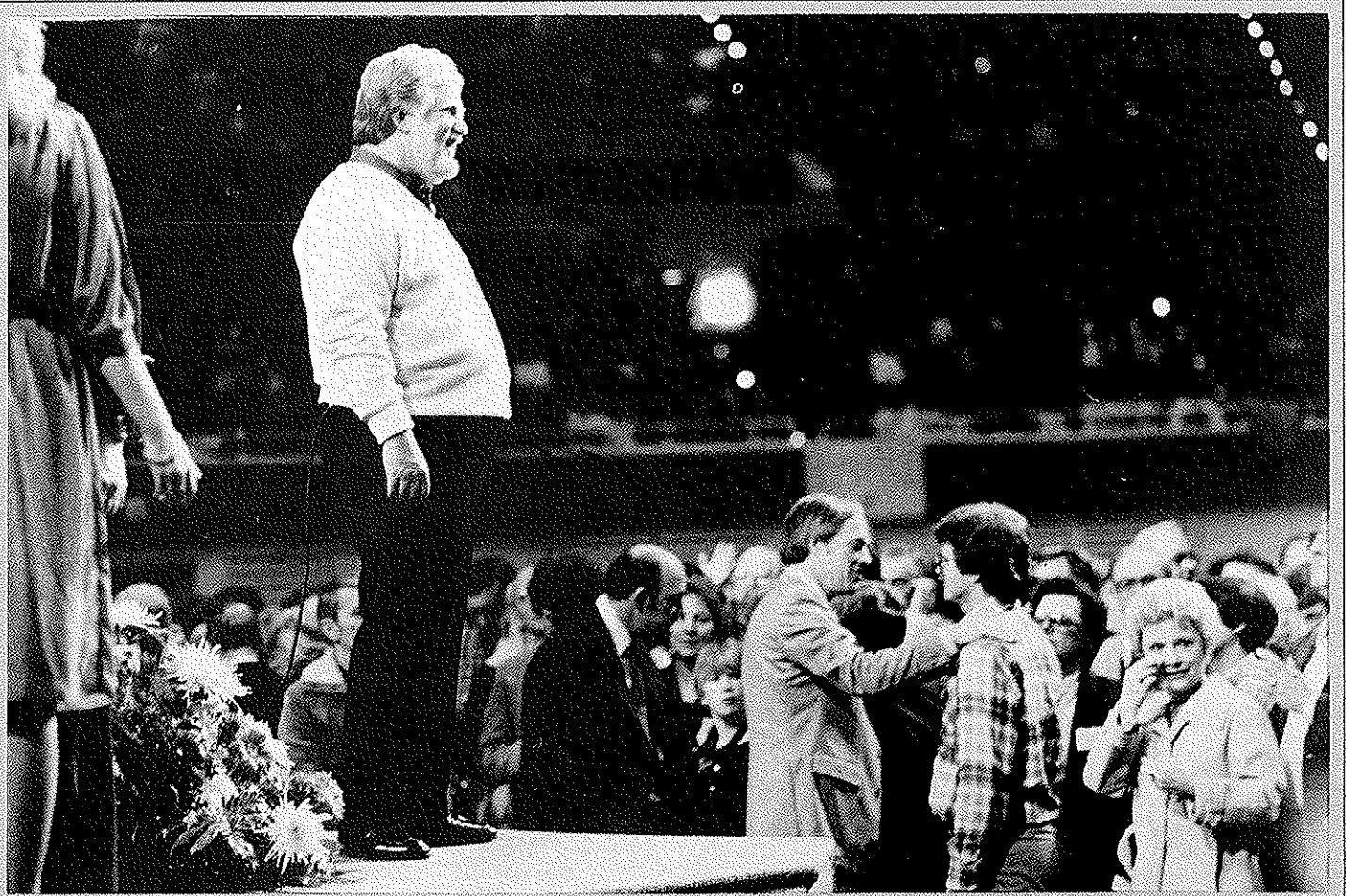
HK: - Men hva med praktiske virkeopplegg?

Wimber: - Det er DET som virkelig er praktisk.

Tilbedelse

HK: - Hva er lovprisning og tilbedelse?

Wimber: - Den første gangen jeg var med i husgruppa, lovsang de i nesten to timer. Jeg forstod ikke hvorfor, for jeg

Wimber gleder seg mens folk ber med og for hverandre i ettermøtet.

skjønte ikke hva tilbedelse var. Jeg trodde tilbedelse var fellessanger slik jeg var vant med fra offentlige gudstjenester. Etter hvert oppdaget jeg at tilbedelse er å synge sanger TIL Jesus, ikke å synge OM Ham.

HK: - Hvordan får du en menighet inn i tilbedelse av Jesus?

Wimber: - Det er bare å begynne å tilbe. Da er det er ikke lenge før andre gjør det samme. Noen vil aldri gjøre det, men mitt ansvar er hva jeg selv gjør.

HK: - Hva er sentrum i sann tilbedelse?

Wimber: - Å få kontakt med Jesus.

HK: - Hva med de ufrelste? Skal vi gjøre noe for å vinne dem?

Wimber: - Det primære for menigheten er å tilbe Herren, for det gjør oss i stand til å ta imot Ordet.

Det første året brukte vi bare til å tilbe og søke Herren. Så kom vi til et punkt hvor jeg følte at jeg kunne begynne med bibelstudier igjen. Vi leste fra Lukas-evangeliet hver uke og snakket litt om det, men jeg prekte ikke. Jeg var redd for å komme inn i det preke-opplegg som preger så mye menighetsliv i dag. Først måtte jeg selv fornøyes. Mens jeg konsentrerte meg om samfunnet med Jesus, begynte jeg å friske til i mitt åndsliv, og jeg fikk noe å gi. Når Gud ga meg noe å si, sa jeg det. Jeg tror vi er på det stadiet ennå.

Andreprioritet er fellesskapet. Derfor begynte vi å møtes i små grupper hvor vi tilba Herren sammen, oppmuntret hverandre og

møtte hverandres behov. Det fortsatte vi med i et par år. Deretter talte Herren til oss om å tjene de fattige, og vi begynte å kle folk og gi dem mat, kjøpe møbler til hjemmene deres osv.

I mellomtiden hadde vi alltid nykommere iblant oss fordi folk kom og ønsket å være sammen med oss. Det var ikke en organisert evangelisering. Vi har aldri organisert en evangeliseringsaksjon, men vi har døpt over 3000 i løpet av seks år. Gud har ført folk til oss, først hundrevis og så tusenvis. Vi fortalte folk hvor vidunderlig det er å elske Jesus. Det ønsket de også. De ble kristne og vi døpte dem. På den måten har vi menigheten evangelisert. Uten et korstog, uten en eneste vekkelseskampanje tror jeg vi nå har nærmere 4000 nyomvendte blant oss. Vi evangeliserer, men vi organiserer det ikke.

Hva Faderen gjør

HK: - Hva med Jesu befaling om å gå ut i all verden?

Wimber: - Vi drev med alle former for evangelisingsopplegg i årevise, men vi slet oss ut i egen kraft. Nå har vi funnet at det er mer fruktbart å søker nærmere Jesus og å gjøre det som Han og Faderen gjør. Hvis Han og Faderen evangeliserer i dag, går vi også ut og evangeliserer.

Vi forventer å høre fra Herren hver dag. Jesus gikk ikke ut for å evangelisere hver dag. Jesus sa ikke slik mange forkynnere gjør: «I GT gjorde de sånn og sånn, la oss gjøre det samme». Menigheten sier: «Ok-

tober er en god tid for vekkelse, derfor skal vi ha en kampanje da». Det er greit; sett i gang, men det er ikke sikkert at Herren stiller opp...

For noen år siden kom Guds Ånd over meg på en spesiell måte. I tre dager kunne jeg ikke gjøre annet enn å gråte. Jeg reiste ut av byen, gikk omkring og vissste ikke hva jeg skulle gjøre. Jeg bare gråt og gråt og gråt. Til sist sa Herren: «Se hvordan du føler deg nå. Vel, det er slik jeg også føler meg». Jeg sa: «Hvorfor føler du det på denne måten, Herre?» Han svarte: «Fordi jeg elsker menneskene her, men folk får ikke høre om meg». «Hva vil du jeg skal gjøre?» spurte jeg. Han svarte: «Ingenting, jeg ønsker bare at du skal legge merke til hvilje jeg gjør».

Dette var på en lørdag, og søndag ble Guds Ånd utgydt over menigheten på en mektig måte. Det er noe av det sterkeste jeg noen gang har sett. Over hele salen fant folk under Guds kraft. Jeg skjønte ikke hvorfor dette skjedde og satt bare i en krok, nærmest forlegen over det jeg så. Men i løpet av de neste få månedene hadde vi 1300 nyomvendte. Det er tider og sesonger for å nå ufrelste, forinnhøstning. Når du leser gjennom Apostlene gjerninger, kan

«Hvis vi er opptatt av å beskytte vårt gode navn og rykte, vil vi aldri få være med i det Gud gjør»

duse at det er tider: 3000 frelst, 5000 frelst. Men apostlene satt ikke med en kalender og planla aksjoner, de var åpne for Guds ledelse fra dag til dag.

Vent på Herren

HK: - Vi mennesker vil helst at ting skal skje fort, men det krever tid og stillhet før vi lærer Guds tale å kjenne.

Wimber: - Ja, det er mye lettere å ha metoder. Det er lettere å søke tegn og under enn å vente på Herren. Men i stedet for at du går ut og evangeliserer ti eller tjue år på eget initiativ, så søker Herren av hele ditt hjerte, gi deg totalt til Ham.

Når det er tid for å gå ut, går du ut sammen med Ham. Vi tror jo alle at vi går ut sammen med Ham, men gjør vi det? Viser frukten at det er slik? Jesus ba disiplene om å kaste garnet ut på den andre siden. Og hva skjedde da? Er vi villig til å vente til Han taler til oss, eller gjør vi som disiplene: Fisker hele natta og kommer inn med tomme garn? Poenget er at når Gud viser oss at vi skal kaste ut garnet, så kaster vi det ut. Men i mellomtiden kommer vi fram for Ham i tilbedelse.

Vi elsker Ham og vi underviser folk om Ham. Vi underviser dem i Ordet og hjelper dem i deres ekteskap. Vi arbeider med de ting Han gir oss i det daglige. Nå og da sier Han at tiden er inne til å fiske. Vi går ut og fisker, og det kommer hundrevis av nye mennesker.

HK: - Når du underviser, nevner også du visse prinsipper.

Wimber: - Ja, men jeg gjør det helt klart at det egentlig bare er ett prinsipp: Samfunn med Herren.

HK: - Er det vanskelig å sette ord på hvordan du oppnår og opplever kommunikasjon med Gud? Er det noe du føler i ditt hjerte?

Wimber: - Han kommuniserer med oss ved å åpenbare seg for oss i våre hjerter. Han meddeler seg til oss gjennom Ordet, gjennom profeti, visjoner, drømmer - gjennom alle de midler Han kan få bruke.

HK: - Kan du i én setning summere opp hemmeligheten bak at så mange blir kristne blant dere?

Wimber: - Når folk blir oppmuntret til å tilbe og elske Jesus og hverandre, får de sine behov dekket, og så forteller de det videre til andre.

Gud virker

HK: - Kan du si noe om de fornyelsesstrømninger du mener Herren står bak i vår tid?

Wimber: - Siden slutten av 40-årene har Gud gjort interessante ting. Da begynte bibelstudie-grupper å vokse fram overalt. I 1948 kunne religionsforskere registrere dette som en ny trend. Det var en bevegelse fra Herren. Mange prester fryktet at når folk begynte å studere Bibelen sammen på egen hånd, ville det føre galt av sted. I enkelte tilfeller gjorde det det,

men samtidig ble store skarer av legfolk førtret i Ordet.

Så kom den karismatiske bevegelsen. I 1962 var det ingen karismatiske ytringer verken i den protestantiske eller katolske kirke. I dag regner man med at over 50 millioner mennesker innenfor de historiske kirkesamfunnene er berørt av den karismatiske vekkelsen. Dette har skjedd på bare et par tiår. Det er mange som finner svakhet ved denne bevegelsen, men det er ingen tvil om at den er et verk av Gud som har skapt vesentlige endringer i kirkenes jorden rundt. Millioner av katolikker er ført inn i et personlig forhold til Jesus ved Den Hellige Ånd.

Siden 1948 har også kirken i Kina vokst til rundt 100 millioner. Flere er blitt omvendt de siste 30 årene under kommunismen enn under de mange generasjoner med kapitalisme. Det viser at Gud ikke lar seg hindre av kommunisme.

I dag merker vi at Herren taler til menigheten om tilbedelse. Rundt om i hele verden synges og skrives hundrevis av lovesangskor. Et annet fenomen er framveksten av smågrupper og omsorgsfellesskap i kristenheden. Noen gruppevirksomheter har ført galt av sted, men mange av dem har vært til stor hjelp. Gjennom slike husgrupper overvinner Guds folk den adskillige som livsstilen i byene har påført oss. Vi lærer å elske hverandre og uttrykke Kristusliv i fellesskapet med hverandre.

Til sist vil jeg peke på media-utviklingen. Vi har tre store kristne mediaselskaper i USA nå. Disse sender snart over hele koden. Alle tre er preget av et karismatisk grunnsyn. Jeg sier ikke at Herren står bak alt de sender, men det er tydelig at Han gjør noe også på dette området.

Brytninger

HK: - Når Gud begynner å gjøre nye og uvanlige ting, har vi lett for å ta avstand fra det. Hvorfor tror du det er slik?

Wimber: - Fordi vi tror at dersom Gud gjør noe, må det være noe jeg liker. Men jeg har personlig flere ganger funnet at Gud gjør ting jeg ikke liker. Et annet forhold er at vi er redd for at mennesker vil ta avstand fra oss dersom vi blir med i det Gud gjør. Men hvis vi er opptatt med å beskytte vårt gode navn og rykte, vil vi aldri få være med i det Gud gjør.

HK: - Hvordan ser du på at fornyelsen av menigheter bryter ned kirkesamfunnsmurer?

Wimber: - Gud bryter ned disse barriene i dag så Guds folk kan komme i dialog med hverandre. Jeg tror at at djevelen har gjort for å splitte Guds menighet, vil elimineres gjennom det verk Kristus kommer til å gjøre i denne siste tid. Dette er et typisk trekk ved menigheter som er i fornyelse. Vi kjenner Ånden maner oss til å legge ned våre ytterligheter og vår opptatthet av vår lære. Herren vil vi skal tjene hverandre. La oss uselvskt søker samfunn med både Gud og våre søsken, og slik forenes i kjærlighet.

HK: - Dersom vi lengter etter at menigheten skal fornyes, hvordan skal vi da gå fram?

Wimber: - Er du en menighetsleder, så gå inn i faste for deg selv og menigheten. Begynn ikke med noe før Herren taler til deg. Vent til Han viser deg hva du skal gjøre. Du kan ikke forandre menigheten. Du er lik en tørst mann i ørkenen som opplever at du må ha noe å drikke. Gud har mye mer å gi deg før du kan bli til hjelpe for andre. Om Gud viser oss vår slovhett og vi omvender oss, blir vi ikke plutselig åndelige - det er bare begynnelsen.

HK: - Ofte ser vi at enkeltpersoner og menigheter begynner å bli fornyet, men så stopper de opp og kommer ikke videre. Hva kan årsaken være til dette?

Wimber: - Så fort vi får anledning til det, bygger vi monumenter. Noen bygger det på Golgata og forkynner forsoningen. Noen kommer ned i dalen, blir knust og for-

kynner knuselse. Andre kommer opp på fjellet hvor de erfarer Åndens fylde, og bygger der. Gud gjorde noe for oss, men så slår vi oss ned omkring det som skjedde, og bygger en bevegelse rundt det. Vi må ikke bygge på noe annet enn Kristus, for Han er både i dalen og på fjellet. Om vi holder oss nær Jesus, vil Han alltid lede oss videre i riktig retning.

Begynner med deg

HK: - Hva hvis Herren viser en menighetsleder veien videre, men menigheten ikke ønsker å gå inn i det?

Wimber: - Dersom Herren har vist deg noe som har forandret deg, vil det påvirke menigheten. Om du forandres, vil også andre forandres sammen med deg. Slik pastor/prest og menighetsledere er, slik vil menigheten bli. Et fornyet eldsteråd vil frambringe en fornyet menighet.

Hold deg unna alle opplegg som skal gi fornyelse. Vi kan bare ta ett skritt om gangen, og det skrittet må alltid føre oss nærmere Herren. Når vi ikke kan skilte med opplegg og planer, er vi sårbarer, men det gjør oss svært avhengig av Herren. Virkeopplegg forherligere mennesker, men når vi stoler på Herren, løfter det fram Jesus. En forkynner skal ikke i første omgang bry seg så mye med hvor menigheten står. Det er langt viktigere å tenke: «Hvordan er det med meg som står som menighetsleder?»

HK: - Hva med dem som erfarer at det ikke er rom for Åndens fornyende livstrøm i den menighet de tilhører?

Wimber: - De må elske menigheten, for det er Guds menighet. De trenger ikke å sette i gang tiltak, men bør være opptatt av Herren i stedet. Da vil de bli ledet inn i en utvikling. Om du sier at menigheten din er imot det Gud fører fram i dag, stemmer jo ikke det. Du er jo for det, og du er en del av menigheten. Gud har møtt deg, du har kommet i samfunn med Ham. Bare fortsett å elske de andre i menigheten, så vil det flyte liv ut fra det.

Splittelse

HK: - Ofte er det slik at en del av menigheten åpner seg for Åndens liv, mens andre av ulike grunner reagerer mot det. Da er det vel vanskelig å unngå en splittelse?

Wimber: - Dersom ledelsen i menigheten står mot Åndens liv, skaper det et skisma. Noen spør: «Hva mener du om menighetssplittelse?» Jeg kan bare si at jeg synes det er trist, smertefullt, men uunngåelig. Det behøver heller ikke alltid være galt. Paulus var en synagoge-splitter. Overall hvor han kom, ble synagogene splittet. Det var tjenlig fordi han fikk folk bort fra noe som var galt.

Dersom det finnes kirker og menigheter som er så bundet av selvtillfredshet, at Jesus ikke lenger får lov å være hode for menigheten, tror jeg Gud vil ta et alvorlig oppgjør med dem. Men det er vel å merke ikke noe vi skal gjøre. Menigheten er Kristi legeme, og de i menigheten som i dag står Herren i mot, vil Gud ryste.

Nyfrelste villigst

HK: - Menigheten du leder er sterkt preget av at alle tjener hverandre med nådegaver og på andre måter. Hvordan har dere fått brukt den passive møtentatiliteten som dominerer i det vanlige kirkeliv?

Wimber: - Vi har tre kategorier blant oss. For det første har vi mange nyomvendte. De er veldig lette å arbeide med. Når vi ber for dem til frelse, legger vi samtidig hendene på dem for å løse ut nådega-

ver. Det er ikke uvanlig at de taler i tunger og profeterer samme kveld som de blir frelst. Helt fra første stund begynner de å tjene med gavene. Så har vi en gruppe som kommer med navnekristen bakgrunn. Disse er nesten like lett å få i bevegelse som de nyfreste.

Den tredje gruppen er den vanskeligste. Det er de religiøse som kommer til oss fra evangeliske og fundamentalistiske menigheter. De er trege å lede inn i brukbarhet. For det første er de opplært til å være redd alt de ikke er vant til. For det andre har de ofte sterke skyld- og mindreverdsfølelser. De drar også mye med seg fra de menigheter de har forlatt, ofte etter skuffende erfaringer med seg selv og andre. De søker følelsesopplevelser eller metoder som kan forandre deres karakter i ett nu. Vi underviser disse sterkt om nødvendigheten av fellesskap med Herren og Hans folk, men det er mye arbeid med dem. De må først ribbes for en rekke meninger og fordommer før Herren kan begynne sitt verk i dem.

Alle åndsdøpt

HK: - Du legger stor vekt på Åndens gjerning. Tror du alle som blir født på ny, får Åndens dåp idet de blir frelst?

Wimber: - Ja, gjenfødselen er en fullverdig karismatisk erfaring.

HK: - Men hva med en spesiell erfaring av Åndens dåp?

Wimber: - Det er nok riktigere å bruke betegnelsen «fylt av Ånden», og det kan skje mange ganger. Men man blir ikke døpt i Ånden flere ganger, det skjer kun når Gud gir oss Den Hellige Ånd i den nye fødsel. Derfor kan enhver levende kristen tale i tunger og tjene med nådegaver. Det er viktig at vi forventer og er åpne for dette. Vi har fått Den Hellige Ånd og alt hva Han kan virke, men dette må løses ut i våre liv. Hvis det kommer noen til meg som er født på ny og sier: «Jeg ønsker å tjene med åndelige gaver», svarer jeg: «Fint. La oss be om at Gud løser dem ut». Gud gjør det, og de begynner å tjene med Åndens gaver.

HK: - Noen tror at åndelige gaver er tegn på åndelighet.

Wimber: - Familieliv og karakter er en bedre basis for å bedømme modenhet og åndelighet. Gavene gis ikke bare til modne kristne, men til alle som er villige. Jeg har møtt mange som er hovmodige over sin åndsfylde. Slike mennesker ble for meg en hindring fra å søke åndelige gaver.

HK: - Hva er Åndens gjerning i menigheten?

Wimber: - Den er kilden til lys i menigheten. Likevel har kirken kvalt Ånden og fornekret Hans eksistens og virksomhet. Gjennom våre egne opplegg har vi fortrentgått Åndens gjerning. Det er på tide at vi omvender oss fra det. I mine bønner hilser jeg igjen og igjen Ånden velkommen som en representant for menigheten. Og Den Hellige Ånd kommer når vi som menighet hilser Ham velkommen. Så langt jeg for-

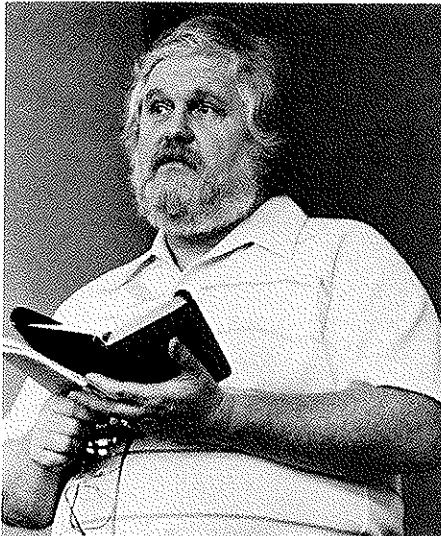
står, er jeg villig til å betale hvilken som helst pris for at det skal skje.

HK: - Har denne åpenhet for Den Hellige Ånd kostet deg noe personlig?

Wimber: - Fienden har hele tiden sagt: «Dersom du tar dette skrittet, blir du stemplet som fanatiker. Ingen vil like deg lenger, du vil miste dine venner...»

Jeg vet ikke om det bare er en svakhet jeg kjemper med, men jeg er redd for å få ødelagt tillitsforholdet til andre. En gang gikk det også slik fienden sa. Alle mine venner vendte seg mot meg, jeg ble utsukket fra mitt kirkesamfunn og det gikk de villeste rykter om meg. Herren sa bare igjen og igjen: «Vær rolig! Ikke hør på hva folk sier om deg.»

Jeg fikk en god vane da som jeg har ennå når noen kommer og sier: «Vet du hva N.N. sier om deg?» «Nei», sier jeg, «og

jeg vil ikke vite det heller.» Så tar jeg tak i deres hender og sier: «Siden N.N. ligger på ditt hjerte, så la oss be for ham sammen.»

En risiko

HK: - Når det gjelder bruk av nådegaver lar vi ofte være å handle på de impulser vi får, fordi vi ikke er helt sikre på om de er fra Gud. Er du villig til å ta sjansen hvis du ikke er helt sikker?

Wimber: - Ja, hvis Gud gir oss en impuls, ønsker vi å handle på den. Jeg tror frykt er lite gagnlig. For å komme videre, må vi handle på det vi fornemmer vi skal gjøre. Da må du ofte løpe en risiko.

HK: - Hvordan får du menigheten til mer å bruke de åndelige gaver?

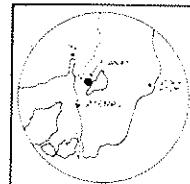
Wimber: - Det beste er at menighetens ledelse bruker dem. Da vil folket ønske å gjøre det samme. Vi har aldri vært oppatt av hvordan vi skal få folk til å gjøre ting - vi har alltid vært oppatt av hvordan vi selv kan fortsette å gjøre dem. Folk ser på hva lederne gjør. Hvis de ikke gjør noe, men bare snakker om det, så gjør folk det samme. Hvis lederne praktiserer, behøver de ikke snakke så mye om det.

Da jeg ønsket at folk skulle begynne å be for de syke, begynte jeg å be for syke. Da jeg ønsket at folk skulle profetere, begynte jeg selv å profetere. Alt jeg ønsket at de andre skulle gjøre, på et hvilket som helst område, det begynte jeg selv å praktisere uten å snakke om det. Jeg brukte ikke tid på å holde prekener om disse emnene, jeg bare begynte å praktisere. Da det ble aktuelt å ta seg av de fattige, begynte jeg å ta meg av de fattige. Folk spurte hva jeg gjorde med disse menneskene, og jeg ba dem bli med meg for å se hva jeg gjorde. Det

Furnäs bibelcenter är ett tvärkyrkt arbete med målsättning att ge allt Guds folk undervisning och erfarenhet baserad på Guds Ord. Vi vill hjälpa dig att upptäcka och utveckla dina gåvor och din kallelse.

Då kan du tjäna Kristi kropp i Ande och Kraft med det som är speciellt för dig.

Bakom skolan står det en gemenskap som vill vara ditt stöd och fungera som ett hem åt dig under tiden du går på skolan.

FURNÄS BIBELCENTER erbjuder tre alternativ för undervisning och gemenskap.

★ **Hetsstudier:** För dig som går minst en termin.

★ **Deltidskurser:** För dig som vill komma någon enstaka vecka och ta del utav något speciellt ämne eller någon särskild talare.

★ **Temahelger:** För dig som vill komma över någon helg då vi undervisar över något aktuellt ämne.

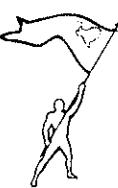
NYA FASTA MEDARBETARE:

Margaretha o. Gunnar Lindskog, Bengtsfors

Urban Christiansson, Åmål

Helge Angel-Petersen, Bengtsfors

Rektor för skolan är Jonas Peterson, Bengtsfors

VARJE ÄMNE INTENSIVLÄSES!

Talare kommer från många olika sammanhang och undervisar.

HÖSTTERMINEN BÖRJAR DEN 26/8 -85.

Ring eller skriv för info.

Furnäs Bibelcenter

666 00 Bengtsfors • 0531/120 45

varte ikke lenge før de selv satte i gang, og jeg ble frigjort til et annet område. Menigheten har utviklet seg gjennom å gjøre ting, praktisere ting.

Slipp dem til

HK: - Jeg ser at du har mange unge og kanskje nyfreliste med deg i ditt team. Du slipper dem gjerne til med bruk av gaver. Er det ikke en fare om vi går for fort fram her?

Wimber: - Det er sant, men det som blir bundet, kan ikke vokse. Det er derfor menigheter ikke vokser. Det er som å binde fast et lite, nyplantet tre. Det må ha frihet til å kunne utvikle seg og vokse. Hvis du binder barna eller de nyfreliste for stramt, får de aldri anledning til å feile. Da får de heller ikke anledning til å vokse. Vi må la våre unge begå feil.

HK: - Hvis de gjør feil, korrigerer du dem da?

Wimber: - Vel, jeg oppmuntrer dem. Korrigering er ikke vår oppgave, det må Herren ta seg av. Vi kan si: «Vel, du var litt på sidelinja der», og vedkommende svarer «Tja». Så sier jeg: «Reis deg opp og start på nytt».

HK: - Hvordan makter du å være pastor for 5000 og samtidig undervise fast på Fuller? Du må ha gode medarbeidere.

Wimber: - De jeg arbeider sammen med, er ikke bare kolleger. De er mine nærmeste og kjæreste venner. Vi har gitt oss til hverandre. Vi møtes minst en gang i uken, og da spør vi alltid oss selv: Hva holder vi på med? Vi ønsker å være følsomme på det feltet. Vi vet at vi vår oppgave er å utvikle mennesker, ikke holde på dem. Vi er ikke fokusert på «hjem tilhører vår menighet, og hvor lenge kan vi holde dem der?» Vi er opptatt av «Hjem er i HANS menighet, og hvem i HANS menighet er med oss nettopp nå?» Vi anstrenger oss ikke for å holde noen i vår menighet, vi bruker alle våre krefter på å bevare dem i Guds rike. Om vi tror noen er i ferd med å falle fra, vil vi oppsøke dem og få dem tilbake. Om vi tror noen heller vil inn i en annen menighet, oppmuntrer vi dem bare til å gå og forsøker å hjelpe dem å finne en god menighet.

Faste og be

HK: - Legger dere vekt på at de som er med i menigheten, engasjerer seg aktivt?

Wimber: - Vi ønsker et folk som gir seg totalt og helt til Herren - et hellig, engasjert, innviet folk som gir tid, penger og krefter til Guds verk.

HK: - Til slutt: Har du et spesielt Ord fra Herren til Guds folk i dag?

Wimber: - Det ordet jeg tror er aktuelt for oss i dag, er: Søk Herren med alt hva i deg er. Faste og be, det renser opp i vårt indre. Gå inn i Ordet, strek under og gjør notater. Be Guds ord. Når Han viser deg noe, så be Herren gjøre det sant for ditt eget hjerte.

Vi har en verden som holder på å gå under, vi har de vestlige nasjonene som har vendt Gud ryggen, og vi har en menighet som ikke bryr seg om alt dette. Men det finnes ikke noe ved menigheten som er så galt at det ikke kan rettes på ved at vi mottar mer av Jesus!

Dette var den siste i en serie på tre artikler med John Wimber. De to andre stod i HVETEKORNET nr. 5 og 6. John Wimber vil komme tilbake i HVETEKORNETs spaletter gjennom aktuelle artikler han sender oss.

Vats Turistheim

3570 Å i Hallingdal

Tlf. (067) 84 660

Vi ønsker hjertelig velkommen til fjells og til heimen. Fotturer i fjellet, fellestur med bil og buss, eller kanskje du ønsker en rotur på Vatsfjorden. Om kveldene hygger vi oss i peisestua med lek, sang og musikk, og den daglige andakt får vi og med.

Kontakt oss for nærmere opplysninger.

EGIL S. EIDE **ny**

Gi håpet rom

En samling betrakninger, bønner og fyndord til ettertanke og trøst. **ANDAKTSBOK**

Innb. kr. 98,-

ANSGAR FORLAG Tlf. (02) 20 85 18
Møllergaten 26 - Oslo 1

LØRDAGSBIBELSKOLE I OSLO

Lengter du etter å komme inn i et rikere og et mer effektivt kristenliv?
Ønsker du å bli klar over hvilken tjeneste du har?

1. september starter lørdagsbibelskolen i Oslo. Praktisk trosundervisning.

Lærere:
Age Åleskjær,
Arne Bakken
og andre forkynnere fra inn- og utland.

Korte emneorienterte kurs.
Undervisning fra kl. 10.00-14.00.

Nærmere opplysninger fåes hos:

«LØRDAGSBIBELSKOLEN»

Postboks 45 Grorudhagen - 0905 Oslo 9

T.L. Osborn kommer til Norge:

-JEG ØNSKER Å SE EUROPA I BRANN FOR HERREN!

Tekst og foto: Ingemar Myrin

T.L. Osborn har helt siden 50-årene vært kjent i store deler av kristenheten for sin evangelistvirksomhet. Hans kampanjer har samlet så store skarer at det ved flere tilfeller har fått innvirkning på hele nasjoner. Han var blant de første som så betydningen av å støtte innfødte evangelister, og hans organisasjon har underholdt mange tusen evangelister i den tredje verden. Hans bok «Helbrede de syke» er solgt

i 1 million eksemplarer over hele verden. Selv om Osborn aldri har besøkt Skandinavia, er de godt kjent av de fleste kristne også her i landet. Ingemar Myrin fra den svenske avisen Hemmets Vän bringer her et intervju med verdens-evangelisten T.L. Osborn.

Tommy Lee Osborn vokste opp på en farm i Oklahoma som den sjuende sønnen i en familie på tretten. 12 år gammel ble han omvendt, og i 14-års alderen opplevde han kallet til å forkynne evangeliet. 15 år gammel forlot han sitt hjem og reiste sammen med en vekkelsesevangelist i 2,5 år. I California møtte han en ung pike, Daisy. Ett år senere giftet de seg for å tjene Herren sammen. Da var Daisy 17 år og Tommy Lee 18.

Daisy kom fra lignende bakgrunn som T.L. Disse to enkle bygde-ungdommene har nå sammen fått proklamere evangeliet til millioner av mennesker i mer enn 30 år i rundt 70 av verdens land.

Behov

De var bare så vidt fylt 20 år da de fikk ansvar for en menighet i Portland, Oregon. Her opplevde de en rik tid.

- Vi ventet det andre barnet vårt da en kvinnelig misjonær fra India besøkte hjemmet vårt, forteller Osborn. Da hun fortalte om Indias store behov, gråt vi. Jeg sa til henne: «Vi sier fra oss vår tjeneste i menigheten her når barnet er født, og reiser til India». Vi dro til India og ble der et år. Alt gikk imot oss der. Massene tilba avguder. Vi nådde dem ikke og kunne ikke overbevise dem om at Bibelen er Guds ord.

Mismot, sykom og politisk uro gjorde at de dro hjem til slutt.

- En ting hadde blitt klart for meg. Jeg

utrettet ikke noe i India, men hjemme i USA ble mennesker frelst. Da var det bedre å reise hjem der menneskene i det minste trodde på Guds ord. Her kunne jeg snakke med menneskene. I Bibelen leste vi at Jesus nådde mennesker. Paulus nådde dem også. Vi ville også nå mennesker med evangeliet. Vi måtte finne ut hvordan!

Nå begynte Osborns å söke etter Guds kraft.

Bibelske resultater

- Når oppdaget du kraften i Jesu navn?

- I 1947 kom William Branham til Portland, Oregon, og holdt en helbredeskampanje der, forteller Osborn. Jeg hadde hørt om de store underene Gud lot skje gjennom Branham, og gikk dit en kveld for å se. Jeg kan ikke beskrive mine følelser da jeg så helbredelsens nådegaver i funksjon. I tre, fire år hadde jeg følt sorg og fortvilelse over mine egne tradisjonelle måter å be på for de syke og de som var plaget av åndsmakter. Vi pleide å oppfordre hele forsamlingen til å be for den syke mens vi håpet at en eller annen ville be troens bønn

- Branham fungerte i en underfull helbredelsestjeneste. Hundretalls mennesker tok imot Jesus i hans møter. Og rett foran mine øyne så jeg at han drev ut onde ånder og la hendene på de syke i Jesu Kristi navn. Blinde, døve, stumme og halte ble helbredet i ett nu.

- Innerst inne hadde jeg alltid visst at vi kunne og burde oppleve det samme som det står om i evangellene. Vi hadde oppmuntrert hele forsamlingen til å be for syke i sin alminnelighet, men vi ventet egentlig ikke noe resultat. Da Branham ba for de syke, så jeg merke til måten han gjorde det på. Han henvendte seg direkte til sykdommen. Og jeg forstod at dette måtte være Bibelens måte. Apostlene gjorde det også på denne måten.

Åndens autoritet

Mens Osborn så Branham betjene de syke, så han spesielt merke til en liten døvstum pike som ble helbredet etter en svært kort og enkel bønn.

- Branham sa rolig, men med Åndens autoritet: «Du døve og stumme ånd, jeg befaler deg i Jesu navn å forlate dette barnet!» Etterpå både hørte og talte barnet perfekt. Da jeg så dette underet, var det som tusenvis av stemmer sa til meg om og om igjen: «Du kan gjøre det! Det er helt bibelsk. Peter og Paulus gjorde det på den samme måten, du også kan gjøre det. Dette er det Gud vil du skal gjøre!»

- Jeg gikk hjem til en helt ny verden, forteller Osborn. Jeg hadde vært vitne til Bibelen i funksjon. Det var det jeg alltid hadde lengtet etter. Endelig hadde jeg sett Gud gjøre det Han hadde lovet å gjøre. Hele livet mitt ble forandret denne kvelden.

Bønn og faste

- Min hustru og jeg gikk innfor Gud fast bestemt på å bli kanaler som Gud kunne virke gjennom med sin mektige kraft for å befri mennesker. Vi begynte med én gang å forkynne helbredelse og be for syke. Og like umiddelbart begynte Gud å gjøre sine gjerninger fordi vi våget å tro på hva Han sier i sitt Ord. Da vi begynte å handle på Ordet, begynte også Gud å innfri sine løfter.

- Noen uker med herlige resultater fulgte, men mitt andre var likevel ikke helt tilfredsstilt. Jeg fortalte menigheten at jeg ville trekke meg tilbake inntil jeg hadde hort fra Gud.

Daisy overtok ansvaret for menigheten, og Tommy Lee gikk inn i sitt bonnokammer og ba. Der var han alene i to dager og en natt.

- På den tredje dagen talte Ånden til meg svært klart og tydelig. Han sa: «Min sonn, slik jeg var meg Price, McPherson, Wigglesworth og andre, slik vil jeg være med deg. Vær ved godt mot! Jeg brukte disse menn i deres dager, men dette er din dag. Nå ønsker jeg å bruke deg!»

Tre årtier

Flera dager med bønn og faste fulgte, og helbredelser og mektige tegn skjedde. Guds vilje ble klar for Daisy og Tommy Lee: De skulle forlate menigheten i Portland og fore evangeliet om Guds rike til jordens ender. Dette skjedde sommeren 1948.

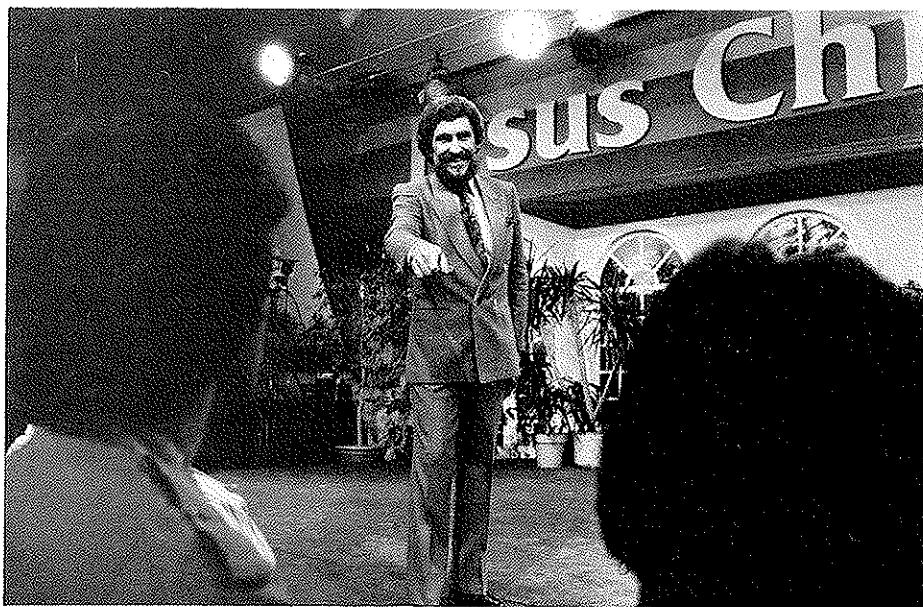
- I dag har vi forkyst evangeliet i mer enn tre årtier over hele verden. Vi har talt til skarer på over 200 000 mennesker på en gang. Vi har fått lede hundretusentalls mennesker til Jesus, opptil 5000 på ett møte og 50 000 i løpet av en kampanje. Vi har fått se utallige helbredelser og mirakler skje. Uhelbredelige syke har blitt friske. Lemmer som har manglet fra fødselen av og organer som har blitt fjernet ved operasjoner, har blitt skapt på nytt. Lamme har reist seg fra rullestolen, blinde har fått se igjen. Bare i én motekampanje var det 90 styrkere som fikk sitt syn igjen.

Bevis

Det de har sett Jesus gjøre hittil, tror de er eksempler på hva Han lengter etter å gjøre i hver nasjon.

- Et av de tydeligste tegnene i Bibelen om endens tid, finner vi i Matt 24,14. Der sier Jesus: «Og budskapet om riket skal forkynnes over hele verden til vitnesbyrd for alle folk. Så skal enden komme.» Ordet «vitnesbyrd» kan også oversettes «bevis», understreker Osborn.

– Det er umulig for meg å forstå hvordan en del forsamlinger kan forvente å nå de ikke-kristne med budskapet om Jesus uten å forkynne den delen av evangeliet som alltid har omvendt menneskene til sann tro – Guds helbredende kraft.

- Disse ord fra Mesterens egen munn peker fram mot en ny tid med brennende misjons-evangelisering som med tydelige bevis proklamerer Kristus som Herre for denne siste generasjonen. Dette innebærer en verdensomfattende vekkelse gjennom den første menighets metoder: Gud bekrefter sitt Ord gjennom tegn og under og forskjellige slags kraftgjerninger (Heb 2,4).

- Det er umulig for meg å forstå hvordan en del menigheter kan forvente å nå ikke-kristne med evangeliet om Jesus uten å forkynne den delen av evangeliet som alltid har omvendt massene til sann tro - Guds helbredende kraft.

Europa

Misionærevangelisten Osborn har forkynnt evangeliet over det meste av verden: Nord-Amerika, Latin-Amerika, Sørøst-Asia, Afrika, Stillehavøyene og en del europeiske land. I sommer kommer han også til Norge.

- Jeg skulle gjerne ha besøkt Frankrike, Tyskland, Belgia og Sveits også. En del europeiske land er faktisk blant de minst evangeliserte i verden, bortsett fra kommunistlandene. Jeg ønsker å se Europa i brann for Herren, sier Osborn.

- Vi må be om at de europeiske regjeringsmennene tillater forkynnelse i radio og TV. Hvis det blir frihet i bruken av TV og radio i Europa, tror jeg vi kommer til å se verdenshistoriens største vekkelse. Folk på det uevangeliserte europeiske kontinentet tror ikke at Gud eksisterer. I Belgia stoppet jeg en mann på fortauet og spurte om han trodde på Gud. «Mine besteforeldre trodde på Gud», svarte han. Hvis denne mannen fikk se et Guds under, ville han få et nytt syn på kristendommen og komme til tro, mener Osborn.

Fattige og rike

- Du forkynner at den som gir til Guds sak, også får materiell velsignelse tilbake. Hva er ditt syn på dette med penger?

- De er et middel til å kunne vinne mennesker for Jesus. Jeg vil at de rike skal oppleve sitt ansvar i Guds rike. Gud skapte alt på denne jorden for de troende, ikke for djevelens tilhengere. Om jeg ikke ville gjøre noe for Gud, trengte jeg ingen midler. Men jeg har hatt tro for å få inn store beløp for å kunne gjøre store ting for Gud. Vi har satellittsendere, filmprosjekter, litteraturarbeid etc. Sist jeg dro til Afrika på en kampanje, hadde vi med 132 tonn evangeliseringsmateriell. Jeg tror penger kan bli til velsignelse.

- En årsinntekt representerer et helt år av et menneskes liv. Det vi gjør med våre penger, gjør vi med våre liv. Din innstilling til livet gjenspeiler seg i din innstilling til penger. Alt du eier, ga Gud deg. Vi er forvaltere av bare nåde og er ansvarlige for alt vi har. Gud vil at vi skal lære oss å forvalte mer av Hans rikdommer. Hver gang jeg «planter» mer penger for å vinne flere mennesker, får jeg tilbake mer enn jeg «plantet». Ikke for å sette det inn på banken, men for å kunne gi mer. Lær deg å gi helt til Gud slutter å gi deg. Vi må tenke på de millioner av mennesker over hele verden som ikke vet noe om Jesus. De må også få anledning til å smake Livets brød.

Osborns undervisning koncentrerer seg om fem spørsmål: Hvorfor kom Jesus? Hvordan kan vi komme til Ham? Hva ønsker Han å gjøre for oss? Hvorfor vil Han gjøre det? Når vil Han gjøre det? Disse fem punktene har vært til storst hjelp for menneskene han har talt til i årenes løp, mener Osborn.

Helbredelse

- Din bok «Helbrede de syke» er omdiskutert i Skandinavia. Kan du kort gjengi ditt syn på guddommelig helbredelse?

- Jeg forkynnte evangeliet i syv år uten å forstå at sykdom er fra djevelen. Så oppdaget jeg hva som står i Bibelen. Jesu befaling til disiplene i Matt 10; Joh 8,31; Mark 3,14; Matt 8,16 fortalte meg alle sammen at sykdom ikke er av Gud. Dersom sykdom er fra Gud, motarbeider jo leger og sykepleiere Gud. Men om sykdom er fra djevelen, er helse fra Gud, og da arbeider leger og sykepleiere i Guds tjeneste.

- Tidligere var jeg redd djevelen, men ikke etter at Herren åpenbarte disse biblestene for meg. Hva har vi å være redd for? Jesus stod opp fra de døde og sendte oss Hjelperen, Den Hellige Ånd, som bor i oss. Vi må bruke kraften i Jesu-navnet, vi har jo Ordet å stå på. Vi behøver ikke være redd for noen ting -vi har fått autoritet over djevelen. Den onde er redd for oss! Vi må bare lære oss å bruke kraften i Jesu navn.

- Gud kaller sykdom for fangenskap, Jesus kaller den for bundenhet og å være undertrykt av djevelen. Tenk om alle kristne kunne akseptere den treenige Guds innstilling og motta Guds ords helsebringende undervisning! En av de mest farlige tankebaner en kristen kan komme inn i, er å se på Guds ord som om det var en helt vanlig bok. Situasjonen ville bli helt forandret hvis de kristne ga Ordet plass i sine liv.

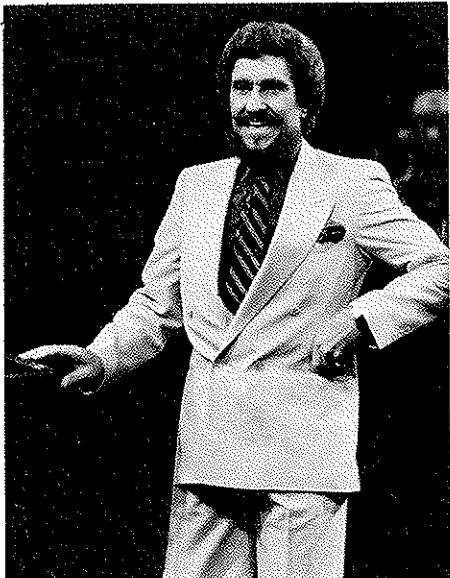
- Der guddommelig helbredelse forkynnes klart som noe som er for alle, blir troen født i de syke og under skjer i Jesu navn. Tro kan ikke eksistere og fungere når man er usikker på om det er Guds vilje å helbrede sykdommer. Det er Guds vilje å helbrede alle syke! Vi har samme rett til helse som til syndenes forlatelse. Helbredelse er en del av evangeliet og skal derfor forkynnes over hele verden for all skapningen (Matt 28,20). Oppdraget som Jesus ga sine disipler, har aldri blitt trekt tilbake.

Sykdom og skrøpelighet

Osborn mener at den måten vi leser Bibelen på, er avgjørende for den velsignelse vi vil få av den.

- Paulus skriver til korintermenigheten at det fantes «så mange svake og skrøpelige» blant dem fordi «dere spiser og drikker uten å gjøre forskjell på Herrens legeme og annen mat» (1 Kor 29-30). Dette er det riktige svaret på hvorfor det finnes så mye sykdom blant Guds folk. Grunnen er ikke at Gud renser og helliger sin menighet gjennom «lidelsen», og heller ikke at Gud prøver menighetens tro gjennom sykdom.

- Sykdom kommer av at vi ikke har fått samme undervisning om Herrrens kropp som vi har fått om Hans blod. Hvorfor er 75% av våre menighetsmedlemmer syke når Jesus, vår stedfortreder, allerede har

- Guds vilje er at vi skal gjøre de samme under som Jesus gjorde, og forkynne de samme sannheter som Jesus forkynnte. Derfor salver Gud sitt folk i dag med den samme Åndens velsignelse som var over Jesus (Apg 1,1).

båret våre sykdommer? Jeg hevder at svaret er enkelt. Vi har ikke gjort forskjell på Herrens legeme og annen mat. Vi har ikke et rett forhold til Herrens legeme.

Kjærlighetens under

- Hva opplever du at Herren er i ferd med å gjøre nå i den ytterste tid?

- Den siste store åpenbaringen for Guds folk vil bli en åpenbaring av kjærlighetens under. Denne sannheten begynner å bli levende i dag, og den vil samtidig ble en åpenbaring av håp. Paulus taler om tre ting som vil bestå: Tro, håp og kjærlighet (1 Kor 13,13). Vi har fordømt håpet, og vi har ikke vist kjærlighet til hverandre. Men først av alt må vi lære oss hva tro er. Så vokser håpet og kjærligheten. Kjærligheten kommer til å sette Jesus i sentrum.

- Jeg opplever en ny lovsang i menigheten i dag, en ny Åndens salvese over musikerne. Jeg tror vi vil oppleve at tegn og under vil skje mens sangerne og musikerne tjener under Åndens salvese. Nye kor og lovsanger vokser fram som på «salmisenes» tid.

- Alt dette baner veien for kjærlighetens nye under. Dette er en stor og dyp sannhet som Gud har åpenbart for meg. Gud har vist meg at jeg skal forkynne og undervise om kjærlighetens under i en ny salvese i Den Hellige Ånd som jeg aldri har opplevd før.

- Gud gjør noe nytt idag, sier Osborn. Han gjør noe helt nytt og fantastisk! Vi må lære oss å tenke stort! Men vi skal ikke bare tenke på de store skarer, men også på enkeltmennesker som er i nød. Guds levende Ord kan ikke annet enn å vokse og gi grøde der det såes ut. Nå er det tid for at Guds menighet retter seg opp og blir det som Gud har bestemt at vi skal være!

Verdenskonferanse for TRO & MIRAKLER

Hovedtalere fra USA:
Dr. T.L. & Daisy Osborn

T.L. Osborn, har talt i 40 år i 70 nasjoner, for millioner av mennesker. Han er den forkynner i historien som har nådd flest mennesker med evangeliet. Hans tjeneste har ført til at millioner har blitt frelst. Sterke helbredelser og underskjer når Dr. T.L. Osborn forkynner evangeliet. Døde har også oppstått gjennom hans tjeneste.

29. juli - 4. august

Jordal Amfi, Oslo

Også fra USA:

Billye Brim, Jim Kaseman, Mike Landsman

Fra Norge:

**Hans Bratterud, Tom A. Fjeld, Jan Hanvold
Sigfred Rafoss & Åge Åleskjær**

Sang:

Ambassadør & The Prosperity Singers

**Barnemøter holdes under konferansen.
3 møter daglig, samt pastorseminar.**

arr.: Ny Visjon & OFK

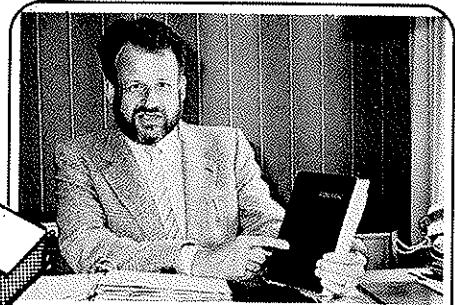
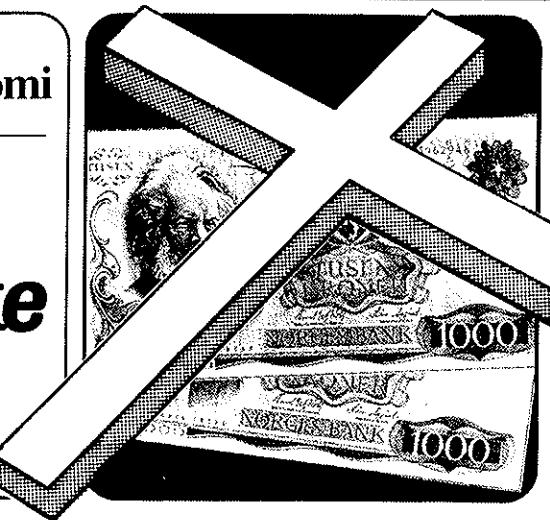

Nærmere opplysninger:
Ny Visjon
1440 DRØBAK
(02) 93 38 60

*Vi sees på
Jordal amfi!*

Svein V. Korsgården:
Kristenliv og økonomi

Søk Guds Rike først

Svein V. Korsgården er registrert revisor. I over 20 år har han vært opptatt av den kristnes forvaltning av penger. Sett i lys av Guds ord deler han her sine personlige erfaringer og opplevelser med oss.

Penger - «vår» hemmelighet?

Gjennom alle tider har forskjellige sider ved det praktiske kristenliv vært belyst. Vi snakker f.eks. ofte om Åndens gaver og Åndens frukter. Vi kan snakke om tungetale, helbredelse, kjærlighet, tålmodighet osv. Men sjeldent tar vi opp vårt personlige forhold til penger.

Grunnen til at dette ikke blir tatt opp, er for mange vedkommende frykt for å komme i lyset. Vår behandling av penger viser oss hvem vi i virkeligheten tjener (Matt 6,24). Dernest viser det oss om vi har vokst i vårt kristenliv. (Matt 25,14-30).

Både fattige og rike kan være bundet av begjær etter penger. Ofte er det mangel på penger som gjør at vi blir bundet i problemer, bekymringer, misunnelse, begjær o.l. Dette igjen gjør at vi ikke tør åpne oss for hverandre. Egentlig vet vi kanskje innerst inne at vi har forvaltet feil, men vi finner ofte på unnskyldninger.

Korsfestet lommebok?

Vår innstilling til penger og disponeringen av dem viser altså vårt forhold til Gud, vår hengivenhet til Ham (Gal 5,24; 6,14).

Vi har hørt ordene: «Lommeboka er det siste som blir frelst». Jeg har tenkt mye på dette forholdet. Djevelen setter nemlig mye inn på å få beholde kontrollen over din økonomi, bl.a. fordi han gjennom bekymringer stjeler Ordet fra deg (Mark 4,19). Får djevelen gitt deg begjær etter penger, får han samtidig plantet en rot til onde ting i deg (1 Tim 6,10).

Det er opp til deg å korsfeste din lommebok. Det er opp til deg å ta kontrollen over din økonomi. Da blir pengene en tjener, ikke herre i ditt liv.

Hør hvor viktig det er å ha seier over økonomien: «Bruk pengene, som det høfter så mye urett ved, til å vinne dere venner som kan ta imot dere i de evige boliger når pengene tar slutt» (Luk 16,9). I stedet for at

djevelen har taket på oss gjennom penger, kan vi bruke våre midler til framgang for Guds rike.

Sett først Guds rike

Utgangspunktet for et seirende kristenliv i vår økonomi er prioritering. Du vil aldri få seier over din økonomiske situasjon der som du ikke setter Guds rike først i ditt liv.

«Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg» (Matt 6,33). Det er ikke engang nødvendig å være opptatt av «det andre». Søk først Guds rike.

I mange år hadde jeg vanskeligheter med dette verset. Jeg opplevde det hele tiden som jeg prøvde å få tak på noe utenfor meg, men det glapp liksom fra meg hele tiden. Det var som om jeg prøvde å få tak på et såpestykke i badekaret.

Jeg ba til Gud over dette verset, og Han ba meg bytte ut ordet «søk» med «sett». Plutselig så jeg det. Jeg skulle ikke lenger prøve å få tak på «noe». Det var en klar beskjed til meg om å sette Guds rike først i mitt liv. Sette Guds rike først i min tid, i hjemmet, på arbeidet, i menigheten osv. Det er altså opp til oss å sette Guds rike først også når det gjelder våre penger.

Du tar din egen bestemmelse, en aktiv handling som i enhver situasjon setter Gud på førsteplassen. Vi angriper altså såpen (Matt 11,12) og plasserer den med egen vilje i såpekokken. Såpen er nå på sin rette plass. Dette er en viljeshandling.

Huset «vårt»

La meg belyse dette prinsippet ved å fortelle noe fra mitt eget liv:

I 1975 fikk Aud, min hustru, og jeg en visjon om å løse ut et større prosjekt til Guds ære, både åndelig og økonomisk.

Etter å ha sett bilde av en eiendom i en dagsavis, fikk vi tro for at denne eiendommen skulle tjene Guds sak.

Vi prøvde å få med oss andre på prosjektet. Vi forsøkte å finne logiske løsninger for å kunne betale leien på over kr. 100 000 i året. Men nei, det ble en kamp gjennom bekymringer.

Etter at Aud og jeg hadde fått hver vår halvdel av bibelversene 2 Kor 9,6-15 inn i vår situasjon, «ga vi opp». Vi la oss på kne ved sofaen hjemme og ba til Gud: «Far, vi gir deg hele huset vårt og all vår økonomi. Vi leier denne eiendommen i Jesu navn.»

Vi trodde dette var en farlig bønn. Alt vi eide, var huset vårt som var verdt netto kr. 150 000 etter at gjelden var trukket fra. Men vi hadde bestemt oss for at vi ville gi det til Herren. Guds rike ble satt først i våre liv og i den oppståtte situasjonen.

Hva ble resultatet? Jo, gjennom den virksomheten som etterhvert ble drevet på denne eiendommen, ble mange, mange frelst. Fordi Aud og jeg satte Guds rike først, fikk vi være med på «alt det andre i tillegg». Vi mistet heller ikke «vårt eget» hus. I stedet ble det restaurert og meget mer verd.

Etter denne hendelsen kom Gud til meg og hvisket: «Du skjønner, Svein, sølvet og gullet hører meg til, men fordi du ga til meg noe av det du trodde du eide, vil jeg velsigne deg».

Gud ser etter motivet i ditt hjerte, renheten og helheten i overgivelsen. Vil du oppleve Guds velsignelse over ditt liv? SETT FØRST GUDS RIKE!

TRE INSPIRERENDE KASSETTER!

Ingard har oversatt flere av David Ingles' sanger til norsk. Meget bra innspilling!

HOSIANNA
Med Ingard Jensen
Kr. 60,-

SIGJONOT
Live med
Jonnie Slottheden
Kr. 60,-

Profetisk lovsang.
Tatt opp på møte med jublende og seirende toner.

Kr. 45,-
JUBLA OCH TRIUMFERA
Live med bl.a.
Inga Lill Sander

BØKER AV KENNETH E. HAGIN PÅ SVENSK:

- Hur du förlöser din tro 25,-
- Rätt och fel tänkande 25,-
- Sju saker du bör känna till om gudomligt helande 35,-
- Måste kristna lida? 30,-
- Nya steg i tron 48,-
- Du kan växa andligen 55,-

PÅ NORSK AV KENNETH E. HAGIN:

- I Ham 13,-
- Guds medisin 13,-
- Legg ikke skylden på Gud 13,-
- En bedre pakt 13,-
- Hvordan du kan motta Guds gaver til deg 13,-
- Det blir slik du sier 13,-
- Ord 13,-
- Mennesket i tre dimensjoner (del I) 18,-
- Menneskets ånd (del II) 18,-
- 8 syner av Jesus 25,-
- Den troendes autoritet 18,-
- Kjøpt fri fra fattigdom, sykdom og død 18,-
- Bønnens hemmelighet NY 18,-
- Hvordan du kan bli ledet av Guds Ånd 35,-
- Tjenestegavene 80,-

John Osteen

- Det er et mirakel i din munn 18,-
- Det guddommelige kjærlighets vell 18,-
- Nedbryte festningsverk 18,-
- Regjere som konge i livet 35,-

Jack Hartman

- Tro Gud for din økonomi 38,-

T. L. Osborn

- Hvordan nyte overflod 38,-

Rachel Jeffries

- Innta høyder ved lovsang 30,-

David Ingles

- Be din familie inn i Guds familie 18,-

Anne Hove Sunnarvik

- Ekteskap i knipe 25,-

Frank Eidem

- Tro krever — tro gir NY 18,-

Van Dam

- Befrielse fra besettelse 20,-

Colin Urquhart

- Når Ånden faller 20,-

Ian Coomburn

- Det bibelske grunnlag for dåpen i Den Hellige Ånd 15,-

Willie George

- Fortellinger om tro (for barn 8 år) 25,-

Jim Kaseman

- Troens bekjennelse (traktat) 2,-

Navn _____

Adresse _____

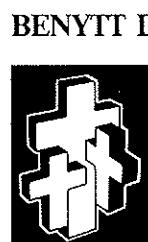
KASSETTER

☐ Hosianna (Ingard Jensen)	60,-
☐ Jubla och triumfera	45,-
☐ Sigjonot (Jonnie Slottheden)	60,-

«FLYTETILBUD!»

FRI PORTO

**VED BRUK AV DENNE
BESTILLINGEN!**

**Livets Ord
Forlag A·S**

Postboks 75
1652 Torp
Telefon (032) 47 995

**MRK.:
Vi har
flyttet!**

**Velkommen innom!
Sulfatveien 17
(Torp Bruk, kontorbyg.)**

Vårt nye bankgironummer blir:
Sparebanken Borge 1150.05.01717
Postgironr.: 2 23 47 63 (Samme som før).

Tekst: Oddvar Søvik
Foto: R.E. Janøy

Disse artiklene handler ikke om bønn i videst forstand, men om bønn og vitnetjeneste. I den forbindelse skal vi be både for vitnene og for dem det vitnes for. Og da er det flere viktige ting å be om:

Bønn og evangelisering

Del II

Be Gud kalle

«Da Jesus så folkemengden, syntes han inderlig synd på dem, for de var forkomne og hjelpeøse, som sauer uten hyrde» (Matt 9,36).

Var dette sant den gangen, så er det enda sannere i dag. Midt i vår overflod og velstand er vårt folk forkomne og hjelpeøse. I den store levekårsundersøkelsen (1980) oppga 1 av 3 at de er ensomme og savner en nær venn. Det finnes m.a.o. en million ensomme mennesker i Norge! 300 000 oppga at de konstant hadde psykiske problemer. Framtidsangst, angst for atomkrig, meningsløshet, frykt for døden, skyldfølelse og selvforakt fører mennesker inn i alkohol, narkotika og løssloppen sex. Fengslene er overfylte. Det er lange ventelister. Selvmordsstatistikkens tall er skremmende. Jesus yntes inderlig over dem - for også disse er Han død for. Men hvordan skal de få høre Livets Ord til frelse? Arbeiderne er så få!

Derfor sier Han: «Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans» (Matt 9,38). Be om at Gud må drive ut nok arbeidere, og de rette arbeiderne. Det er nemlig ikke sikkert at alle dem Gud vil ha, sier ja. Det avhenger av vår

forbønn.

Hallesby nevner i sin bok «Fra bønnens verden» Bolette Hinderli som fikk være med og be fram Lars Skrefsrud: «I et syn fikk hun se en fange i en fengselscelle. Hun så tydelig ansiktet og hele skikkelsen hans. Og en stemme sa til henne: - Denne vil få en lignende skjebne som Ole Høiland om ingen tar ham opp i sine bønner. Be for ham, og jeg vil sende ham ut til å forkynne min pris for hedningene.

Hun var lydig mot det himmelske syn, led og ba og kjempet for denne fangen som hun ikke kjente. Og hun ventet med lengsel på å få høre om en straffange som var blitt omvendt og kalt til misjonsgjerningen.

Endelig, under et besøk i Stavanger fikk hun høre om en straffange som var blitt omvendt, og nå skulle tale i byen. Da Skrefsrud trådte fram på talerstolen, kjente hun ham straks igjen fra synet om natten.»

Lars Skrefsrud var en mann «sendt fra Gud», og han gjorde store ting for Gud, i Guds kraft. Men det er risikabelt å be denne bønnen. Du kan selv bli Guds svar på din egen bønn: Vi får tro at disiplene fulgte Jesu oppfordring om å be høstens herre sende arbeidere ut. Neste kapittel i Mat-

teus forteller at Jesus kalte de 12 disiplene til seg og sendte dem ut (Matt 10,1ff).

Be Gud lede

Men det er ikke bare antallet vitner det kommer an på. Det vi trenger, er vitner med visdom til å vitne der Gud vil, som Gud vil og når Gud vil. Det var dette Paulus selv ba om forbønn for. Det er dette vi må be om i dag.

«Be om at Gud må åpne en dør for Ordet» (Kol 4,3). Det gjelder først og fremst hjertedører, men sannelig også gatedører og grensebommer.

«Be om at jeg må få kunngjøre Kristi hemmelighet slik som jeg skal» (Kol 4,4). Det er ikke nok bare å forkynne evangeliet. Det må forkynnes slik at det blir forstått! Og be om at vitnene må «kjøpe den rette tid» (Kol 4,5). Det betyr at de må se de ferdiglagte gjerninger og bruke dem.

Ofte ber vi Gud velsigne våre planer. Kanskje vi heller skulle be Ham sensurere dem. For Gud har nemlig sine planer, og Han har oversikten. «Jesus visste selv hva han ville gjøre» (Joh 6,6), og langt viktigere enn at Gud velsigner våre planer, er det at vi er en del av Hans plan. For «når Herren, Allhærs Gud har en plan, hvem kan da

hindre at den blir utført? Og når hans hånd er rakt ut, hvem kan da vende den bort?» (Jes 14,27).

Be Gud fylle

Kristi vitner trenger både kjærlighet og kraft. Uten Kristi kjærlighet mister vi fort motivering, og uten Kristi kraft går vi fort trette.

Paulus ber for de troende i Efesos «at han som er så rik på herlighet, må styrke dere i det indre menneske med sin kraft og med sin Ånd, så Kristus kan bo ved troen i deres hjerter, og dere kan stå rotfestet og grunnfestet i kjærlighet» (Ef 3,16-17).

Denne Kristi kjærlighet ytrer seg i nød for de ufreste. Jesus syntes underlig synd på folket. Han gråt over Jerusalem. Denne lidelse legger Han også ned i sine sendebuds hjerter. Paulus vitner sterkt om dette i begynnelsen av Romerbrevets niende og tiende kapittel: «Jeg har en stor sorg i hjertet, noe som alltid piner meg»; «Brødrene, av hele mitt hjerte ønsker jeg og ber til Gud at de må bli frelst» (Rom 9,1; 10,1).

Kristi vitner trenger også kraft. Mot ondskapens åndsmakt nytter det ikke med håndkraft, nei, der trenges det himmelkraft. Guds kraft står ikke i motsetning til vår avmakt. Snarere tvert imot. Når vår kraft går ut, kan Guds kraft gå inn. Uten Jesus kan vi ingenting gjøre (Joh 15,5), men «han som virker i oss med sin kraft, kan gjøre uendelig mye mer enn alt det vi ber om og forstår» (Ef 3,20). Derfor kan Paulus frimodig bekjenne: «Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk» (Fil 9,13).

Denne kraft trenger Kristi vitner i kampanjen.

Be Gud beskytte

Å være et vitne for Herren, er å stå i fremste linje i kampen. Der vil angrepene altid være hardest! Satan vil lokke og friste til fall, han vil angripe med mismot og tvil. Mennesker vil reagere med forargelse og forakt, og verken kan ofte angrepene fra andre troende være.

Ingen har vel kjent det mer på kroppen enn Paulus selv (les 2 Kor 11,24-29). Defor ber han om forbønn: «Be om at jeg må bli berget fra de vantro i Judea...» (Rom 15,31). «Be om at jeg må få frimodighet til å tale slik jeg skal» (Ef 6,20). «Våg og be om at dere ikke må komme i fristelse» (Matt 26,41), sa Jesus til sine disipler.

Bønn er et mektig forsvarsverktøy mot Satans angrep. «Når vi ber Satan om å gå, når vi priser Herren, må Satan løpe», sa Luther en gang. Det er vel derfor Guds ord formarer oss til å «be stadig» og «takke Gud under alle forhold» (1 Tess 5,17-18).

Ja, nettopp lovprisningen av Guds styrke og makt er et mektig våpen. I 2 Krøn 20 leses vi at Israel blir angrepet av tre mektige fiender: moabittene, ammonittene og meunittene. Folket blir redd og søker Gud i bønn. Gjennom levitten Jahziel svarer Herren: «Frykt ikke og vær ikke redd for denne store hæren. For dette er ikke deres

kamp, men Guds!» (v. 15). Så rádførte kongen seg med folket og stilte så opp en flokk av sangere som skulle love Herren i hellig skrud, mens de dro ut *foran* den væpnede hæren. I sannhet en underlig krigsføring! Men de vant en overveldende seier.

Vi har også tre mektige fiender: djevelen, verden og vår egen syndenatur. La oss bruke det våpenet israelsfolket brukte: lovprisningen av Guds makt. Lovprisningen skaper glede, og en glad kristen er en sterk kristen. For «gleden i Herren er vår styrke» (Hebr 8,10).

OS Guinness, en av Francis Schaeffers nære medarbeidere, forteller i sin bok «Dust of Death» et slående eksempel på bønnens forsvarsmakt: «En kveld jeg talte på universitetet i Essex, la jeg merke til en underlig dame som satt på første benk. Hun hadde et forvridd uttrykk i ansiktet. Jeg husket da at en radikal ungdom hadde forsøkt å ødelegge møtet en tidligere kveld, så jeg begynte å be inni meg at hun ikke måtte lage bråk, mens jeg fortsatte å tale. Hun satt rolig under hele møtet, men da jeg var ferdig, kom hun fram og spurte meg rasende hva slags troldom jeg hadde brukt for å binde henne. Hun fortalte så at hun var medlem av en spiritistgruppe i Syd-England, og ånden hadde befalt henne å dra til Essex for å ødelgjøre møtene.

Men det underlige var at da jeg kom tilbake til Sveits, var det en dame som spurte meg hva som hadde hendt i Essex. Denne damen var så visst ingen overspent svermer, men hun hadde i et syn sett denne piknen som skulle ødelegge møtet. Defor hadde hun begynt å be om at det ikke måtte skje, og hun hadde fått en indre overbevisning om at hun var blitt bønnhørt. Hun lurte imidlertid på om det bare hadde vært innbilning og ville derfor vite hva som hadde

hendt». Travle, stressede kristne som tar seg lite tid i bønn, er ingen trussel mot Satan. Men han skjærer for den svakeste kristne på kne.

Be Gud kalle, lede, utruste, fylle og beskytte sine vitner.

Be for dem det vitnes for

«Tal aldri med et menneske om Gud før du har talt med Gud om dette mennesket», sier en god sjælevinner-regel.

I denne forbindelse er bønnen et mektig angrepssvåpen. Når vi ber til Gud for et menneske, skjer det noe med vedkommende. Gud begynner å kalle på dette mennesket ved sin Ånd, bryter ned motstand og «åpner en dør for Ordet» (smi. Kol 4,3).

Men dette kan være et langt og møysoverlig arbeid! Gud hører vår bønn med det samme den er bedt, men det kan drøye før vi får bønnhørselen. Daniel var blitt bønnhørt «fra den første dagen» han ba, men bønnhørselen var blitt hindret i 21 dager av en ond åndsmakt (les Dan 10, 12-14).

Hallesby sammenligner dette arbeidet med minering. Skal en spreng fjell, nyttet det ikke å slå på det med en stor slegge. Nei, først må det bores huller i fjellet som lades med dynamitt. Når det arbeidet er gjort, kan hvem som helst tenne lunta. Guds kraft heter på gresk *dynamis*. Vi skjønner bildet: Det er ikke først og fremst *forkynneren*, men *forbederne* det kommer an på!

I en bygd i Oppland levde det for noen år siden en trofast bønnekvinne. De siste 20 årene av sitt liv var hun lenket til rullestolen pga. ledgikt, men hun brukte dagen til å be. Mens hun levde, fikk bygda oppleve en større vekkelse, og det var mange som kom med. Predikanten som talte under

Høsten 1985 arrangerer Globus-reiser flere BIBELREISER til ISRAEL

Avreise fra norske flyplasser:

17. august – 14. september 9. oktober – 23. oktober
SAS • EL AL

NORSKE REISELEDERE. Programmet omfatter besøk på de bibelske steder fra JERUSALEM til GENESARETSJØEN, HAIFA MED KARMELFJELLET og TEL AVIV. Dessuten får deltagerne noen skjønne feriedager i NATHANIA ved Middelhavet.

SKRIV ELLER RING ETTER PROGRAM

Globus-reiser

AVDELING AV A/S AIRBROKER

WELHAVENSGATE 2, 0166 OSLO 2 - TELEFON: (02) 20 84 58

møtene, dro rundt og besøkte syke og gamle om formiddagen. En dag kom han også til denne kvinnen. Han fortalte henne om dem som var vunnet for Guds rike under møtene. Da fikk han se bønnelisten hennes - alle som var blitt frelst, hadde hun oppskrevet på listen. Da skjønte predikanten at det kanskje var henne som Gud først og fremst hadde brukt som redskap til vekkelsen.

I denne forbindelse må det også sies at bønnen ikke bare forvandler dem vi ber for. Også den som ber, forvandles! Du kan ikke være likegylig overfor et menneske du ber for. Nei, den du ber for, får du interesse for, nød for og kjærlighet til. For når vi ber, lukkes Jesus inn i våre liv med sin kjærlighet. Da blir det mulig å elske selv dem vi tidligere ikke kunne fordra. Det er vel derfor Jesus sier: «Be for dem som forfølger dere».

Vi begynner å se på våre medmennesker med «Golgatabriller» - dvs. at vi ser dem som mennesker Jesus døde for, som Han elsker og ønsker å frelse. Da får vi erfare det Paulus taler om i 2 Kor: «Kristi kjærlighet tvinger oss» (5,14).

Be for de nyfreste

Når et menneske har åpnet seg for evangeliet og i tro tatt imot Jesu frelse, blir det kamp. Dette mennesket har fått Jesus som venn, men nå har det også fått en uforsonlig fiende: Djævelen og hans åndehær!

Den første tiden kan være herlig for en nyfrelst, men det går ikke lenge før angrepene kommer. Satan vil så tvil om det i det hele tatt har skjedd noen forandring: «Du er jo presis som før». Fristelser, urene tanker, fall og nederlag vil lett ta motet fra en ny kristen. Defor er det så viktig at vi kan beskytte den nyfrelste med vår forbønn!

Denne holdning viste Epafras overfor de nyfrelste i Kolossae. Paulus vitner om dette i Kol 4,12: «Han er Kristi Jesu tjener og kjemper alltid for dere i bønn, for at dere skal bli stående, modne og fullt visse om alt som er Guds vilje». Den samme holdning viste Paulus selv overfor de nyfrelste i de menigheter han fikk grunnlegge. Så å si hvert eneste brev begynner med en understrekning av at han takker Gud for dem og husker dem stadig i sine bønner!

Men denne bønnen for de nyfrelste gjelder ikke bare beskyttelse. Den gjelder også de nyfrelstes utvikling og vekst.

Paulus bønn for de troende i Kolossae er en mørsterbønn i så måte: «Vår bønn er at dere må bli fylt av kunnskap om Guds vilje og få all den visdom og innsikt som Ånden gir» (Kol 1,9). Det er forutsetningen for å kunne « leve et liv som er Herren verdig», «bære frukt», «styrkes og få kraft», være «utholdende og tålmodige» og eie glede og takk i tjenesten. (Les Kol 1,9-14).

Da blir også den nyfrelstes liv til Guds ære: «Når dere bærer mye frukt, blir min Far forherliget, og da er dere mine disipler» (Joh 15,8).

Og nettopp dette er bønnens dypeste hensikt: At Gud i ett og alt må bli æret! (1 Pet 4,11).

Oddvar Søviks første artikkel stod i nr. 5 (mai-nummeret). Han har skrevet dette for HVETEKORNET fordi han ønsker å inspirere kristne innenfor alle trossamfunn til fornyet bønnetjeneste. Det betyr selvsagt ikke at han er enig med eller går god for alle andre artikler her i bladet. HVETEKORNET er et blad hvor aktuelle representanter fra ulike deler av kristenheten kan komme med det de har på hjertet, uten at det derved tas til inntekt for bestemte retninger eller grupperinger.

Norges beste kristne countryinnspilling? Anita Hernes fra Vennesla er her med sin andre plate. Nye sanger. MC/LP-4. EL/EMC-2023
ANITA HERNES:
ALLTING ER MULIG

Hilde Solvang (sykepleierelev i Stavanger) har fått kritikk for at hun har for positive tekster. Lytt selv og se hvem som har rett. ELP/EMC-2021 MC/LP-4
HILDE SOLVANG:
PRESENTASJON

Svensa Lysgård er tilbake med friske sanger og godt humør. Lavpriskassett til toppkvalitet. Countrypreget. MC-1.
SVENNA LYSGÅRD:
DET KOMMER EN NY TID
EMC-2024

SANDOM

I vakre omgivelser ved enden av Vågåvatnet ligger Sandom Retreatsenter i Lom kommune, et felleskirkeleg sted for stillhet, bønn og Jesus-meditasjon.

Vi ønsker deg velkommen som gjest hos oss i disse ukene:

5/8 – 10/8	12/8 – 17/8
26/8 – 31/8	27/9 – 2/10
7/10 – 12/10	21/10 – 26/10
18/11 – 23/11	2/12 – 7/12
	30/12 – 4/1

Hilsen Husfolket på Sandom.

Skriv eller ring til oss for nærmere opplysninger:

SANDOM RETREATSENTER,
2685 Garmo
Tlf. 062/12 745

Nicky Cruz Ødeleggende krefter

Ødeleggende krefter er tilstede over alt - avslør dem og bekjemp dem!

En ungdomsbok

Kr. 39,-

ANSGAR

Tlf. (02) 20 85 18

Evangeliet etter **KNØTTENE**

OVER 1,5 MILLIONER SOLGT HITTIL!

British Weekly:
«Boken burde gi idéer til dem som trenger lærebøker til bruk i kristendomsundervisningen.»

Time:
«... forsvarer både festlig og overbevisende at Knøttene virkelig har en klar teologisk hensikt.»

Innb. 98,-

ANSGAR

Tlf. (02) 20 85 18

ENDELIG!

Her er nå Gene Edwards' lenge etter-spurte og savnede mesterverk:

MENIGHETENS FØRSTE ÅR, Del 2

(170 sider, kr. 45,-)

Dette må være den mest radikale, rystende og utfordrende boka som er skrevet om livet blant de første kristne. Dersom vi er like åpne for Gud som de var, vil bokas budskap kunne få revolusjonende konsekvenser også i dag.

Basert på en mannsalders studium males her Apostelgjerningene for oyrene våre - spekket med bibelsk og historisk innsikt, og likevel så velskrevet at du rives inn i handlingen fra første side av. Denne enestående romanfortellingen åpner opp for et helt nytt perspektiv over Det nye testamente personer, liv og budskap. Uunnværlig for alle som lengter etter fornyelse og vekst.

Selv om Del 2 kan leses for seg, anbefaler vi MENIGHETENS FØRSTE ÅR, Del 1 (133 sider, kr. 35,-) for å få med hendelsene helt fra pinsedag av.

TUSENFRYD FORLAG

Pb. 315, 1801 Askim, tlf. (02) 89 81 05

Postordrekatalogen -85

Over 600 titler av bøker, kassettter, video, gaveartikler m.m.
Katalogen fås tilsendt gratis.

Bok av

Kenneth Hagin:

«Bønnens hemmelighet»

Kr. 18,-

Ny LP/MC m/Ambasadør:
Bring Kongen tilbake

Kr. 69,-

Skriv eller ring til

Evangeliseringssentralen

Boks 395

5001 BERGEN

Tlf. (05) 23 56 18

KLASSISKE GAVEBØKER

PILEGRIMS VANDRING

av John Bunyan

HENRY DRUMMOND

Det største i verden

BRODER LAURENTIUS

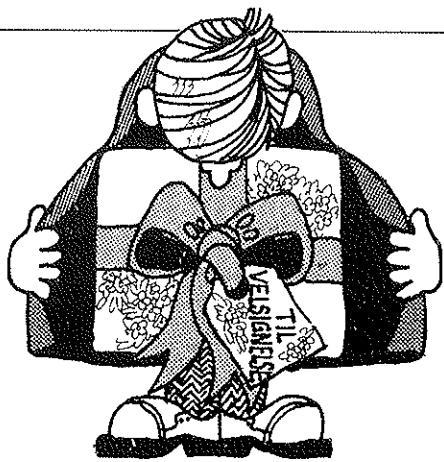
Å venne seg til

å leve nær Gud

Innb. kr. 69,-

ANSGAR

Tlf. (02) 20 85 18

GAVEOPPDAGELSE OG KALLSBEVISSTHET

Art. 18

Tekst: Kjell Sjøberg

Foto: Svein Thorkildsen

Da Jesus ga misjonsbefalingen, fikk apostlene i oppdrag å «gjøre alle folkeslag til disipler, idet dere dører dem... og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere» (Matt 28,19-20).

I menigheten i Antiochia ser vi at det var profetene og lærerne som hadde ledelsen.

Paulus var både apostel og lærer (1 Tim 2,7). Barnabas var også lærer (Apg 15,35). Apollos var godt kjent i skriftene, og lærte rett og riktig om det som gjaldt Jesus (Apg 18,24-25).

Menigheten er bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll (Ef 2,20). Det betyr at apostlene og profetene la den læremessige grunnen for den nytestamentlige menigheten. Og her kommer lærerne inn for å undervise ut fra denne grunnvollen. De har et spesielt kall og en spesiell utrustning til denne tjenesten. Først kom apostelen, siden var det nødvendig med læreren: «Jeg plantet, Apollos vannet, men Gud ga vekst» (1 Kor 5,17).

Hva kjenner tegnene en bibellærer?

Med stor iver og interesse studerer han grundig Guds ord med alt dets bakgrunnsmateriale. Han vil sette seg inn i Bibelens verden, dens historie, teologi, geografi osv. Han studerer de greske og hebraiske ordenes innhold, og har som målsetting å forstå det budskapet han selv skal praktisere og undervise andre om. «Esra hadde nemlig satt seg fore å granske Herrens lov, å følge den og å lære folket i Israel lov og rett» (Esra 7,10).

Læreren har en spesiell evne til å legge fram de åndelige sannheter på en tydelig og klar måte, slik at tilhørerne ikke behøver være i tvil om hva som menes og hvilke praktiske konsekvenser det får for deres eget liv.

Den som kan forklare en vanskelig ting på en lettfattelig måte, er den som vet mest om emnet. Hvem som helst kan gjøre det enkle vanskelig. Men det trengs en begavet og utrustet lærer til å forklare det vanskelige så enkelt at et barn kan forstå det.

Læreren arbeider ofte systematisk. Han gjennomgår Bibelen kapittel for kapittel. Han har en hel serie prekener over ett og samme emne.

«Gud satte i kirken...lærere» (1 Kor 12,28). En lærer er en som har evne til å forklare vanskelige ting på en enkel og lett forståelig måte. Han kan også gi folket veiledning om hvilke praktiske konsekvenser åndelige sannheter får for deres hverdagsliv.

LÆREREN

Lærerens undervisning tar ikke sikte på et akutt behov. Han gir den undervisning som alle kristne til alle tider må ha som grunnlag. Hans undervisning er ikke alltid det tilhørerne opplever som sitt aktuelle behov, men det han vet vil bli til nytte i framtiden.

En lærer er absolutt avhengig av Den Hellige Ånd for at hans undervisning skal kunne skje med Åndens overbevisning. Han trenger Åndens lys for å gjøre oppdagelser i Guds ord. Han trenger Åndens åpenbaring for at hans undervisning ikke skal bli vanlig, menneskelig kunnskapsformidling: «Og om dette taler vi, ikke med ord som menneskelig visdom har lært oss, men med ord vi har lært av Ånden. For det som hører Ånden til, tolker vi med ord som hører Ånden til» (1 Kor 2,13).

Bibellærerens avhengighet av Den Hellige Ånds lys i undervisningen, gjør hans oppgave annerledes enn en vanlig lærers. Derfor er det ingen selvfølge at en person som av yrke er lærer, også kan fungere som lærer i menigheten. Det motsatte er heller ingen selvfølge. Det er forholdet til eller avhengigheten av Den Hellige Ånd som gjør at det blir undervisning på to forskjellige plan. Vi må imidlertid erkjenne at mye av undervisningen i forsamlingene er uten Åndens åpenbaring i Ordet.

Men en lærer i menigheten har også mye å lære av pedagogikken: Hvordan han skal formidle sin undervisning, hvordan han skal legge opp et bibelstudium pedagogisk riktig slik at folk husker det han har sagt, hvilke hjelpemidler som skal benyttes, f.eks. en stenslå med bibelstudiets hovedpunkter, overhead-apparat, tavle, illustrationer, spørsmål, gruppearbeid etc. En lærer kan nå lengre med sin undervisning ved å skrive og ved å benytte kasserter og video. Å skaffe seg kunnskap på disse områder er å forvalte sitt pund på rett måte.

En lærers undervisning vil gi best resultat dersom det er et fortrolig forhold mellom lærer og elev. Da blir også undervisningen mer forpliktende. Finnes det dype, trofaste vennskapsbånd mellom elev og lærer, vil undervisningen bygge opp sterke, åndelige personligheter.

Læreren har et stort ansvar: «Mine brødre! Ikke mange av dere bør bli lærere, for dere vet at vi skal bli så mye strengere dømt» (Jak 3,1). Domsresultatet vil gi svar på spørsmålet: Har han levd sitt liv etter den undervisningen han ga? Herren venter at læreren skal utføre sin oppgave med troskap: «Den som lærer, skal ta seg av læreren» (Rom 12,7 og 2 Tim 4,1-3). «Den som er forstander, skal være det med iver» (Rom 12,8). Forstander betyr: En som har stilt seg foran. Betoningen ligger på lederskap. En menighetsforstander er en av de eldste. I den nytestamentlige menighet fantes det et kollektivt lederskap. Forstanderne i menigheten omtales alltid i flertall: Fil 1,1; 1 Tess 5,12; Apg 20,28. Men det er også klart at en av disse står fram som lederen blant dem. Slik ser vi at Jakob står fram som lederen for menigheten i Je-

rusalem, og når Jesus dikterer brev til menighetene i Lilleasia, henvender han seg til menighetens «engel», dvs. den ledende forstander i menigheten.

Eldste og forstandere er personer som har fått lederskapets gave. En eldste eller forstander har en eller flere gaver som kommer til uttrykk i hans kallsfunksjon. Men når han utøver sitt lederskap eller sin tjeneste som lærer, viser det seg at han også står fram som leder.

Lederskapets naturlige forutsetninger

Lederskap har å gjøre med spesielle gaver, naturlige eller karismatiske. Noen er født til ledere. Andre har en lengre vei til lederskap ved å vokse i tjeneste og et innviet liv. Et naturlig lederskap er ikke det samme som et åndelig lederskap. Åndelig lederskap finnes bare hos den som hører Herrens røst og som kan lede andre mennesker inn i Guds vilje. Men en naturlig lederskaps-gave kan være råmaterialet som Herren kan benytte for å skape et åndelig lederskap.

Man kan oppdage naturlige ledere ved å stille spørsmål som: Hvem er taltsmann for en gruppe? Hvem vil folket gjerne følge? Hvem sine ord er det som veier tungt hos de andre i gruppen? Hvem er det folk identifiserer seg med?

Når ungdommer samles på kirketrappen etter gudstjenesten, kommer et par av dem med forslag om hva de skal bruke resten av kvelden til: Hvilket hjem de skal være i, hvordan de skal komme dit, og hvem som skal ordne noe å spise. Hele gruppen hører på de to og er med på deres forslag. Her er det naturlige ledere, og deres lederskap

har kanskje ingen ting med et åndelig lederskap å gjøre.

Lederskapets åndelige forutsetning

En leder må ha en direkte kontakt med og et *personlig forhold til Herren*. Når vi studerer Nehemjas liv, kan vi lære mye om hva en åndelig leder er.

En leder må ha et *bønneliv som fungerer*. Nehemjas bok begynner med en skildring av Nehemjas personlige bønneliv (1,4; 1,11; 2,4; 2,18). Han hadde erfaring i utholdende bønn, og han praktiserte faste. Han kunne be midt i hverdagsslivet når han ble stilt overfor en viktig avgjørelse, og han hadde erfart bønnesvar i sitt liv.

Han må kunne oppfatte *Herrens røst*. Nehemja fikk en innskytelse fra Gud i sitt hjerte. Dermed visste han hva han skulle gjøre for Jerusalem (2,12). «Da gav Gud meg den tanken at jeg skulle samle stormennene og forstanderne og hele folket, så de kunne føres inn i ættelister» (7,5).

Han må kunne ta *åndelig ansvar for andre mennesker*. Da Nehemja fikk høre de dårlige nyhetene om sitt folks krisesituasjon, ble han full av sorg, tok på seg ansvar for dem og begynte en forbørnstilljeneste for dem (1,1-4). Et selvpøttet menneske med bare ett eneste problem - seg selv - kan aldri bli en leder. Han har så nok med sine egne problemer at han ikke er i stand til å ta på seg andres. Et lederemne kan legge sine egne problemer til side fordi han ser at det finnes andre problemer som er større. En leder tar på seg den byrde det er å gå inn i andres problemer som om de var hans egne.

Oversatt av Anders Haugland.

EN GOD INVESTERING:

Et abonnement på HVETEKORNET

- Holder deg informert om den aktuelle utvikling på kristenfronten
- Gir bibelsk og praktisk undervisning
- Hver måned hele året!

Typograf

Vi søker etter en erfaren typograf til vårt moderne offset-trykkeri.
Arbeidsområde blir: Lay-Out, grafisk formgivning, ombrekking o.l.
Lønn etter avtale.

Enebolig kan skaffes.

Nærmore opplysning ved henr.

Tlf. (043) 50 711, - 50 269.

kvina **trykk**
4480 Kvinesdal.

Verdt å lese

Pinsevekkelsen og «Det nye»

Jeg tror ikke vi løser noen problem ved å komme med advarsler mot de såkalte «parakirkelige» bevegelser, eller å svarteliste de forkynnerne som våger å forkynne et apostolisk trosevangelium. De er i godt selskap med våre pionerer som brøt land for pinsevekkelsens budskap i vårt land.

Hvis vi som pinsevekkelse bare har advarsler å komme med mot dette «nye» som bryter fram utenfor våre egne rekker, så har vi lite å stille opp. Advarsler fører til splitstelse fordi de tvinger folk til å ta stilling for eller imot. Dessuten skal vi huske at «forbuden frukt smaker best». Jo mer vi tar til orde mot de opplevelsene våre venner gjør i andre sammenhenger, jo mer motsigelsestrang vekker vi.

Den store oppblomstringen av forskjellige trosgrupper er et alvorlig symptom på at noe er galt med de etablerte bevegelsene i Sverige. Har lederskapet i våre lokalforsamlinger «tørket inn», slik at de som skulle være dører til et rikere liv i Kristus er blitt «damluker»? Har det organisatoriske tatt overhånd slik at Ånden ikke lenger får styre, mens det rent intellektuelle har fått dominerende lederskapet? Hvordan fungerer det allmenne presteskapskapet i våre forsamlinger?

En bevegelse behøver ikke bli stilt på sidelinjen fordi om den historisk sett er gammel, så lenge den forblir i fornyelsen og åndslivet holdes levende. Det vi også behøver i våre forsamlinger og i bevegelsen som helhet, er en fornyet entusiasme og gjenoppdagelse av bibelske dimensjoner. Om vi i løpet av 80-tallet skal fortsette å møte den samme trend av stadig oppblomstrende trosforsamlinger, må vi som bevegelse vise større toleranse og en mer åpen holdning mot disse gruppene. Det vil bety en vitalisering av våre egne forsamlinger. Ett er sikkert: åpner vi ikke for den nye «trosbølgen» i våre forsamlinger, så kommer den ikke bare til å gå oss forbi, men også dra med seg en stor prosent av våre medlemmer over til «det nye».

Egon Sandstrøm, svensk pinsepastor, i Evangelii Herold

Smerte ved den glade Frans av Assisis grav

Den 3. oktober 1226 døde den hellige Frans av Assisis i sitt elskede Porziuncola. I 1230 ble hans lik i hemmelighet flyttet. Munkene var redd for at de omliggende byene skulle stjele levningene eller ta dem med makt. Helt til 1800-tallet visste man ikke hvor Frans var begravet, men da fant man kisten innebygget i en stor søyle under høyalteret i den nedre kirken i den store basilikaen.

Når man kommer ned i kjelleren, finner man at søylen er åpnet og at fire altere er plassert rundt den. Jeg kom ned en tidlig morgen i mai, og ble straks grepent av en forunderlig stemning. Det var som om Frans, den lille Guds fattige, fylte rommet med sin glade atmosfære. Idet jeg satte meg på en av benkene og knelte for å be, ringte

en klokke som tegn på at en gudstjeneste skulle begynne. 12 - 15 mennesker samlet seg lengst framme ved graven og alteret. Den katolske messen gikk sin gang. Brødet og vinen ble velsignet og deltakerne strømmet fram for å motta gaven.

Plutselig kjente jeg en smerte fylle min sjel. Jeg lå på kne alene, uten mulighet til å kunne forene meg med mine brødre og søstre der framme ved alteret. Jeg har ført vært med på katolske messer, hvor det ikke har gjort meg det ringeste å være utenfor. Men det var som om den glade og hellige Frans hjalp meg å se enheten i Kristus og dermed smerten over adskillelsen.

Iblast nytter det ikke å tale fornuft med seg selv. Iblast blir veldige teologiske byggverk til papirhus. Iblast skjærer Ånden tvers gjennom alle hindringer og murer og man bare opplever forening og kjærlighet. Slik kjente jeg det. Jeg elsket disse menneskene som stod der framme. Og jeg visste med hele min personlighet at de var elsket av Herren og at vi hørte sammen i ham.

Likevel reiste jeg meg brått og gikk opp trappestegene og ut i solskinnet som flommerte over Assisi denne strålende morgen. Men jeg frøs der jeg gikk nedover de trange

gatene til mitt losji i Centro Ecumenico Nordico.

Edin Løvås

Kriesentra overflødig

- Kriesentra er overflødig der menigheten fungerer. Det betyr ikke at jeg avviser behovet for kriesentra i Norge. Derimot er det et tankekors hvis våre menigheter ikke er i stand til å gi hjelpe i slike situasjoner som ofte fører personer til kriesentra for å få hjelpe. En hjelpe som en kristen menighet også skulle kunne gi.

Jeg ser på menigheten som en gudvillett institusjon, en forsamling av mennesker i et forpliktende felleskap. Mennesker som er sammen om noe, sammen om forkynnelse, sakramenter og tjerneste. Denne situasjonen må være en fantastisk basis som utgangspunkt for å spre medmenneskelighet utover egne grenser. Menighetene må være som åpne hjem, hvor gjester føler seg velkomne, hvor de kjenner husvarmen. En plass der alle får være seg selv og føle seg trygge.

Trygve Wold, pastor i Frikirken, til Budbæreren

Du er nøkkelen til din egen bedrifts fremtid

System-Revisjon A/S har utviklet enkle analysesystemer for små og mellomstore bedrifter. Send oss svarkuponen, og kontakt vil bli formidlet med vår representant i ditt distrikt.

SYSTEM-REVISJON A/S

Bilat 18, 3080 Holmestrand
Medlem av Norske Finansanalytikeres Forening

HVA ER DITT BEHOV?

KRYSS AV!

Revisjon Analyser Budsjettering Etabl. av firma el. a/s
 Bedriftsrådgivning Skatterådgivning EDB Stiftelser

Annet

Firma:

Adr.:

Kontaktperson: Tlf.

TEN CENTER

Seminær og møter

SAM WHALEY OG RUDY VRTACHNIK

STED:
SE SENERE ANNONSER

Oslo, 14.-19. oktober

NYTT OPPLAG **65.000**

Anne de Vries
BARNAS BIBEL

NORGES MEST SOLGTE
BARNEBIBEL
NA I PRAKTUTGAVE
MED GAVEESKE

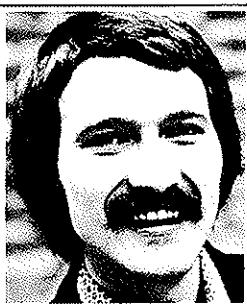
DEN BESTE DÅPSGAVE!
Kr. 240,-

Bruksutgave med glansdekk
kr. 119,-

ANSGAR

Tlf. (02) 20 85 18

Pelle Karlsson's
spalte:

Gud har bare én menighet

Enhet er evangelisering

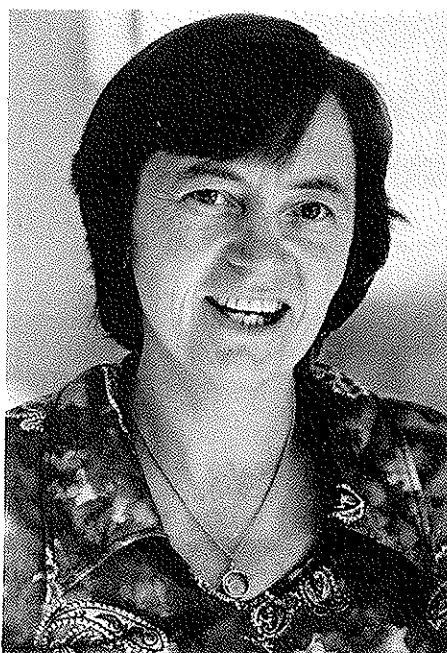
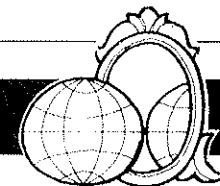
Forrige gang tok vi opp spørsmålet om hvem Jesu bønn om enhet gjelder. Han ber at de «alle» skal være ett. Vi så at disse «alle» er de som eier Hans liv gjennom den nye fødselen i Kristus. Det er disse som er en del av Herrens fellesskap, Kristi legeme. Å sette andre krav og forutsetninger er å gå lengre enn Gud selv gjør. Hans menighet består av alle dem som eier det nye livet i Hans Sønn. Dermed er det ikke sagt at det ikke er viktig å gå videre i kunnskap og lære når det gjelder ulike trinn og faser av det kristne livet. Jesus oppfordret oss jo til å lære bort alt Han har befalt. Men når vi tar del i Jesu bønn om enhet og spør oss hvem den gjelder, må vi altså konstatere at den gjelder alle dem som har Hans liv, uansett på hvilket nivå de siden befinner seg når det gjelder lære og kunnskap. Vi må altså være forberedt på enhet og fellesskap med alle disse, ikke splittelse og avstandstagen fordi vi har forskjellige syn i f.eks. lærespørsmål. Og hvordan skal vi forresten kunne lære menneske ne hva Jesus befalte om vi velger å bryte kontakten med dem og holde oss borte fra dem?

Å forstå hvem enheten gjelder er svært viktig, ettersom dette påvirker menighets totale funksjon på jorden. Kjærligheten og enheten blant Guds folk er, ifølge Jesu egne ord, varemerket på menighetens eksistens i verden. «Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre» (Joh 13,34-35). «Den herlighet som du har gitt meg, den har jeg gitt dem, forat de skal være ett, liksom vi er ett, jeg i dem, og du i meg, forat de skal være fullkommen til ett, så verden kan kjenne at du har utsendt meg og elsket dem, liksom du har elsket meg» (Joh 17,22-23). Om vi av en eller annen grunn avstumper Kristi legeme ved at vi anser at vår kjærlighet og vilje til enhet ikke kan strekke seg til «alle» som blir regnet med i Jesu bønn, begrenser vi Herrens mulighet til å gi et riktig vitnesbyrd for verden.

Det er dette som har skjedd i mange forbindelser og som har ført til et lammet Kristi legeme, som ofte står uten autoritet her i verden. Når kjærligheten fungerer, fungerer vitnesbyrdet om hvem vi tilhører. Når enheten fungerer, blir det også en overbevisning som gjør at verden forstår at Kristus ble sendt som verdens Frelser. Om så ikke er tilfelle, er det heller ikke noe som gir overbevisning om at det vi sier er sant. Vi ser at det må være slik når vi tar del i Jesu egne uttalelser angående disse tingene. Og alikevel er det nettopp dette som vi så mange ganger vil hoppe over. Vi satser heller på aktiviteter, kampanjer, ja, til og med på misjon og evangelisering for å slippe å konfronteres med spørsmålet om innbyrdes kjærlighet og enhet i Kristi legeme. Derfor blir også mange ganger våre aktiviteter et slag i luften, fordi de ikke holdes opp av den overbevisning som kommer fra kjærlighet og enhet i Guds menighet.

Når skal vi lære oss at enhet er evangelisering? «Jeg ber om at de alle må være ett... for at verden skal tro...» Hvorfor verden har lettere for å tro på Jesus når menigheten er ett, vet vi ikke riktig. Men vi forstår at dette har å gjøre med vår autoritet i åndeverdenen. Jesus åpenbarte en total enhet med Faderen og Ånden da Han virket på jorden. Dette var en av hovedforutsetningene for å kunne ta autoritet over fienden og berøve ham hans makt. Når Jesus derfor ber om at «de alle skal være ett, slik som vi er ett», snakker Han om menighetens autoritet i åndeverdenen. Og det er når menigheten står seirende på det området, at vekkelsen bryter fram i den synlige verden.

Enhet er altså evangelisering. Derfor er vår åpenhet og vilje til enhet med alle dem som er en del av Kristi liv, en forutsetning for at Guds plan skal kunne utføres i verden. Alle forsøk på å avgrense Guds menighet på en annen måte enn det Herren selv har valgt, kommer bare til å være et hinder for det Gud vil gjøre. Kjærlighet og enhet blant alle dem som eier Kristi liv, gir åndelig autoritet. Derfor må vi erkjenne Kristi liv som grunnvollen for vår enhet, og åpne oss for hverandre alt ettersom Ånden føyer oss sammen i legemet.

Ny tilsatt leder for Medialinjen på Betelinstituttet cand. mag. Ragnhild Sødal.

Betelinstituttet med media-utdanning

Etter et års innkjøring går nå den ettårige mediautdanningen ved Betelinstituttet inn i sitt første ordinære studieår. Betelinstituttet er et forholdsvis nytt studietilbud innen pinsesbevegelsen, drevet i nært samarbeid med Bedt pinsemilighet i Trondheim.

Spesielt ved Betelinstituttets mediautdanning er at man har overlaft en stor del av undervisningen til profesjonelle mediafolk. Av timelærere som er klar for neste år, kan vi nevne Ole Einar Andersen og Torstein Hansen. Begge er journalister i Adresseavisen og skal undervise i praktisk journalistikk. Cand. mag. Gunnar Sand, også fra Adresseavisen, vil forelese om massemedinnes struktur og rolle i samfunnet, mens red. sek. Terje Hegerthun i Korsets Seier vil ta for seg avisproduksjon. I nærradio-undervisningen vil fungerende redaktør ved IMI Radio i Trondheim, Inger Helga Skjelv, og Torbjørn Stolpe, leder for Kaggholm folkehøgskoles medialinje (Stockholm), stå sentralt.

Ni uker av studietiden er studentene utplassert i mediainstitusjoner. Her får de prøve journalistyrket under kyndig veiledning. Praksisplasser blir valgt i samråd med studentene.

Nytidsatt leder av medialinja er cand. mag. Ragnhild Sødal. Som mangeårig misjonær har hun stor erfaring i administrasjon. Hun vil også undervise i norsk, samfunnsfag og bibelfag. Rektor ved Betelinstituttet, Oddvar Tegnander, vil også være blant lærerkreftene.

Betelinstituttets ettårige mediautdanning er rettet mot dem som ønsker å fremme Guds rikes sak gjennom massemedinene.

Forutsetningen for opptak er at man har ettårig bibelskole eller erfaring fra kristent arbeid. Det er en fordel med god allmennutdanning. Viktig er det at man er innstilt på å satse for fullt på et interessant, men krevende studieår.

For flere opplysninger og søknadsskjema kontakt: Betelinstituttet, Steinberget 5, 7000 TRONDHEIM.

Pressemelding fra Betelinstituttet

3000 døpt på en gang

Nylig ble 3000 nyfrelste døpt på én gang i Karo Batak Lunk-provinsen i det nordlige Sumatra. Alle tilhørte Karo-stammen, en animistisk stamme på 400 000 mennesker. I løpet av de siste tre årene har ca. 10 000 av dem tatt imot Jesus som frelser. Det er misjonærer fra den indonesiske metodistkirken som opplever denne store vekkelsen.

Problemet for misjonærene i Karo-stammen nå er mangel på ledere og bibellarere. For å rette på dette, har de startet et bibelsesminar. I studietiden får elevene anledning til å praktisere som evangelister og pastorer.

Vekkelsen i Karo-stammen er nok et eksempel på at stadig flere stamme-folk over hele verden nå åpner seg for evangeliet. Men overalt der skarer kommer til tro, oppstår det et enormt behov for undervisning slik at de nye menighetene kan få en sterk og sunn grunn å bygge videre på.

Fra Hemmets Vän

John Wimber til England

John Wimber kommer til England i oktober. Han blir i landet i tre uker og vil holde seminarer i Brighton, London og Sheffield. Opplegget blir delvis det samme: Wimber underviser noen dager først, og et team blir tilbake mens Wimber drar til neste sted. Seminaret i London blir en direkte fortsettelse av undervisningen ved sjøfårets seminar, mens undervisningen i Sheffield blir den sammen som i London i fjor. Derved får menighetsledere som ikke fikk med seg Wimberrs undervisning om «Tegn, under og kirkevekst» i fjor, en ny sjans.

Fra Renewal

Daisy Osborn brakte håp til Ghana

I løpet av ett år smudde forholdene seg merkbart til det bedre i det vestafrikanske landet Ghana. Har det sammenheng med at landets leder åpnet seg for det budskap Daisy Osborn ga ham fra Herren?

Hun hadde i lang tid følt at Herren minnte henne om dette landet med en økonomi på konkursens rand, mangel på så å si alle varer og allmenn motløshet. Så i tro på at Herren ville åpne dører for henne, dro hun til Ghana.

Til mange av landets kirkelederes store overraskelse tok landets militære leder, flykaptein Jerry Rawlings, imot henne i regjeringsbygget. I over en time fikk hun dele

med ham det Gud hadde lagt på hennes hjerte for Ghana. Budskapet Gud hadde gitt henne, var at Han elsket kapteinens landet og folket og at Han fra nå av ville velsigne dem alle. Før hun gikk, knelte hun foran kapteinens, tok hans hender og ba for ham og landet. Han gråt av bevegelse da Herren rørte ved hans hjerte.

Daisy fikk tillatelse til å bruke det offisielle konferansesenteret, og tusener kom hver dag for å høre hennes budskap om kjærlighet, tilgivelse, håp og tro. Hun fikk også anledning til å gi en spesiell hilsen til folket som gikk ut over kringkastingen flere ganger.

En morgen ble hun vekket tidlig av at Gud besalte henne å gå til konferansesenteret. Hydighet gikk hun mens hun undret seg over hva som ville skje. Etter en stund kom en kvinne inn med et barn i armene. Daisy skjønte snart at barnet var dødt og at moren var i sjokk-tilstand. Hun tok barnet i armen sine og gikk fram og tilbake med det mens hun priste Gud for miraklet som ville skje. Plutselig begynte barnet å røre på seg og fikk tilbake liv og varme. Men det var ikke bare livet Gud gjenopprettet. Barnet var født med bare ett øye - nå hadde det to!

Ett års tid etter dro Daisy og T. L. Osborn til Nigeria for å delta i et korstog. Under hele oppholdet der ventet Daisy bare på en invitasjon fra offisielt hold i Ghana. Den kom.

Ekteparet Osborn ble mottatt nesten som offisielle gjester. Representanter for regjeringen tok imot dem på flyplassen og ekskorterte dem til stedet de skulle bo. Da de dro, trodde de at det bare var for å planlegge et korstog en gang i framtidet. Men bare to timer etter at flyet landet, sto de på en plattform satt opp på Uavhengighetsplassen midt i hovedstaden Accra og forkynte evangeliet for over 20 000 mennesker. Budskapet de brakte, ble oppfattet nesten som offisielle uttalelser ettersom landets regjering hadde tatt initiativ til møtene. Og mennesker ble frelst og helbredet i tusentall.

Igjen fikk de anledning til å møte Rawlings. De ble også invitert hjem til ham og fikk i tre timer samtale, vitne og be for hans frue og familie.

Mens Daisy var i landet året før, spiste hun ikke brød. Det fantes ikke mel. All transport var lammet på grunn av bensinmangel. Men nå hadde regnet kommet, og årets avling var uvanlig stor. Gud hadde gjort under på det materielle planet. Men også i hjertene hadde Gud gjort under. Det budskap Daisy bragte dem, hadde skapt tro og håp i deres hjarter.

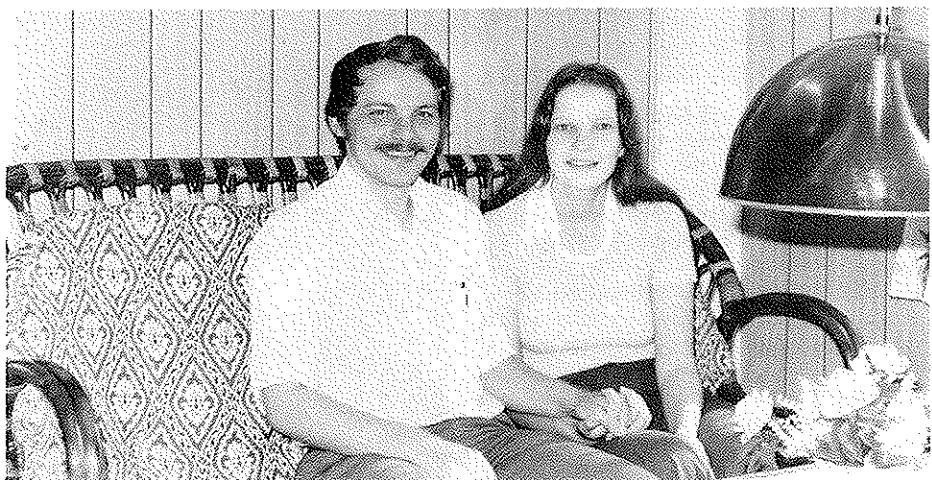
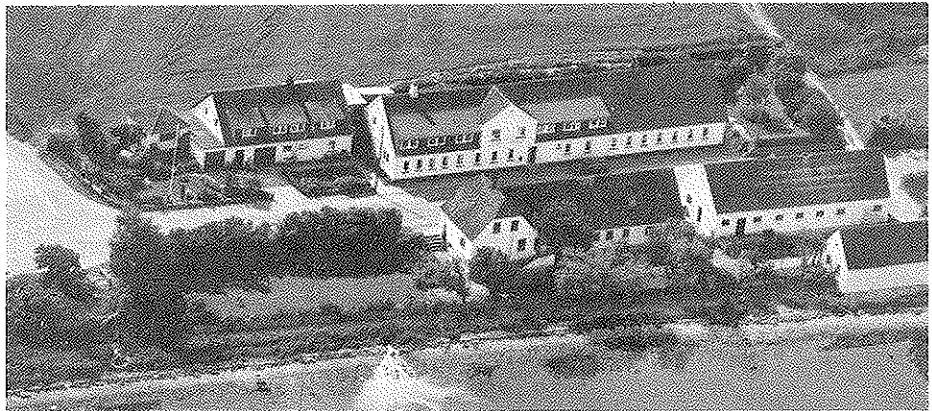
Fra Faith Digest

Religiøs oppvåkning i Israel

- Vi opplever i dag at mange av våre unge vender tilbake til religionen. Vi kan kalte det en vekkelse, forteller Rabbiner Israel Lippel i Jerusalem. Men dessverre er det en tendens til at de slutter seg til de ultra-ortodokse gruppene som langt på vei fraskriver seg sine plikter overfor samfunnet og verden

Rabbiner Israel Lippel.

Karin og Søren Jensen som har åpnet et «fristed» for kristne fra alle leire, som vi ser øverst.

omkring. Det er ikke bra for landet vårt der det er behov for at alle engasjerer seg i oppbygningen.

- Samtidig har det jødiske folk et stort behov for åndelig fornyelse, og denne fornyelsen er et av de aller tydeligste tegn på Messias snarlig komme. De troende jødene er i dag splittet i mange smågrupper, og det er et stort spørsmål om vi greier å bygge tempelet under slik forhold. Vi må først få en åndelig fornyelse. I løpet av 2000 år uten tempel har det utviklet seg mange meninger om hvordan tempelet og gudstjenesten skal utformes - dersor lengter vi etter Messias.

Israel Lippel har opplevd et spesielt kall til å bygge broer mellom jødedommen og kristendommen, og han har grunnlagt et institutt med dette som mål: Jerusalem Institute for Interreligious Relations and Research. Der tar han gjerne imot turistgrupper og andre som vil lytte til hans levende beretning om jødisk tro og gudstjenesteliv.

Fra Korsets Budskap

WANG OM KINA I DAG

David Wang fra Asian Outreach har nylig vært i Norge. Trolig vet han mer om forholdene for de kristne i Kina enn noen andre. Det han fortalte om Kina i dag, skiller seg kanskje noe ut fra det Newsweek hevdet for noen måneder siden (se Hvetekornet nr. 11/84).

- De kristne i Kina blir ikke lenger forfulgt, de møter bare en generell motvilje. I Vesten er det også en seifaktig oppfatning av at kinesiske myndigheter er mer tolerante overfor den offisielle «Tre-Selv-kirken» enn overfor de mer skjulte husmenighetene. Sannheten er at de ligger på omtrent det samme toleranse-nivå. Inntrykket av forskjellsbehandling ble skapt under anti-kriminalitetskampanjen for noen år siden. Dele av virksomheten i husmenighetene ble da definert som kriminell og slått hardt ned på, men dette er ikke lenger tilfelle.

Wang gir selv en forklaring på hvorfor det kommer tilsynelatende motstridende meldinger om forholdene for de kristne i Kina: - Kina er ikke styrt av lover, regler og forordninger, men først og fremst av personer. De setter sitt sterke preg på behandlingen av de krisnte i landet. Den varierer fra landsdel til landsdel, fra tid til annen og mellom godt og dårlig humør hos de styrende. Alt er avhengig av det politiske klima i øyeblikket.

Wang sier også at etter forsølgelsene har

avtatt og materialismen har gjort sitt innslag i Midtens Rike, har den kristne eksplosjonen avtatt. - Den største utfordringen for kirken i Kina i årene framover, er ikke å vokse i størrelse, men i kvalitet. I årene fra 1949 da misjonærene ble kastet ut av landet og det ble en forbrytelse å ha en Bibel, har det vært lite undervisning av kristne i Kina. For å bedre på denne situasjonen, har Asian Outreach trykt 3,5 millioner bibeldeler og hester med praktisk undervisning for Kinas kristne.

David Wang forteller at det i dag er tre muligheter for vestlige misjonærer og evangelister til å forkynne sitt budskap i Kina. Den ene er å bli ansatt i et eller annet prosjekt av kinesiske myndigheter, og så bruke de anledninger som byr seg til å fortelle sitt budskap. Eller man kan bli ansatt av et utenlandske selskap med virksomhet i Kina, f.eks. innen olje-industrien. Den tredje, og beste måten i følge Wang, er å reise til Hong Kong og dra på «raid» inn i Kina derfra for å spre kristen litteratur.

Fra Dagen

Pastorer ber 3 minutter daglig

Sergei Nikolajev, russisk baptistpastor fra Leningrad, deltok på en bønnedag i Oravais i Sverige i våres. I sitt innlegg viste han til en undersøkelse som viser at pastorene rundt om i verden gjennomsnittlig ber høyst tre minutter daglig! Kanskje dette er noe av årsaken til at det står i stampe for en god del menigheter?

Fra Missionsstaderet

Fristedet Thorup

Ikke så langt fra Århus i Danmark ligger «Fristedet Thorup» i et av landets mest ubørte strok. «Fristedet» ligger like i sjøkanten ved den idylliske Knebels Vig og bare 3 km. fra Danmarks «fjellheim» Mols Bjerge.

Det er ekteparet Karin og Søren Jensen som driver stedet. I 1980 kom de hjem fra Taiwan hvor de hadde virket som misjonærer en tid, og begge gikk inn i vanlig arbeid. Men de visste at det var bare midlertidig. Herren hadde noe annet i tankene for dem. For 2,5 år siden var de på sin første virkelige ferie etter de ble gift.

- Vi hadde en uke med fred og ro på et retreat-senter, forteller Søren. Her så vi behovet for slike steder, og vi begynte å tenke på å starte noe lignende selv. Vi ba oversaken et halvt års tid, og en dag ringte en dame som var ukjent for oss, og sa at Thorup Hvilchjem var til leie. Vi dro og så på stedet, og etter et par timer hadde vi leid det for et år.

Navnet «Fristedet» forteller litt om den visjonen Karin og Søren har med stedet: - Vi kaller det et fristed fordi vi ønsker at det skal tjene som et tilfluktssted for kristne som trenger koncentrert fred og ro i noen dager, kanskje for å finne Hans vei videre med livet og tjenesten. Vi ønsker også at det skal bli et møtested for kristne fra alle leire.

Stedet kan ta imot ca. 40 gjester på en- og tomannsrom. Måltidene blir inntatt i fellesskap, og det er andakt morgen og kveld for alle som ønsker å delta. «Fristedet» tar også imot grupper til mini-stevner, konferanser og leirer.

Ta kontakt med «Thorup Fristed» for å avtale et opphold på tlf. Danmark 06-35 10 01, eller ved å skrive til: «Fristedet», Pakhusvej 1, Thorup, DK-8420 Knebel.

Ingulf Diesen til Målselv

1. august begynner en ny epoke for Ingulf Diesen, Misjonsforbundets «sjefsgartner» og landssekretær. Han har nemlig sagt ja til å virke et arbeidsår spesielt i Målselv og omegn.

Distriktet hadde ved århundreskiftet 7 misjonsmenigheter som et resultat av en vekkelse i 1888. I dag er det bare tre menigheter i funksjon med til sammen 45 medlemmer, de fleste høyt opp i årene.

- Det sier seg selv at de trenger nye krefter, sier Diesen. Bortsett fra statskirken finnes det ingen annen evangelisk virksomhet i kommunen. Et sted som Andselv med 2900 innbyggere er helt uten kristne tilbud. Det er 7800 fastboende i kommunen, i tillegg til 5000 i den stedlige militærleiren. Det sier litt om utfordringen vi står overfor.

Diesen blir ikke alene om arbeidet i Målselv. Med seg får han Tracy og Glen Rydland. Det er misjonsforeningene selv som har bedt om hjelp og har lagt det økonomiske grunnlaget for nysatsingen. De vil spesielt satse på ungdomsarbeidet og jevnlig arrangere fornyelseshelger.

Diesen klarer ikke å holde seg helt i ro dette året heller - en uke i måneden har han nemlig satt av til reisende «gartner-virksomhet» i Nord-Norge. Det er ikke bare i Målselv det er uante muligheter for menighetsplanting - vekst...

Fra Misjonsbladet

Koreaner pastor i Den svenska kirken

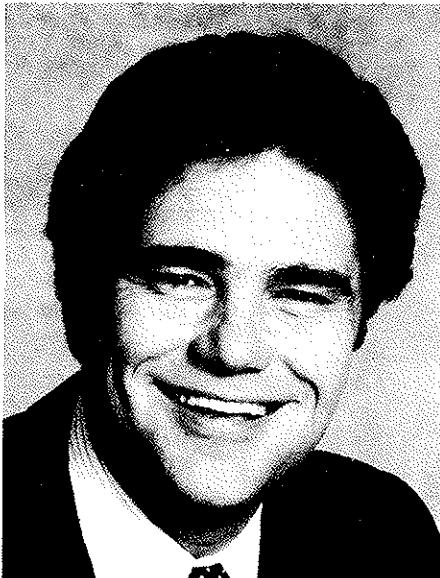
For et halvt års tid siden kom koreaneren Sohn til Sverige i et noe uvanlig oppdrag - han kom for å bli innsatt som pastor i en svensk menighet. Sohn skal nemlig betjene de koreanske medlemmene i Immanuelkirken i Stockholm. Av de 1600 medlemmene er ca 100 koreanere. I fjor ble 87 nye medlemmer tillagt menigheten, 34 av disse var koreanere. Den koreanske gruppen har eksistert siden 1978. I tillegg til den koreanske gruppen som nå har fått sin egen pastor, har menigheten også en internasjonal gruppe. Utlendinger kan ofte lett føle seg utenfor og isolert. Derfor har de i Immanuelkirken opprettet spesielle grupper for dem.

- Vi får ha vår egen identitet, og vi har våre egne møter i kapellet hver søndag, forteller pastor Sohn. - Vi har også bibelstudier og annen virksomhet på koreansk. Menighetsledelsen gir oss full frihet til å forme vår egen virksomhet. Men vi ønsker ikke at vår

koreanske gruppe skal være en menighet i menigheten.

Samarbeidet mellom de forskjellige nasjonale gruppene i menigheten fungerer bra. Det arbeides bevisst med å skape en enhet av dem. Menigheten arrangerer felles utflykter og andre arrangementer som f.eks. sangkvelder. Lederne i Immanuelkirken mener at en lignende integrering ikke forekommer noe annet sted i verden. Det er en unik satsing.

Fra Svenska Journalen

Robison bygger Restoration Center

James Robison avsluttet årets bibelkonferanse i Dallas (se Janøys USA-reportasje i nr. 5/85) med å fortelle sine planer om å bygge et senter for fornyelse og gjenopprettelse.

Stedet vil dekke to funksjoner. For det første vil det gi rom for en sårt tiltrengt utvidelse av administrasjonen for James Robison Evangelistic Association. Men i tillegg til nye kontorer, TV-studioer og samtalerom vil sentret også bli et sted hvor folk kan komme for å studere Bibelen og forberede seg for å gå inn i nye områder i sin tjeneste. Her vil de kunne få del i solid bibelundervisning fra salvede forkynnere og møte mennesker fra hele USA og alle kirkesamfunn som har den samme lengselen etter å gjøre Jesu gjerninger.

I planen inngår også et boligområde i tilknytning til sentret. Her kan kristne familiær slå seg ned for godt og tjene Herren ved å tilby husrom og fellesskap til de som besøker senteret. En slik innkvartering vil gi langt bedre mulighet for rask og solid fornyelse og gjenopprettelse enn et vanlig hotel til vi kunde gi, mener Robison.

Det er nå et par år siden Robison og hans venner først fikk ideen om et slikt senter. De var sterkt i tvil om det var riktig å binde så mye penger og energi i en bygning, men når de nå går ut med planene, er de fordi de er overbevist om at et slikt senter er i Guds vilje. Det vil trolig koste et sted mellom 6 og 8 mill. dollar. I første omgang vil de bare bygge for de behov de ser i dag, og heller la Gud utvide senteret etterhvert.

Fra Days of Restoration

Luis Palau til Norge

Onsdag 24. juli kommer Luis Palau, «Sør-Amerikas Billy Graham», til Norge, nærmere bestemt til Grimstad, for å delta på Det norske misjonsforbunds sommerstevne «Liv og Vekst». Han vil tale bare i to møter - åpningsmøtet og torsdag formiddag. Dette blir hans eneste møter i Norge ved denne anledningen før han drar videre til den store GO-festivalen i Danmark i forbindelse med Youth with a Missions 25-års jubileum.

Av andre talere ved sommerstevnet kan vi nevne Bjørn Øyvind Fjeld, Olaf Lande og Sven Øverland.

Fra Misjonsbladet

Ny president for baptistene i Sovjet

Det sovjetiske baptistsamfunnet holdt nylig sin 43. kongress i Moskva. Motto for konferansen var «La ditt lys skinne for menneskene». Nærmere 1000 pastorer deltok. Av disse var 546 offisielle delegater. Også en hel del utenlandske gjester var til stede. Kongressen var samtidig 100-årsjubileum for samfunnet som ble grunnlagt i 1884. Den forrige kongressen ble holdt for 5 år siden.

Generalsekretær Bichkov rapporterte at siden den gang har ca 40 000 sjeler kommet til tro, mer 5600 kristne fra andre samfunn har blitt tilknyttet baptistene, 268 nye forsamlinger har blitt registrert og over 120 000 bibler, nytestamenter og salmebøker har blitt distribuert.

I en resolusjon som ble vedtatt av kongressen uttrykker de sin takknemlighet for 40 års sammenhengende fred i Europa, samtidig som de også er bekymret for rustningskappløpet og truselen om atomkrig.

Kongressen valgte pastor Vasily E. Logvinenko til ny president etter pastor A. E. Klimenko som ble utnevnt til ærespresident.

Logvinenko er født i 1925 i Odessa. Hans foreldre var også baptister. Selv ble han døpt i baptistkirken i Odessa i 1942, og han ble diacon i menigheten i 1956. Fra 1969-79 var han pastor i menigheten. I 1979 ble han utnevnt til superintendent for baptistenes

arbeid i den russiske sovjetrepublikken og til vise-president i baptistsamfunnet. Siden 1981 har han i tillegg fungert som pastor i baptistenes sentralkirke i Moskva. Logvinenko er gift og har tre barn som alle er med i menigheten.

Fra Missionsstandaret

Bibelen til minoriteter i Sovjet

Majoriteten av menneskene i Sovjetunionen er russere, men rundt 120 millioner (45%) sovjetiske borgere tilhører andre folkegrupper. Dette store antallet er satt sammen av minst 104 nasjonaliteter. Man kjenner til 127 språk som er i bruk i Sovjetunionen. Av disse har mindre enn halvparten sitt eget skriftspråk. Bortsett fra russisk er det faktisk bare 21 av disse 127 språkene som snakkes av mer enn 1 million mennesker. Alle disse 21 har sitt skriftspråk, men bare et fåttall av dem har en oversettelse av Bibelen.

Instituttet for Bibeloversettelse i Stockholm arbeider for å gi flere av disse folkegruppene Bibelen på deres eget språk. Ved årsskiftet var de ferdige med ti års arbeid med å oversette hele Bibelen til moldavisk, språket som blir snakket i sovjetrepublikken Moldavia. Det finnes 3 millioner moldavere, de fleste tilhører den ortodokse kirken, mens ca. 30 000 er evangelisk kristne. Det er første gang dette folket får Bibelen på sitt eget språk.

Instituttet er nå i gang med å oversette Det nye testamentet til kirgisisk, språket som snakkes av 2 millioner mennesker i den sentralasiatiske sovjetrepublikken Kirgisija. De håper å være ferdige med dette i løpet av 1986.

Fra Åpne Dører

45 millioner mennesker evangelisert

Tallet på uevangeliserte mennesker i verden har sunket med 4% siden 1980. Det er den anglikanske statistikeren David Barrett som har kommet fram til dette i en undersøkelse offentliggjort i «International Bulletin of Missionary Research».

Barrett har funnet at antallet uevangeliserte enkeltmennesker har sunket med 45,3 millioner siden 1980. Likevel er det fremdeles 1,3 milliarder mennesker, eller 27,9% av jordens befolkning, som aldri har hørt evangeliet.

Men ikke alle som får høre, tar imot. I følge Barretts rapport har den kristne andelen av jordens befolkning sunket med 0,5-1% de siste fem årene.

Fra Christianity Today

Østerrike får sin første bibelskole

Etter en del spredte og mindre vellykkede forsøk på å starte bibelskoler i Østerrike, har de evangeliske kirkesamfunnene i landet nå gått sammen om en felles. Skolen tilbyr en tre-årig utdannelse, og begynte sin undervisning i Ampflwang 1. oktober 1984 for 6 studenter. Skolen har fullt utbygd mulighet for å ta imot 50 elever.

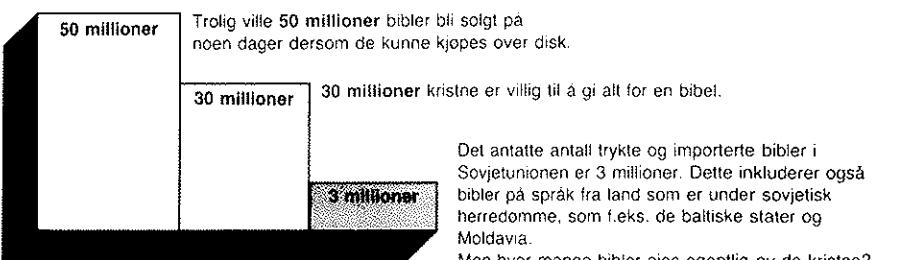
For første gang kan nå østerrikere som ønsker å tjene Gud i evangeliske menigheter få bibelundervisning i sitt hjemland.

Fra Charisma

Hvor mange russiske bibler finnes det i Sovjetunionen?

	Offisielt trykt	Offisielt importert	Hemmelig trykt	Hemmelig importert
Bibler	370 000	45 000		
Nytestamenter	170 000	5 000	500 000	500 000
Evangelier		100 000		

Hva er det øyeblikkelige behov for bibler?

Det antatte antall trykte og importerte bibler i Sovjetunionen er 3 millioner. Dette inkluderer også bibler på språk fra land som er under sovjetisk herredomme, som f.eks. de baltiske stater og Moldavia.
Men hvor mange bibler eies egentlig av de kristne?

Uheldige virkninger

Under et besøk i USA nylig uttalte Eunice Sowazi, generalsekretær i Swazilands kirkeråd, at TV-evangelistene gjør mer skade enn nytte i dette sørafrikanske landet.

- De utnytter at mitt folk er underutviklet og uvitende, sa hun. - Deres garantier for fysisk og økonomisk helse har hos mange ført til en synkende arbeidsmoral og stor mistro til leger og medisiner.

Fra Christianity Today

Menighetsplanting i Tyskland

Baptistene i Vest-Tyskland har de siste fem år grunnlagt 72 nye menigheter, forteller hjemmemisjonsssekretær Herbert Szepan. I det samme tidsrom steg også antall heltidsansatte pioner-predikanter fra 5 til 26. Szepan har sagt at målet for hjemmemisjonen er en årlig medlemsstilvekst på 11%, og å grunnlegge nye menigheter på alle steder hvor Forbundet av Baptister ennå ikke er representert.

Fra Misjonsbladet

Vi søker:

Kandidater til verdens viktigste jobb

Tror du at:

- + det viktigste for Gud er verdens evangelisering?
- + Gud har en plass for deg i sin plan?
- + du kan settes i stand til å fylle den plassen?

Ny Visjon Bibelskole

- er grunnlagt av Jan Hanvold
- bygger på Kenneth Hagin's trosundervisning
- har stadig gjestelærere fra inn- & utland
- er godkjent for lån & stipend i Statens Lånekasse

31. aug. '85 tar vi inn 200 studenter & Norges første trosskole blir Norges største bibelskole.

Skolebrosjyre & påmelding:
Boks 159, N-1440 DRØBAK,
NORGE □ (02) 93 38 60

Vanskelige forhold for evangeliske kristne i Hellas

I forrige nummer meldte vi at en gresk domstol hadde dømt tre evangeliske ledere til 3,5 år fengsel for å ha medvirket til at en 16 år gammel gutt meldte seg ut av den gresk-ortodokse kirken. Denne saken har åpnet verdens øyne for de vanskelige forhold evangelisk virksomhet arbeider under i Hellas.

Som et eksempel på myndighetenes holdning, siterer Dr Chrys C. Caragounis et brev som den Greske Evangeliske Kirke i Thessaloniki har mottatt fra undervisnings- og religionsdepartementet i Aten. Brevet er sendt fra kontoret for heterodokse religioner, det samme kontoret som tar seg av saker angående ikke-kristne religioner. Å være heterodoks vil si at en har meninger som avviker fra den ortodokse kirkens, og derfor altså er kjettersk eller vrangler.

I brevet forlanger kontoret å få nøyaktig adresse på deres forsamlingslokale, pastorens fulle navn og adresse, telefonnummer der de når som helst på døgnet kan få kontakt med menigheten, titler på trykksaker de gir ut og eventuelt andre virksomheter de driver. Til slutt minner de om at ved enhver forandring av forsamlingslokale eller pastor, må de melde disse i god tid og innhente myndighetenes godkjennelse.

En evangelisk kirke får altså ikke flytte til et annet lokale de finner mer hensiktsmessig uten myndighetenes godkjennelse. Men det som verre er, er at menigheten ikke selvstendig får velge sin egen pastor. At de først må godkjennes av religionsdepartementet innebærer at de må godkjennes av den ortodokse kirken. Det er altså staten og den ortodokse kirken som bestemmer hvilken pastor en evangelisk menighet skal ha.

I 1984 ble pastor Eleftherios Salonicus dømt til 4 måneders fengsel og 10 000 kr i bot for å ha forkjent Guds ord i en forsamlings som ikke hadde innhentet tillatelse fra den lokale ortodokse biskopen for sin virksomhet. Men hittil har knapt noen ortodoks biskop gitt sin tillatelse til at en evangelisk gruppe kan grunnlegge en menighet eller bygge et lokale. Der slike tillatelser er gitt, er de gitt av de politiske myndighetene.

Det er skremmende at forhold som minner så om de totalitære systemenes behandling av de kristne i Øst-Europa, også er å finne i et vestlig demokrati.

Fra svenske Dagen

Mange blinde uten menighetskontakt

Nær halvparten av kristent interesserte blinde har ingen kontakt med kristent menighets- eller organisasjonsarbeid. Dette viser en undersøkelse som Kristent Arbeid Blant Blinde (KABB) har foretatt blant de synshemmede som abонerer på lydavisen fra organisasjonen. Av dem som har slik kontakt, er det bare 27% som deltar ofte i møter eller gudstjenester. Bare 3% av de som står uten menighetskontakt, uttrykker at de ikke er interessert i å delta i kristen virksomhet.

- Mye av forklaringen på denne situasjonen ligger i rent praktiske forhold. For mange blinde, særlig eldre mennesker, kan det være vanskelig å komme seg ut uten ledsganger. Men dette peker også på en alvorlig

Den nå 19 år gamle Kostas Kotopoulon vitner her i den 15-timer lange rettsaken mot Don Stephens, Alan Williams og Costas Macris. De tre var anklaget for å ha drevet proselytivirksomhet, dvs. ha forkjent evangeliet, slik at den da 16 år gamle Kostas tok imot Jesus og meldte seg inn i et evangelisk kirkesamfunn. De var også anklaget for å ha prøvd å holde gutten tilbake, og til tross for at ingen vitneavhør tydet på at dette var riktig, ble de også dømt for dette forholdet. Det var Kostas mor som hadde anmeldt de tre, og alle ble dømt til 3,5 års fengsel, den strengeste straffen for denne type lovovertrædelse siden Hellas ble selvstendig fra Tyrkia i 1827.

svakhet ved våre menigheter: Vi gjør for lite for å legge forholdene til rette for mennesker som trenger spesiell hjelp for å være med. Menigheten er ofte så opptatt av å holde aktivitetene sine i gang at de glemmer enkeltmennesket. Dette rammer nok ikke bare blinde, men alle grupper funksjonshemmede og andre som har spesielle problemer. Det er daglig leder i KABB, Frank Hansen, som sier dette.

KABB har ikke noe ønske om å bli en egen menighet for blinde, men ser behovet for å bygge ut sitt kontakt- og sjælesorgapparat. Samtidig vil de satse mer på opplysningsarbeid overfor menigheter og organisasjoner. - Vårt arbeid fritar ikke menigheten fra deres ansvar for å oppspørke mennesker som trenger fellesskap og hjelp, understreker Hansen.

Pressmedding fra KABB

HVOR VIL JAPAN GÅ?

Den bølge av konservativisme og nasjonalisme som går over store deler av verden, kan komme til å få en helt annen virkning i Japan enn andre steder. De kristne i Japan frykter ikke bare at militariseringen av landet skal føre til nye militære eventyr, men også for at den kan føre til at de mister sin frihet til å forkynne evangeliet.

I et brev til amerikanske kristne hevder de to pastorene Yui og Funaki at å vende tilbake til det gamle verdisystemet, uvegerlig innbærer at shintoismen vil bli statsreligion igjen, og at styresmaktene vil ta kontrollen

over bl.a. skolesystemet. «I den åndelige kamp for evangeliet kan vi ikke unngå å observere det økende foreldrepresset på ungdom som vil slutte seg til kirken - et press som drives fram av en tilbakevending til den forrige generasjons verdier, et verdissystem som anklager disse unge menneskene for mangel på respekt for forfedrene, familie og slektinger.»

Yasukuni-templet er blitt et symbol på den strid som foregår i Japan. Under siste verdenskrig var det stedet hvor japanerne ble tvunget til å tilbe de «guddommeligjorte» falne fra krigen. De som nektet å tilbe i denne shinto-helligdommen, ble merket som ujapanske og upatriotiske og straffet, i enkelte tilfeller med dødsstraff. Etter krigen ble templet redusert til et lokalt hellig sted, og shintoismen ble en religion på linje med andre. Men i de siste femten årene har det vært et økende press for å nasjonalisere Yasukuni-templet. «Hvis templet på nytt blir en nasjonalhelligdom, er det ingen garanti mot en gjennopprettelse av en japansk militarisme som vil berøve det japanske folk friheten til å tilbe og som vil hindre forkynnelsen av evangeliet», skriver de to pastorene.

Japan har da heller aldri vært kjent for å sette trosfriheten høyt. De to forstatterne av brevet minner om at av de 435 årene Japan har hatt kristendommen på sin jord, har den vært motarbeidet og undertrykt i nesten 400 år av nasjonalistiske regjeringer. De to pastorene skriver til Amerikas kristne for å informere dem om sin frykt, og be dem gjøre Reagan oppmerksom på hvilke konsekvenser en fortsatt militarisering av Japan kan få for de kristnes frihet.

Fra Dagen

Egyptisk kirkeleder satt fri

Pave Shenouda III, leder for den koptiske kirken i Egypt som er landets største kristne trossamfunn, er nå satt fri etter fire års indre eksil. Egypts avdøde president Anwar Sadat, anklaget Pave Shenouda for å skape uro og forviste ham til et ørkenkloster. Landets nåværende president, Hosni Mubarak, har nylig gitt paven tillatelse til å forlate klosteret.

Fra Christianity Today

2000 samles til konferanse i Zimbabwe i 1986

Afrika er hjemsøkt av vanskeligheter. Mennesker er bundet i overtro og trolldom. Millioner sulter eller lever på sultegrensens pga. tørken. Før å gjøre noe med denne dystre situasjonen, planlegges det nå en stor misjons- og evangeliseringsskonferanse i april 1986. Den vil bli holdt i Zimbabwes hovedstad Harare, og Reinhard Bonnke er mannen bak planene. Det er ventet at mer enn 2000 evangelister, pastorer og andre kristne ledere fra hele Afrika vil delta.

Bonnke sier dette om bakgrunnen for å holde en slik konferanse: - Afrika er moden for å motta evangeliet, og tiden er inne for å høste - NÅ! Afrikas skjebnetime er inne, og vi må handle raskt. Målet med konferansen er å bringe Afrikas evangelister sammen slik at vi i fellesskap kan søke Herren for å få del i Hans strategi for hvordan evangeliet om Jesus kan spres enda raskere over kontinentet.

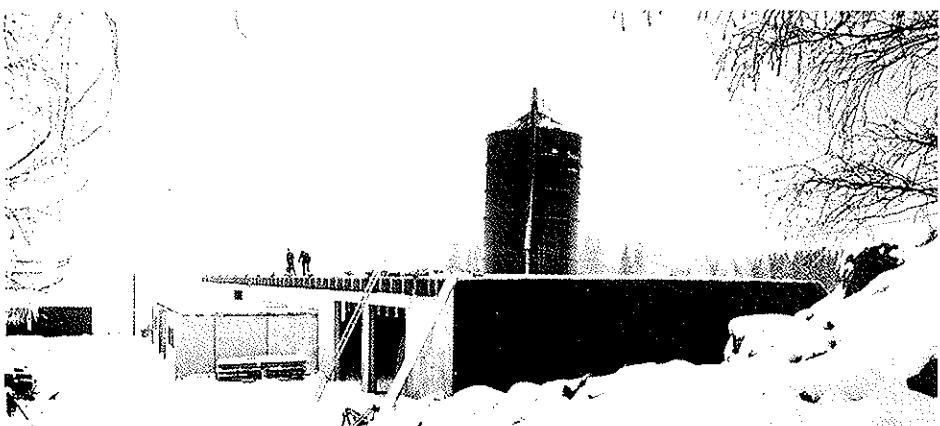
Parallelt med konferansen vil det bli holdt en møtekampanje i Harare. En regner med at verdens største telte som rommer 34 000, vil fylles hver kveld. Man forventer at det som skjer her, skal være en ytterligere inspirasjon for alle som deltar på konferansen.

Men Afrikas evangelister trenger hjelp fra sine med-lemmer på Kristi legeme i andre deler av verden for å kunne samles i Harare. Mange av dem arbeider blant de fattigste av de fattige og har liten økonomisk støtte. Reise, kost og losji vil komme på ca 1500 \$ pr. deltaker. Føler du at Herren minner deg om å være med å gi dine afrikanske søskens mulighet til å være med på denne konferansen, kontakt Reinhard Bonnke Ministries; P.O. Box 757; Fremont, CA 94537; USA for nærmere opplysninger om hvordan du rent praktisk kan gjøre det.

Fra Christian Life

Ny driftsbygning på Grimerud

Råbygget til den nye driftsbygningen på Grimerud vil stå ferdig i månedskifte mai/juni. Med ferdigstøpte betonelementer har bygget blitt reist på bare noen uker. I skrivende stund starter monteringen av limtre-buene til låven over fjøsbygget. Hovedentreprise innhevas av et lokalt firma og byggherre er Eckbos legater.

Wycliffe Bibeloversettere

Wycliffe Bibeloversettere vil øke sin innsats. Det tok dem 50 år å nå de første 1000 språkene. Med samme tempo vil det ta dem 23 år å nå de neste 1000 språkgruppene, men de arbeider for å nå 2000-merket innen år 2000.

Fra Christian Life

Matre blir «Doctor of Ministry»

Frank M. Matre, pastor i pinsebevegelsen i Norge, ble i juni utsiktsaminert fra Fuller University i California, USA, med en «doctor of ministry»-grad. Han vil nå gå tilbake til rektorstillingen ved bibelskolen knyttet til Sandefjord pinsemenighet etter to års studiepermisjon.

Matres hovedavhandling er et skrift om fornyelsen i den kristne kirke i alminnelighet, men om fornyelse i den norske pinsebevegelse i særdeleshet. Avhandlingen er på 270 sider og har tittelen «Et teologisk fundament for utforming av en strategi til fornyelse og vekst i den norske pinsebevegelse». Avhandlingen har fått god kritikk i USA.

Fuller Theological Seminary er et felles-kristelig universitet, med over 2000 studenter fra mer enn 60 land og 80 kirkesamfunn. Skolen er verdenskjent for sine studier i nytestamentlig menighetsliv, kirkevekst, global misjon med spesiell vekt på unådde folkegrupper, og forkynnerens åndelige og mentale utvikling. Fuller har tre fakulteter: Teologi, misjonologi og psykologi.

Fra Vårt Land

ny ENDELIG!

**Overlege
Willey Olsson**

**Barn og unge
mennesker i
vekst og utvikling**

Spesialisten både i barne- og ungdomspsykiatri og pediatri som opprettet og bestyrte avdelingen for barne- og ungdomspsykiatri ved Oslo Helseråd, har endelig skrevet sitt faglige «testamente».

**MÅ LESES AV ALLE
«OPPDAGERE»!**

Innb. kr. 119,-

ANSGAR

Tlf. (02) 20 85 18

C.S. LEWIS

BREV TIL EN EN VENN - om benn Kr. 69,-

Dette var C. S. Lewis' siste bok - og etter mange meninger den beste han noen gang har skrevet. En bok fylt av visdom, ærlighet og dyp ydmykhet. Den forteller oss ikke «hvordan bæ», men vekker til live hungeren og tørsten etter Gud som er bennens objekt og opphav. Han skriver om benn på en slik måte som bare Lewis kan gjøre det. Boken vil bli stående som en lysende og varig minnesten over hans fortatterskap.

Andre

Lewis-bæk:

Mirakel

Djevelen hever glasset

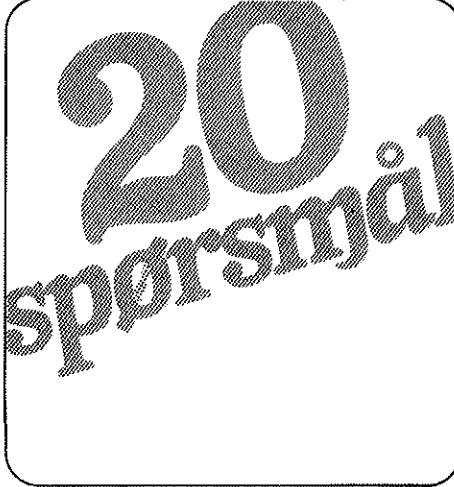
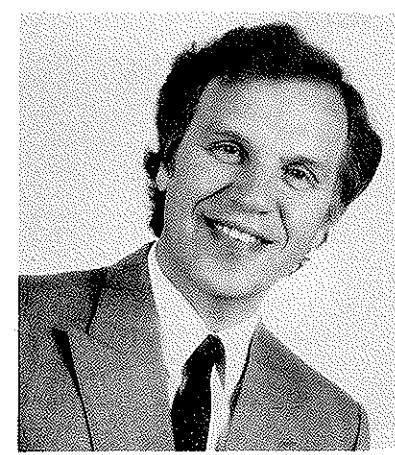
Kr. 59,-

Kr. 55,-

Tlf. (02) 20 85 18
Møllergaten 26 - Oslo 1

ANSGAR FORLAG

ASBJØRN JUHANSEN er født i 1938 i Stavanger. 9 år gammel flyttet han sammen med foreldrene til Oslo og ble boende der til 1965. I dag er han bosatt i Skien, er gift og far til to gutter i tenårene. Han står som pastor i misjonsmenigheten Betel, Gjerpen, i tillegg til at han reiser en god del som evangelist. Det har han gjort i 16 år, ansatt av Det Norske Misjonsforbund. Han har hatt kampanjer i de fleste kirkesamfunn, hovedsakelig i Norge og Sverige, men også i andre land.

1. Hva opptar deg mest nå?

- Forkynnelsen av Guds ord og undervisning til menigheten, og evangeliserende arbeid til de andre.

2. Hva skremmer deg i samtiden?

- At vi ikke får flere med oss på himmelveien. At det er så mange land som har totalitære politiske eller religiøse systemer.

3. Hva gleder deg i samtiden?

- De veldige vekkelser som går fram i store deler av verden.

4. Hvilke samfunnsspørsmål engasjerer deg?

- De etiske - som river ned de kristne normer for enkeltmennesket og familien.
- De økologiske - som river ned muligheter for nye generasjoner.

5. Hvilke metoder har du mest tro på i evangeliseringsarbeidet?

- Personlig evangelisering - én vinner én. Og like mye: Masse-evangelisering. Kristendommen må gripe massene!

6. Hva slags program ønsker du flere av i radio og TV?

- Evangeliske møter av folk som kan det, dvs. sang og musikk som folk flest liker, og riktig, aktuell forkynnelse.

7. Hva leser du helst i et blad med kristen målsetting?

- Informasjon om hva Gud gjør over hele verden. Norge er ikke Jordens midtpunkt!

8. Hvilken bok leste du sist?

- «Shalom Jord» av Harry Månsus.

9. Har du et sitat du liker?

- «Pris Herren, Hans miskunnhet varer til evig tid». Og: «Praise the Lord anyhow».

10. Hvilke menneskelige egenskaper setter du høyest?

- Generøsitet og trofasthet.

11. Hva mener du er sann åndelighet?

- Å leve i en rett balanse under Bibelens lære om at mennesket består av kropp, sjel og ånd.

12. Hva mener du kjennetegner et bibelsk menighetsliv?

- Kjærlighet til Jesus, kjærlighet til hverandre og kjærlighet til verden.

13. Hva forventer du av en god preken?

- Man skal vite hva predikanten snakket om og hva han sa om det han snakket om. Den skal inspirere troende til å leve nær Jesus og ikke-troende til å begynne å følge Ham.

14. Hva er de største muligheter for Guds rike i dag?

- At Norges menigheter gjenoppdager og tar konsekvensen av bønnens viktighet. Gjenreises bønnemøtene, gjerne i ny form, står vi framfor veldige muligheter.

15. Hva mener du kan fremme Jesu bønn i Joh 17,21 om at «de alle må være ett»?

- At vi innser at vi ser stykkevis, og at vi fatter med *alle* de hellige hvilken høyde, dybde, bredde og lengde det er på Guds kjærlighet. Ingen har grepdet fullt og helt.

16. Hvilken sannhet tror du er mest forsømt i forkynnelsen i dag?

- For å sitere Wesley: «Gud gjør ingen ting som ikke er svar på bønn». Altså undervisning om bønn.

17. Hva mener du styrker familiesamholdet best?

- Kjærlighet og respekt mellom ektefellene.

18. Har du hatt en leveregel som har vært nyttig for deg?

- «Som budbærer for den Gud hvis rike er fred og glede, må ditt ansikt lyse, ellers vil man ikke tro på din tjeneste.»

19. Hva har inspirert deg mest i det siste?

- Vinterens fellesmøter i Hamar, Molde og ikke minst i Bergen.

20. Kan du kort gjengi noe som framkalte smilet hos deg?

- Noen kjenninger av oss har en gutt som er gatas «religiøse ekspert» fordi han går på søndagsskolen. Moren hørte ungene diskutere om Gud var mann. Eksperten mente at det var hevet over enhver tvil at Gud var mann. Hvorfor? «Jo», lød det sikre svaret, «hvis Gud ikke var mann, hadde Han hett Gudrun!!»

Francois Mauriac

JESU

LEV

Nobelprisvinnerens «Jesus-roman», - en gjenfortelling av bibelhistorien.

Kr. 79,-

Et forfattertemperament og en stil som bereder stor leseglede.

ANSGAR

Tlf. (02) 20 85 18

VI HAR
DATAUTSTYRET DU BEHØVER

Datamaskiner og
program for
menigheter og organisasjoner:

- Tekstbehandling
- Adressering
- Kartotek/Registre
- Regnskap
- Fakturering
- Spesialprogram for kassettetikett utskrift
- Fotosats fra datamaskinen

KONTAKT OSS FOR ET GODT TILBUD!

Alt av utstyr for det moderne
kontor:

- Kontormøbler
- Kontor- og kantinestoler
- Stoler for menighetslokaler
- Skrivemaskiner
- Regnemaskiner
- Kopimaskiner
- Datautstyr/rekvisita

HAR DU LOKALITETENE – SÅ KAN VI
FYLLE DEM!

Data & Kontorutstyr COMPUTERSENTER

TLF. 043-45 237 – POSTBOKS 290 – 4580 LYNGDAL

Når budskapet fram?

Den første betingelse for god kommunikasjon mellom taler og en forsamlings er at alle får høre godt. Vi har spesialisert oss for opplegg av høytalesanlegg til kirker, bedehus og forsamlingslokaler.

Vi «skreddersyr» et anlegg som passer lokalitetene!

ET GODT BUDSKAP
FORTJENER Å BLI HØRT!

Vi hjelper til med alt fra mikrofon, teleslyngeanlegg og til plassering av høytalere.

Kontakt oss gjerne:

Walter Olsen a.s.

electronics

Rørehagen, 3190 HORTEN
Telefon 033-73 318 - 73 150

Det er på tide å søke nå!

Hensikten med Livets Ord Bibelcenter er å utruste deg med Guds trosord og gi deg de åndelig våpen du behøver for å kunne tjene Han effektivt i den Hellige Ands kraft.

Du får praktisk tilpasset undervisning av erfarne lærere i 22 emner som berører: **Tro, Helbredelse, Den kristne autoritet, Bønn, Åndens gaver, Evangelisasjon**, m.m. Dessuten tilbyr Livets Ord regelbundne **vekkelsesseminarer** med tilreisende lærere. Blant talerne kan nemnes Sandy Brown og Jim Kaseman. All oppbygning skal fordype deg i trosundervisning. I år har vi plass for **minst 500 elever**.

Også du som nå er i Herrens tjeneste vil vi oppmuntre til å komme for ett års fordypning og inspirasjon.

I år har vi både dagis og skole for 1-3 klasse!

Direktor for skolen er bibellæreren Ulf Ekman.

For ytterligere informasjon

Livets Ord Bibelcenter, Boks 24050, 750 24 Uppsala, Tel.: 018 - 15 59 40

Røst fra elevkoren 84 - 85:

Året på Livets Ord har for meg betytt att

- jeg tydligere har fått se hvem og hvordan Gud er.
- jeg har fått tro på at Gud kan anvende meg på ett overnaturlig vis for sin sak
- gleden og frimodigheten økte
- jeg vet om den velsignelse som ligger over den tjenst Gud kalte meg til.

Karl-Erik Lundin (pastor)

HYRVIDEO

Du får en hyrvideo i måneden til redusert pris med aktuell og levende trosundervisning med kjente forkynnere.

28,00

Velkommen til sommerens store nordiske **TROSKONFERANSE**

6.-11. august 1985 in Uppsala, Sverige

Hovedtaler: Lester Sumrall

En av vår tids største apostler som har reist i over 100 land med store under og tegn i sin mangeårige tjeneste for Herren, spesielt angående befrielsestjeneste. Det er et stor privilegium for oss at han nå kommer til Sverige!

Kom i Jesu navn og forvent deg store under av Herren. Dessuten kommer **Ulf Ekman, Jim Kaseman, Sam Whaley samt Sten Nilsson** til å tale. Spesielle **barnemøter** for små og store barn blir holdt.

BOKA IN HELE VECKA 32 REDAN NU!

For mer informasjon skriv eller ring til: **Livets Ord, Boks 24050, 750 24 Uppsala, 018 - 15 59 40**

Anmeld.: 50:- sätts in på pg 477 47 69-6. Livets Ord, Uppsala. – Barn under 12 år gratis!

SINGELKASSETTER av Ulf Ekman

	ANTALL	PRIS		ANTALL	PRIS
UE001 Blodsförbundet			UE041 Vad det innebär att bli född på nytt		
UE002 Auktoriteten i namnet Jesus			UE042 Hur vi får väckelse		
UE003 Vad tro är			UE043 Hurdu ska få dina böner besvarade		
UE004 Fungerande tro			UE044 Låt inte bitterhet stoppa Guds välsignelser till dig		
UE005 Den goda bekännelsen av Guds ord			UE045 Väx upp till andlig mognad!		
UE006 Din identitet som ny skapelse			UE046 Ta emot övernaturlig vishet, kraft och närväro från Gud		
UE007 Vår position i Kristus			UE047 Tänk inte på vad som varit förr		
UE008 Valde genom rättfärdighet			UE048 Gud var är dina under?		
UE009 För att tillintetgöra djävulens gärningar			UE049 Älska rättfärdighet – Hata orättfärdighet		
UE010 Ar det Guds vilja att hela alla?			UE050 Herrens glädje är läkedom för din kropp		
UE011 Guds armé – Gå ut och vinn världen			UE051 Vem är egentligen Jesus? Perfekt evangelisations-band à 30:-, 10 ex eller fler 24:-/st		
UE012 David och Goliat – Trons initiativ			UE052 Se in i vändan vid Gud har för dig		
UE013 Abrahams välsignelse är vår			UE053 Ta ut av dina rättigheter		
UE014 Ekonomiskt värlstånd – Guds syn på pengar			UE054 Viljans plats i ditt liv		
UE015 Du kan vitna			UE055 Dijänst som troende		
UE016 Den troendes auktoritet			UE056 Guds helande kommer från ditt inre där Jesus bor		
UE017 Bibelens syn på lidande			UE057 Guds syn på sexualiteten		
UE018 Vet du om att du är rättfärdig			UE058 Vandra i uppståndelse kraft		
UE019 Ande, själ och kropp			Enskilda undervisningskassetter kostar 30:-/st		
UE020 Sinnets förnyelse					
UE021 Förbered för vårt regnet					
UE022 Seger över onda andar					
UE023 Tro och uthållighet					
UE024 Den Helige Andes gåvor, Del 1					
UE025 Den Helige Andes gåvor, Del 2					
UE026 Lär dig att ledas av guds Ande					
UE027 Förbön i anden – barnsnödsbön					
UE028 Guds vapenrustning					
UE029 Jesus, trons hövding och fullkomrnare					
UE030 Tjänstegåvorna i Kristi kropp					
UE031 Hur du leder någon till dopet i den Helige Ande					
UE032 Lovsångens funktion					
UE033 Ge inte djävulen något utrymme					
UE034 Varför djävulen avsky tro					
UE035 Att be trons bön					
UE036 Ha sitt sinne vänt till det som är därovan					
UE037 Gör som Abraham gjorde					
UE038 Smörjelsen – vad dan är och hur den fungerar					
UE039 Jesus, vår bekännelses apostel och överstepräst					
UE040 Guds ord i dig gör dig till en övervinnare					

KASSETT SERIER (levereras i etui)

	ANTAL	PRIS
UES01 Övervinnande tro, 6 band	180:-	
UES02 Hur du vinner seger över attacker i ditt liv, 3 band	90:-	
UES03 Helande tillhör dig, 6 band	180:-	
UES04 Ekonomiskt överflöd, 4 band	120:-	
UES05 Den invärtes mänriskan, 3 band	90:-	
UES06 Änglar och andemakter, 5 band	150:-	
UES07 Hur vet du att Bibelen verkligen är Guds ord?, 4 band	120:-	
UES08 Liv och död är på din tunga, 3 band	90:-	
UES09 Den kristnes auktoritet, 3 band	90:-	
UES10 Smörjelsen – manifestationer av den helige Ande, 4 band	120:-	
UES11 Det törnyade sinnen, 3 band	90:-	

Shicka in din beställning till: **Livets Ords Förlag, Box 24 050, 75024 Uppsala, 018 - 15 59 40**

SYNG TIL HERREN

Lovprisning er ikke alltid sang, men sangen er en viktig del av tilbedelsen. Vi vet at David sang lovprisningssanger til Herren lenge før Jesus kom. Sef 3,17 sier: «Herren din Gud er hos deg, en helt som har makt til å frelse. Han gleder og fryder seg over deg og gir deg på ny sin kjærlighet. Han jubler over deg med frys» (eng.: Han jubler over deg med sang). Herren gleder seg over deg og meg mens Han synger. Han liker til og med den måten du synger på. Det spiller ingen rolle om du synger godt eller dårlig, det er kraft i din sang for Herren.

Djevelen liker ikke at du synger for Herren. Tidligere var det hans oppgave. I begynnelsen, da han ble kalt Lucifer, var han lederen for sangen i himmelen og på jorden. Lucifer, den salvede kjerub, hadde mye å gjøre med lovprisning før sitt fall. Dette kan vi lese om i Esek 28,13-17.

Bruk stemmen din

Salme 81,1 sier: «Rop (eng.: syng) av frys for Gud, vår styrke, la hyllingsrop ljome for Jakobs Gud!» Sal 95,1-2 sier: «Kom, la oss juble (eng.: synge) for Herren og rope høyt for vår frelses klippe! Du ser at Far vil at Hans barn skal løfte sine stemmer i lovprisning til Ham. Halleluja! Jeg kan se at mange i Kristi legeme griper denne visjonen.

Kanskje du ikke har tenkt over viktigheten av å synge lovprisning til Herren? Jeg vil gjerne oppmuntre deg til å gjøre det. Det er minst tre hundre steder hvor det står at vi skal lovprise Herren bare i Det gamle testamentet. Moses og israelittene sang denne sangen til Herren: «...Jeg vil lovesyngne Herren, for han er høy og herlig; hest og kriger

**INNTA
OMRÅDER
VED
LOVSANG**

styrtet han i sjøen. Herren er min kraft og min styrke...» (2 Mos 15,1-2).

Jeg pleide å være litt reservert når det gjaldt å sygne for Herren, fordi jeg noen ganger sang falsk. Jeg kunne sygne veldig godt på badet, eller når ingen annen enn Herren hørte meg! Jeg bare åpnet meg og sang for Herren. Men så snart jeg kom sammen med andre mennesker, ble jeg oppatt av meg selv. Men en dag så jeg i Guds ord at det stod: «Syng til Herren!» Det var da jeg lærte at vi ikke synger for Herren, men *til* Ham.

Har du noen gang sunget en kjærlighets-sang til noen? Det å sygne til Herren virker på samme måten. Det er forskjell på å sygne for noen og å sygne *til* noen. Når jeg synger for deg betyr det at du ønsker å høre den sangen, og jeg synger den i ditt sted. Men når jeg synger en sang *til* deg, blir det veldig personlig. Alt jeg synger er direkte til deg personlig.

Hvis det å sygne lovsanger til Herren gledet Ham på Davids tid, hvor mye mer gleder det Ham ikke nå?

Legg lovprisning til ditt bønnebegjær

Når du legger et bønnebegjær fram for Herren, hart du lov å *anse det som besvart*. Derfor kan du begynne å *loprise*. Legg lovprisning til Gud til ditt bønnebegjær.

Hvis jeg har et behov, synger jeg: «Takk, himmelske Far, at ifølge salme 23,1 er du min hyrde, og jeg mangler ingen ting. Halleluja!» Å sygne *til* Herren er bedre enn å sygne om Ham! Har du noen gang tenkt over hvorfor vår sang har så liten åndelige betydning? Det er fordi mesteparten av vår sang er myntet på oss istedenfor på Herren. Mange mennesker synger om Ham, men å sygne *til* Ham er best.

Jeg er svært nøy med de sangene jeg synger. Enten uttrykker de hvem jeg er i Herren for å oppbygge meg, eller så vil de velsigne Herren og Hans navn.

Det finnes sanger som inngir oss med *død* - ikke fysisk død, men åndelig død. En god hjelp når du skal velge sanger, er å se om ordene oppbygger deg. En sang som får deg til å tenke på deg selv og fortiden og de problemene du møter, synger du ikke til Herren. Da er du i det sjeliske området. Du oppbygger dine følelser.

Når vi synger eller taler, forkynner vi enten liv eller død til oss selv og andre.

Kanskje du undres på hvorfor enkelte sanger legger en «demper» på møtet eller gudstjenesten? Det er fordi de ikke er til Herren.

Juble! Lys opp!

Har du noen gang danset for Herren? Ordet *danse* på hebraisk betyr «å hoppe av glede». Ordet *juble* betyr «å lyse opp». Skal du lyse opp? Skal du juble? Når du jubler, lyser du opp. Når du jubler over noe som du tror Gud for, lyser du opp, ikke sant?

Ordet sier: «...høsten er i sannhet stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens Herre at han sender arbeidere til sin høst» (Luk 10,2). Det er slik du skal be for folk, og såprise Gud daglig for at dette skjer, og at du er en av arbeiderne.

Mange kvinner har sagt til meg: «Jeg skulle ønske min mann kom i trengsel eller at Gud lot ham bli syk, slik at han kunne lære saker og ting». Disse kvinnene kjenner ikke Guds ord. Og hvis de kjenner Ordet, så handler de ikke på det. Ikke ønsk vondt over noen for at Gud skal få tale til dem. Pris heller Herren, og tro at arbeidere blir sendt i dine kjæres vei.

Folk som tror på Herren og priser Ham for arbeidere, ser at det skjer noe!

Når du forstår viktigheten av å sygne lovprisning til vår Herre og Frelser, oppmuntrer jeg deg til å gjøre hva Ordet sier i Sal 149,1-6,9: «Syng en ny sang for Herren, lovesyng ham i de frommes forsamlings! Måtte Sions sonner juble for sin konge! De skalprise hans navn med dans og spille for ham med pauke og lyre. De fromme skal juble med heder og rope av frys på sitt leie. De har lovesang til Gud i sin munn og tweegget sverd i sin hånd. ...Halleluja!»

Fra leserkroken

- I denne spalte har vi klipp fra noe av det vi har lest i det siste, og som kanskje er verd litt ettertanke?

Vekkelseshindrende forkynnelse?

På 100-årsjubileet for misjonsskolen i Stavanger holdt sokneprest Ljostveit et foredrag om forkynnelsen. Det var en grundig analyse av dagens forkynnelse. Jeg noterte meg en sats som jeg tror traff spikeren rett på hodet: - I kirken vil en at de skal leve før de får livet. På bedehuset vil en at de skal få livet, men ikke at de skal leve.

Jeg tror han traff godt. Og hvordan kan en da få vekkelse?

Snakkmani

Folk snakker med iver og stor pasjon så fylt av seg selv og sitt eget at de formelig føler en slags aversjon mot folk som prater for meget -!

Mix

Faren i tiden

Vårt land står uten tvil i begynnelsen av en besøkstid Herren vil gi oss av sin nåde. Men hvorfor tar vi ikke imot det Den Hellige Ånd tilbyr oss? Hvorfor erkjenner vi ikke at Gud har rett til å begynne en vekkelse på den måten Han vil? Hvorfor stenger vi våre kirkedører for enkelte forkynnere med et friskt budskap? Fordi at avisene sørger dårlige rykter om dem som er altfor svermeriske og eksentriske?

Var det ikke bedre at vi ønsket dem velkommen til samfunnenes konferanser og til lokalforsamlingenes møter? Situasjonen er ikke identisk med den på på 20- og 30-tallet. Det er ikke innenfor samfunnene den nye vekkelsen nå har oppstått, men på sett og vis utenfor. De forsamlingene som gir rom for Den Hellige Ånd til å virke fritt, får se herlige resultater i dag også. Det er ikke noe som er farligere i dagens situasjon, enn å sette hardt mot hardt, konfrontasjon og dette: Vi bøyer oss ikke!

Jean Malm i Missionsbaneret

Det umulige

Alfred Lorenzen, pastor i en pinsemenighet i København, beskriver sin inntreden i den karismatiske fornyelsen ved å fortelle om sin forsamling, som var en svært konservativ og tørr pinseforsamling: - Men, sa Lorenzen med et glimt i øyet, Gud liker å gjøre det umulige! Alt forandres i kraft av Den Hellige Ånd. Uten Den Hellige Ånd kan vi ikke gjøre noen ting. Gjennom fornyelsen

ved Den Hellige Ånd vil Gud skape nye ting gjennom oss. Gud talte og det ble til! På samme måte vil Han i dag skape nye ting gjennom våre ord.

Fra Missionsbaneret

En Kristi etterfølger

Å være en kristen er å ha et hjerte som blir knust av de samme ting som knuser Jesu hjerte. Hvis Jesus føler dyp smerte over å se en fattig på desperat leting etter noe å spise, vil Hans etterfølgere gjøre det samme. De kristne, liksom Jesus, gråter med dem som gråter. Den rike kristne gjør seg selv fattig i sitt selvoppofrende svar til dem som lider. Johannes sier det slik: - Men den som ser en bror lide nød og lukker hjertet til for ham når han selv har mer enn nok å leve av, hvorledes kan han da ha Guds kjærlighet i seg?

Anthony Campolo i «World Christian»

Protest

- Brøt du ikke på ett tidspunkt med protestformen?

Historien om den argentinske SKOLEGUTTEN og BANKMANNEN som ble VERDENSEVANGELIST

LUIS PALAU SØR AMERIKA'S BILLY GRAHAM

Poc. kr. 38,-

En inspirerende selvbiografi!

Luis Palau – Sør-Amerikas Billy Graham, som mange kaller ham, er en av de evangelister som har vunnet flest mennesker for Kristus gjennom tidene.

Palau forteller om problemer og nederlag, kamper og seire fra sitt eget liv. En historie til inspirasjon og oppbyggelse!

NÅ! i Bokhandelen – eller direkte fra:

....Petti Wagner: Myrdet arving – levende vitne.	38,00	Hermon Forlag 3577 Hovet.
....M.S. Relfe: Når dine penger blir verdiløse...	35,00 Luis Palau 38,-
....M.S. Relfe: Det nye pengesystemet.....	39,50 Buckingham: Hvor ørner svever 39,-
....M.S. Relfe: Pengesystemene rakner	35,00 Stewart: Farlig skjulested 25,-
....Cumbey: Regnbuens skjulte farer	39,50 Lahilay: Hvordan overvinne depresjon? 42,-
....Sjöberg: Advarsel – sammensvergelse pågår	38,00 Graham: Drønn av hovslag 120,-
....Aranza: Baklengs-djevelskap i rock	30,00 Navn:
....Milne/Narvaez: Siste sjanse.....	30,00 Adr.:
....Cole: Gud bruker hverdagsmennesker.....	25,00 Poststed:
....Lövås: Husmenigheten	25,00	
....Diesen: Er Bibelen Guds ord?.....	25,00	
....Cole: Aldri for gammel for Gud	28,00	

Kvantumsrabatter etter gjeldende regler!
Portofri forsendelse ved kjøp over kr. 300,-

- Du skjønner, jeg kalte det altri protest. Alt som går imot det sedvanlige og etablerte, er hva jeg vil kalle protest. Og hvem grunnla protest? Martin Luther.

Bob Dylan

VI BESØRGER ALT
I TRYKKSAKER

contact a.s.

034-68677

HÅGASLETTA 8
3200 SANDEFJORD

Right on

As ministers our greatest temptation is too many words. They weaken our faith and make us lukewarm. Therefore silence is a sacred discipline, a guard of the Holy Spirit. *Silence teaches us to speak*

Henri Nouwen

Søren også ...

Det er en stor fåbelighed at mene, at troen og visdommen kommer med årene som tænder og skæg og deslige. Nej, hvad så et menneske end uden videre kommer til, og hvad der end kommer uden videre, så kommer et menneske bestemt ikke uden videre til tro og visdom. Sagen er nemlig den, at med årene kommer intet menneske *åndeligt forstået* uden videre til noget. Derimod går det meget let med årene uden videre at komme fra noget. Med årene går man måske fra den smule lidenskap og underlighed, man havde og går uden videre (thi sligt går uden videre) ind under trivialitetens bestemmelse af forstand på livet.

Søren Kierkegaard

Vi er alle mennesker:

Lyndon Johnson elsket å fortelle prestehistorier. En av favorittene handlet om en prest som mistet preken-notatene sine like før han skulle gå til kirken en søndag. Da pressten sto på prekestolen beklaget han seg, og sa:

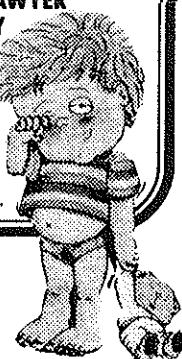
- Jeg er svært lei meg for at jeg i dag ikke har noen ferdigskrevet preken. Jeg kan bare la Herren styre mine ord. Men jeg skal love å gjøre det bedre neste søndag. @

KLASSISKE BARNE-BØKER

Malot: **FRENDELØS**
Porter/Smith: **POLYANNA-BØKEN**
Pyle: **ROBIN HOOD**
Stowe: **ONKEL TOMS HYTTE**
Zwilmeyer: **INGER JOHANNE-BØKEN**
Burnett: **LILLE LORD FOUNTLEROY**
Lagerlöf: **NILS HOLGERSSONS VIDUNDERLIGE REISE**
Spyri: **HEIDI-BØKEN**
Travers: **MARY POPPINS**
Twain: **TOM SAWYER**
HUCKLEBERRY FINN
OG MANGE FLER...
Priser innbundet fra 39,- — 59,-

ANSGAR

Tlf. (02) 20 85 18

HAR DU HØRT SISTE NYTT?

D338 – Kvinnens plass i Guds rike

Svein Thorkildsen

En meget sterkt og klargjørende undervisning som løfter kvinnen opp på den plass Skriften har gitt henne. Aktuelt om hva «underordning» er i Bibelens lys.

D335 – Den profetiske linje i dag

Svein Thorkildsen

Hva er det Den Hellige Ånd fører fram blant sitt folk i denne tid?

D336 – Innvielse

Svein Thorkildsen

Betydningen av at vi tar tid til å søker samfunn med Jesus. Et ransakende og inspirert budskap.

D337 – Lovsang i praksis

Jonnie Slottheden/Svein Thorkildsen

Sentral undervisning om lovsang sammen med praktisering av lovsang. En rekke nye lovsangskor er med her.

D351 – Guds rike bryter fram

Sven Nilsson

Sterk og klar undervisning om kampen i den åndelige verden. Hvordan tro og be for åndelig løsning.

D352 – Rett svakhet og styrke

Sven Nilsson

Når skal vi som kristne være svake og i hva skal vi være sterke? Forløsende undervisning om et viktig emne!

Kr. 25,- pr. stk.

Bruk Dynamiskortet eller bestill fra:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

Festspillkonferansen -85 i Bergen

Lytt til budskapene fra konferansen på kassett:

Kjell Haltorp: «Gud går videre»

Martin Meland: «Da Gud ville utfri sitt folk»

Sverre Granlund: «På vei til hel og full enhet»

Åge Åleskjær: «Regjere i livet»

Åge Åleskjær: «Frimodighet»

Lovsangkassett med Jonnie Slottheden og Ambassadør

Pris: kr. **30,-** pr. kassett
Hele serien: kr. **150,-**

Evangeliseringssentralen

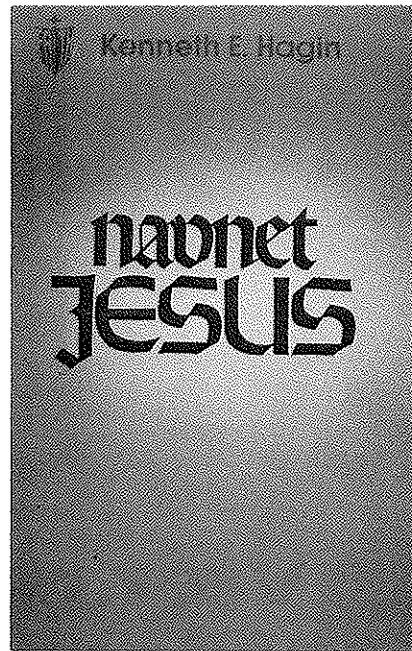
Boks 395

5001 BERGEN

Tlf. 05 - 23 56 18 – hele døgnet

NY BOK PÅ NORSK av Kenneth E. Hagin

Enerett for Norge ved Trond Jektvik, Troens Ord

«Navnet Jesus»

Kr. 38,-

30 % rabatt ved bestilling av 5 stk.
eller flere.

«Aldri har vi lest en bok som forherliger Jesus så sterkt.

Boken som Menigheten har savnet i århunder.

Den forteller deg om hva som er skjult i navnet Jesus.

Uendelige rikdommer og skatter ligger ubrukt pga. mangel på kunnskap.
Lær å leve i seier i alle omstendigheter!»

Et budskap til alle kristne.

Av mange regnet for å være en av Hagins beste bøker!

Vennligst send meg stk. av boken
«Navnet Jesus»

Navn:

Adr.:

Sted:

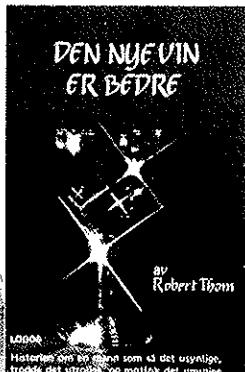
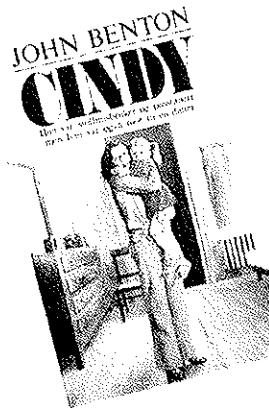
Klipp ut og send din bestilling til:

TROENS ORD

Boks 1940, Vika 0125 Oslo 1

Tlf.: 02-64 38 39

TENK EVANGELISERING

**3 evangeliseringsbøker
som du kan gi bort**

CINDY John Benton	kr. 20,-
FRELSE Sigvard Wallenberg	kr. 14,-
DEN NYE VIN ER BEDRE Robert Thom	kr. 24,-
	kr. 58,-

Nå kr. 35,-

for alle 3

Vær med å evangeliser

**2 NYE
KASSETTER (LP)
AV**

Jimmi Swaggart

JIMMY SWAGGERT er en av Amerikas mest kjente sangere og forkynnere. Han har sin helt personlige stil som blir likt av veldig mange. Fra før har han gitt ut et 20-talls produksjoner, og her kan vi presentere de to nyeste i en helt ny serie.

Musikkstilen er country-preget.

JIMMY SWAGGERT *Live from Nashville*

Hans eneste live-innspiling er nå på markedet igjen.

I «Live from Nashville» møter vi Jimmi på sitt aller beste. En opplevelse for alle.

Frisk sang – Herlige vitnesbyrd – Sterk atmosfære.

PRIS LP/MC 4 KR. 75,-

JIMMY SWAGGERT *Songs of Praise*

Hans nyeste produksjon.

For de som kjenner Swaggert, skuffer han ikke.

Her presenterer han 10 herlige sanger i velkjent stil – meget bra.

MH 5402
MHC 5402

PRIS LP/MC 4 KR. 75,-

**Hos din bokhandler
eller direkte fra**

Logos Forlag

Postboks 8 - 4480 Kvinesdal
Ordretelefon 043 - 50419

«Herr pinse» forts. fra side 67

var annerledes, var Grev Zinzendorf. Han forsøkte å skape enhet.

På KVs møte i Vancouver i 1983 opplevde vi den mest forente samling noen gang i KVs historie. Tenk på alle de evangeliske kristne som var der! De ekstreme fundamentalistene var der også. De var der ikke for å søke fellesskap, men for å slåss.

Charisma: - Ser du på KV som nøkken til enhet?

Du Plessis: - Nei, det finnes ingen slik nøkkel. Ingen kan påberope seg å være den som har inspirert til enhet. Det er Den Hellige Ånd som har gjort det. Det er på samme måte med gavene. Når noen spør: «Hvor mange gaver har du?», svarer jeg «ingen». Jeg er glad for at jeg ble befriid fra idéen om at jeg hadde gaver. Og hvis jeg har en tjeneste, har Herren gitt meg den. Ingen har utpekt meg til den, ingen har valgt meg. Det er grunnen til at Kardinal Suenes sier: «Du er pinsevennenes pave enten du vil godta det eller ikke, og uansett om de godtar det eller ikke. Gud har gitt deg like stor innflytelse i pinsebevegelsen som Pave Johannes Paul har i den katolske kirken».

Charisma: - Hvilken rolle spiller vekkelse for den kristne enhet?

Du Plessis: - Vekkelse er et negativt ord. Det innebærer at de personer eller menigheter som opplever den, har vært slove og lunkne. Det som skjer nå, er noe mer enn vekkelse. Det er en fornyelse. Pave Johannes var svært vis da han ikke brukte uttrykket vekkelse i sin bønn, men ba om at kirken måtte forynes.

La meg understreke at vi finner fornyelsens hjørnesten omtalt i Åpenbaringen: «Jeg gjør alle ting nye... Jeg er Alfa og Omega... Den som tørster, vil jeg la drikke av kilden med livets vann for intet.» Enhett er ikke enhet av virksomheter, det er enhet i frelsen. Menighetens budskap nå i den siste tid da Bruden kan komme når som helst, er: «Den som hører dette, skal si: Kom. Den som tørster, skal komme, og den som vil, skal få livets vann for intet». Det er det siste budskapet.

Derfor understreker jeg at på Pinsefestens dag døpte Jesus kvinner på lik linje med menn og brøt for alltid ned det skillet i gudstjenesten som var til stede i det levittiske prestedømme. Fram til da var guds-tjenesten en sak for mennene alene - ikke for kvinnene. Kvinnene var kanskje tilskuer, men aldri deltagere. Men på Pinsedag døpte Han kvinner. Hvorfor? For at alle lemmene på legemet skulle bli like mye velsignet. Og Han salvet meg til å forkynne evangeliet for de fattige - det er nøkken.

Derfor tror jeg i dag ikke på noen kirkes ordinering. Ingen skulle bli ordinert uten først å være salvet. Men jeg kjenner millioner som har blitt ordinert uten å være salvet i det hele tatt. Jeg forteller dem at det finnes en salvesel.

En lutheraner kom til meg og sa: «Men

jeg fikk alt det der da jeg ble døpt!» «Når?» spurte jeg. «Da jeg ble døpt som barn, fikk jeg dåpen i vann, jeg ble født på nytt, jeg fikk del i salveselten, jeg fikk alt», svarte han. «Min kjære mann, det ser ikke ut som du har fått noe av det», sa jeg. En av hans kolleger sa: «Jeg var 42 år gammel og hadde vært prest i den lutherske kirke i 12 år før jeg oppdaget at jeg ikke engang var født på nytt!» Dette er ikke Luthers lære!

Charisma: - Hvordan passer den utgydelse av Den Hellige Ånd som skjer i dag, inn i Bibelens profetier?

Du Plessis: - Vi har profetiene om endetiden og Jesu ord: «Det er til beste for dere at jeg går bort. For hvis jeg ikke går bort, kommer ikke talsmannen til dere». Og hva sier Han så? «Når han kommer, skal han overbevise verden om synd...» Det er ikke snakk dåp eller salvesel over tjeneste her. Han taler om å overbevise verden om synd, om rettferdighet og om dom. Han sa ikke at kristne skulle bli overbevist - Han snakker om verden.

Den ene tingen Jesus ønsker i disse siste dager, er enhet. Han ba om det: «At de alle må være ett... slik at verden kan tro». Jeg ser i dag store forandringer i samfunnet som er et bevis på at Den Hellige Ånd er i virksomhet med å overbevise verden om synd. Krig har i tidligere tider vært sett på

som noe akseptabelt, vi hadde til og med «religionskriger». Men i dag er krig synd.

For meg er det et bevis på at Den Hellige Ånd arbeider - og ikke bare gjennom vår forkynnelse o.l. Han arbeider på hele menneskeheten.

Charisma: - Hvorfor er fornyelse av nasjonene så viktig?

Du Plessis: - Gud gir nasjonene en reell sjanse til å omvende seg. Jeg ser at i endel land, f.eks. i Afrika og i Østen, skjer det ting som feier med seg store deler av befolkningen. For noen år siden tok det år å vinne en enkelt, mens de i dag blir vunnet i tusentall. Dette er bevis på at Den Hellige Ånd kan gå foran oss.

Charisma: - Du har bragt budskapet om Den Hellige Ånd til dem som står utenfor pinsebevegelsen. Har du et budskap til pinsevennene?

Du Plessis: - Mitt budskap til pinsevennene er: Tro ikke at du har grep det. Jeg er 80 år gammel, men har ikke nådd målet ennå. Derfor er jeg glad for å få fortsette. Det er mye igjen å lære og en hel masse mer å gjøre. Dette er et ord til oppmuntring. Gud sendte Moses for å utfri Israel etter at han hadde passert 80. Hvem vet hva Herren vil gjøre med David Du Plessis etter hans 80-årsdag. Jeg vet det ikke, men jeg er rede til hva som helst. ☺

Boken som vil forandre din økonomi

TRO GUD FOR DIN ØKONOMI

Guds latter
-Overflod av alle ting

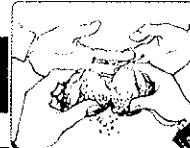
Jack Hartman

HOS DIN BOKHANDEL,
ELLER DIREKTE FRA:

Livets Ord
Forlag

Postboks 75
1652 Torp
Ordretelefon (032) 47 995

Lesernes forum

Denne spalten er åpen for alle som har lyst til å skrive noe som kan virke til kristen oppbyggelse og ettertanke. Send dikt, vers, andakter eller andre skriftlige former til redaksjonens adresse. Husk å skrive kort og rett på sak.

Bønn

Når du bøyer deg ned
på dine knær –
da får du Guds Fred,
da er Jesus nær.

Når du folder dine hender
i stille bønn –
da øser de samme hender
av Herrens brønn.

Når mest du sulter og er tørst,
er Herrens nåde størst.
Når mest du lengter og du ber,
gir Herrens Nåde deg mer og mer.

Vidar Corn Jessen

ÅNDEN OG VINDEN

Vinden rusker i trærne.
Den rører alle grenene
og kronene
svinger frem og tilbake.
Ofte kommer den i kast
slik at stammene bøyer seg.

Ingen kan se vinden,
men den gjør trærne levende –

Du kan kjenne dens pust
i ditt ansikt
hver gang der er vind –
Vinden rører ved deg.

– Ånden er som vinden.
Anders Haugland

Sammen

Herre, i kveld kjente jeg meg plutselig så anklaget. Plutselig kunne jeg liksom «se» alle syndene mine, og følte at de hindret meg i å komme til deg...

Men Herre, da jeg nølende løftet blikket og så opp i øynene dine, var det som om alt dette rant bort.

For der, i blikket ditt, fantes det ingen fordommelse. Hvor mye jeg enn så, kunne jeg bare se kjærlighet, kjærlighet uten grenser, og forståelse.

Og i det samme visste jeg, Herre, at du og jeg, vi hører sammen. Du og jeg, Herre, skal jobbe sammen. Vi to skal gå hånd i hånd langs den smale veien.

Å, Herre, plutselig visste jeg at det er du som har kraften og makten til å fullføre den gode gjerning i meg. Og at jeg frimodig kan tre fram for ditt åsyn, og vite at jeg er elsket.

Takk for at du vil elske meg, Far. Elske meg gjennom livet og gjennom døden.

Du vil gi meg din kjærlighet, Far, selv om jeg faller og er svak. Herre, jeg er bare et lite menneskebarn. Derfor kan jeg ikke forstå denne kjærlighet og nåde som gjør at jeg kan være ditt barn.

Herre, ordene mine strekker ikke til. Jeg kan ikke forklare følelsene mine med ord. Men takk, Herre, for at du og jeg kan tale hjertets språk sammen.

Takk også, Herre, for at jeg hver dag rolig kan løfte blikket og se deg inn i øynene. Og jeg vet at du og jeg, vi skal klare det, sammen.

(Rom 8,1 og 38-39)

Heidi Sætern

Norsk kibbutz-ungdom

Jeg unner alle solide, norske ungdommer over 18 år et opphold i en israelsk kibbutz. Både å jobbe ute på markene med å plukke appelsiner og grapefrukt eller i fabrikker på de større kibbutzene, er en opplevelse for livet.

Kibbutzene er kjernen i det nye Israel. Tenk å bli kjent med jøder fra nær sagt hele verden og høre de eldres beretninger om hvordan Gud gjennom trengsler førte dem tilbake til Løfteslandet! Å bli kjent med de tøffe «sabras», 2. og 3. generasjons jøder oppvokst i Israel, er også en opplevelse.

Norsk ungdom har godt ord på seg i kibbutzene. De er kjent for å være flinke til å arbeide, noe jødene setter pris på. For arbeide, det gjør alle i en kibbutz. I en kibbutz pekte de ut for meg en høy mann med bart. «Det er vårt parlamentsmedlem», fortalte de stolt. Mannen hadde forkle på seg og trillet serveringsvognen i den store spisesalen. Her er det ingen forskjell, og intet arbeid er ansett som simpelt.

Jeg må få nevne ekteparet Lilli og Thorvald Tånsberg, begge fra Lyngdal. De arbeidet selv i 2,5 år i en kibbutz og ble tilbudd permanent medlemskap, noe som er en stor ære. De sa neitakk til tilbuddet og flyttet til Haifa. Men under sitt opphold i kibbutzen fikk de hjerte for kibbutzungdommen. De har åpnet sitt hjem i Allenby Street 109 i Haifa, «Bet Scandinavia», for skandinavisk kibbutzungdom. Her kan de komme når de har noen dager fri, nyte norsk mat og lese norske aviser i en hjemlig atmosfære. Her er det intet kristent press, men Lilli og Thorvald stikker ikke under stolen hva de tror på. Mange foreldre i Norge burde takke Gud for dette ekteparet som tar seg av unge, som oftest døtrene, deres. Langt hjemmefra kan det være godt å ha et par «reserveforeldre» å støtte seg til.

Velkommen til

HOTELL DALEN
3880 Dalen

P.g.a. restaurering har vi kun 40 sengeplasser.
Rommene har standard fra århundreskiftet m/innlagt
varmt/kaldt vann. Muligheter for servering.

Ring 036-77 533 el. 035-28 117 for nærmere opplysnings.

SOLVEIG FALCK-HANSEN
RØRT MØTE
ny skisser fra livet Innb. kr. 98,-

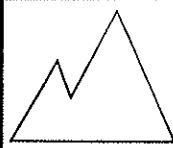
Gjennomillustrert av Veslemøy Nystedt Stoltenberg
Tlf. (02) 20 85 18
Møllergaten 26 - Oslo 1

ANSGAR FORLAG

Israel lever under et stadig press både militært og økonomisk. Noen har sagt om Israels finansielle krise: «Er det ikke merkelig at vi sjøder som er kjent for å ha finanseksperter over hele verden, ikke har en eneste mann som kan løse landets økonomiske kriser? Jeg tror Gud har latt oss komme opp i et hjørne hvor det ikke finnes noen menneskelig utvei!» I Salme 107 står det fire ganger: «Derfor bøyde han deres hjerter ved lidelse; de snublet og det var ingen hjelper. Da ropte de til Herren i sin nød, og av alle deres trengsler frelste han dem.» Jeg tror det er dette Herren er i ferd med å gjøre med sitt folk Israel i dag: Han vender deres hjerter til seg ved trengsler.

Men la oss ikke sitte hjemme på berget i fred og trygghet og kritisere Israel. Ordet sier: «Jeg vil velsigne den som velsigner deg!» Dette er løftet til Abraham og hans etter, og Han har fremdeles store planer med dette folket!

Anders Haga, Box 525, 31004 HAIFA, ISRAEL

HERMON

HØYFJELLSSENTER

3577 Hovet

Tlf. 067/88 532

Vi ønsker velkommen til fjells enkelt-personer – grupper. Turprogram, fiske, svømmebasseng, boblebad, sauna. Dusj & toalett på alle rom og hytter.

Andakt hver dag.

Meget gunstige priser.

Nå er tiden

Vi skuer landet med vårt blikk
og inntar arven som vi fikk,
ved Jesu død,
da han innbød
de tapte fár å komme inn
i riket,
med det rette sinn.

Vi vender blikket fram og opp
og der vi skuer fjellets topp
hvor Herrens hus
i jubelbrus
får ligge trygt og fritt.
Å, se: Guds bolig
er til mennesket
steget ned.

Vi takker ham som banet veien først
så vi hos Herren får slukke all vår tørst.
Da får vi se,
at det
å bli den minste,
det er størst av alt,
så gå du ut!
og vær i verden
LYS OG SALT,
så mange som av Herren selv
er kalt.

NÅ ER TIDEN for Guds folk
å lytte til hver Herrens tolk
som taler fritt Guds sannhetsord
om det som kommer over jord.
NÅ ER tid for Herrens folk
å innta plassen ved Guds bord
og lytte kun til Herrens ord.

NÅ går basunen over jord,
Å, se: jeg så en skare stor
ved sønnens bryllupsbord.
Så finn din plass i Herrens här!
NÅ blåses liv i tørre ben
og Herren rydder bort hver sten
for læren lyder
KLAR OG REN

Gerd A. Berg

Du kan ikke få
auge på han,
men du merker han er
tett ved deg.

Når du går i høgfjellet
og ser utover landet,
korleis det er,
då er han der.

I den djupe dalen
der det er så mørkt kring deg,
ser du alltid hans ljós.

Når vegen er så smal
at det berre er plass
til deg og han,
er han trufast ved siden di.
Han har alltid ein veg.

Alltid vil du
på vandringa i verda
høre ei stemme like bak deg:
Dette er vegen, vandre
på den!

Anders Haugland

**ENDLIG PÅ NORSK!
MILJONSALG I USA!
300.000 I Sverige
på kort tid!**

**GODE GUD.
HVORFOR.
QT.DU.AT
D hi PÅ
TV.
THOND**

**BARN SKRIVER
TIL GUD**

Innb. kr. 89,-

gaven til både barn
og kanskje særlig
besteforeldrene!

ANSGAR

Tlf. (02) 20 85 18

Med-vandraren

Det er ein
som går med
på vegen gjennom livet.

Grazyna Sikorska

**EN MARTYR
FOR
SANNHETEN**

**Pater Jerzy
Popieluszko**

Oversatt av Geir Uthaug

Heft. kr. 85,-. Innb. kr. 125,-

«Beskrivelsen av retts-saken er utførlig og bygger på førsteklasses kildekunnskap.»

Morgenbladet

ANSGAR

Tlf. (02) 20 85 18

DAVID KVEBÆK

**Salomo om
samliv**

Man behøver ikke å være i samlivskrise for å ha nytte av denne boken. - den kan kanskje også forhindre konflikter.

TILBUD: Innb. kr. 79,-

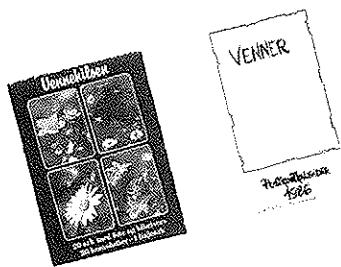
Tlf. (02) 20 85 18
Møllergaten 26 - Oslo 1

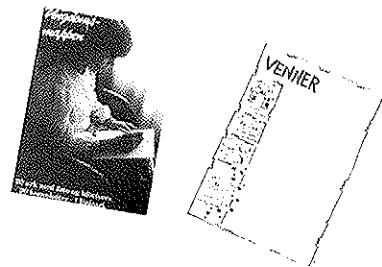
Til Inspirasjon

Fra Inspirasjon

HUSK: Den største gleden du kan ha, det er å gjøre andre glad

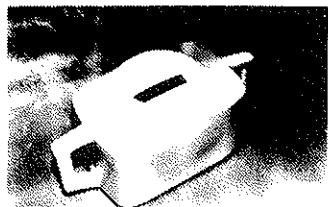
Så hvorfor ikke benytte deg av det skrevne ord, som vi har på:

KRISTNE KORT – KALENDERE – BREVMAPPER
Våre produkter er å finne i de fleste av landets Kr. bokhandlere

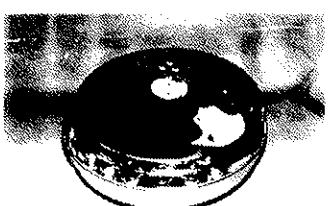
ET GODT BUDSKAP AV TOPP KVALITET

Inspirasjon A.S. Boks 686, 1601 Fredrikstad, tlf. 032-90 939

NOE NYTT TIL FORSAMLINGEN?

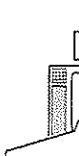

Praktiske kollektbøsser.
Kroner 36,- pr. stk.

Nattverdsett. Komplett
kroner 620,- pr. stk.
(uten lokk kroner 510,-).

Kollektbøsser og nattverdsett får du
kjøpt hos **MISJONSENTRALEN**,
GRENSEN 19, 0159
OSLO 1. Tlf. 02-429130.

- Ettårig, kristen mediautdanning
- Teoretisk og praktisk undervisning
- Praksis i radio og presse
- Undervisning av profesjonelle mediafolk
- Stimulerende åndelig og menneskelig miljø

BETEL-
INSTITUTTET
MEDIA TRONDHEIM

- KONTAKT
BETELINSTITUTTET
Bibel- og misjonskole
Steinberget 5, 7000 Trondheim, Tlf. 07-52 87 11

William Barclay **DIN DAGLIGE STUDIEBIBEL**

Bind 2 i Johannesevangeliet er kommet!

Tidligere utgitt:

- Johannesevangeliet Bind 1 • Apostlenes Gjerninger
- Romerbrevet • Hebreerbrevet - *Vers-for-vers-kommentar*

VERDENS MEST LESTE
KOMMENTAR TIL DET NYE TESTAMENTET

ANSGAR FORLAG

Tlf. (02) 20 85 18
Mollergaten 26 - Oslo 1

SAMFUNN

En kontaktmulighet

På denne siden gir vi en mulighet for de som av ulike grunner ønsket kontakt med trossøksen, til å gi seg til kjenne. Det kan være enkeltpersoner som søker kontakt med en bønnegruppe i det området en bor, eller en virksomhet som søker kontakt med forkynnere. Andre ønsker troende til en arbeidsplass, noen har et bønnemøte mens andre ønsker brevkontakter. Vi håper at denne spalten kan være med å gi kontakt og samfunn utfra de forskjellige behov som er til stede. Har du noe på hjertet du tror andre søksen i Herren kan hjelpe med eller bli hjulpet av, så skriv til denne spalten.

Retningslinjer

For å sikre seriøse innlegg, vil ta en rimelig **torskuddsbetaling** for inntrykk i denne spalten. Prisen er kr. 1,20 pr. ord, inkl. evnt. bil. mrk., (dvs. 1 kr pluss 20 % moms). Underlegg helst med navn og adresse – det gir flest svar. Om du ønsker det, kan du undertegne med Bil. mrk.

Dere som svarer på Bil. mrk.-annonser, legger svaret i en frankert, uadressert konvolutt og sender den til Hyvetekornet med beskjed om hvilken Bil. mrk.-annonse det gjelder. Vi adresserer så konvolutten slik at den når rette vedkommende.

Ung pige

(17 år) søger plads i huset i en kristen familie fra 1.9.1985 i den sydlige del af Norge. Er glad i barn. Kontakt:

Hanna L. Christensen
Fredensvej 12
DK-9800 HJØRRING

Kristen gutt

22 år, høy og mørk, søker kristen jente - en å dele livet med. Foto ønskes

Bil. mrk: «Buskerud»

Jeg ber

om forbønn for min bror og svigerinne som har problemer i ekteskapet

En søster på Sørlandet

Kristen enke

39 år, glad i sang og musikk, møter, hjemme-hygge. Ønsker en god kristen brevvenn, mann med samme interesser. Du må være glad i barn, ha hjerte for andre og lyst til å tjene Herren. 2 Kor 5,20

Bil. mrk: «Glad kristen»

Kvinne, 31 år

173 cm og mørkblond, med 2 barn på 4 og 10 år, søker mann for varig forhold. Mine interesser er bl.a. Jesus og turer i skog og mark.

Bil. mrk: «Fra Oslo»

Kristen sørlandsjente

på 19 år søker kristne venner - og brevvenner. Gjerne strekn. Kr. Sand - Arendal, men alle brev blir besvart. Jeg er interessert i kunst, spesielt maleri og skriving. Leser mye og elsker naturen og å føre meningsfylte samtaler. Jeg er nokså isolert pga. flytting, og derfor ensom og full av tanker... Jeg er 173 cm høy, slank, blond og vanlig pen tror jeg. Ønsker et dypere liv i Jesus og ekte fellesskap. F.t. arbeidsløs.

Bil. mrk: «Arendal»

Mann, 39 år

ønsker å komme i kontakt med kristen kvinne 30-35 år. Interessert i misjon, kristent arbeid, turer og hjemmekos. Glad i naturen. En fordel hvis du har nød for de glemte og vanskeligstilte og at du kan tenke deg å åpne hjemmet for slike til tider, men det er ingen betingelse. Du bør også ha det samme dåpssyn som jeg (Troendes dåp). Ikke skilt. Ensom mann med eget hus på Vestlandet håper å høre fra deg.

Bil. mrk: «Venter på svar»

Jeg er en eldre dame som gjerne vil ha kontakt med andre eldre som vil be for meg. Helst i nærheten for jeg vil gjerne treff dem.

Bil. mrk: «Sør-Oppland»

Jeg er en glad kristen gutt på 30 år, 180 cm høy, som ønsker kontakt med kristen jente.

Bil. mrk: «Jesu venn»

Enslig mor

35, 170, lengter etter et familieliv bygd på Bibelens prinsipper og et nært fellesskap med andre trossøksen. Ønsker forbindelse med barnekjær mann, gjerne med interesse for jordbruk.

Bil. mrk: «Østlandet»

Kvinne, 34 år

ønsker en god brevvenn. Interesser: Menigheten, god litteratur (misjon, Israel, biografier etc.), musikk, barnearbeid m.m.

Bil. mrk: «Fra Sørlandet»

Millionær

er jeg ikke, men desto rikere i Kristus. Mann, 28 år, 176 cm, blond, lengter etter varig forhold. Glad i barn, turer, musikk. Østlandet.

Bil. mrk: «Foto ønskes»

Ønsker jobb

Voksen, kristen mann **ønsker jobb**. Gjerne innen teknisk/konfeksjon, men annet arbeid har også interesse. (Familien ønsker fellesskap med andre kristne på stedet) Ring 07 55 33 23, evt. på noteringsoverføring, for nærmere opplysninger.

FERIE I VÄRMLAND?

2, 3 og 4-mannsrom til leie med selv-hushold i kristent miljø. Ligger i naturskjonne omgivelser ved skog og vann 6 mil fra Kongsvinger, 15 km fra Torsby. God anledning til bønn, evt. faste. Møte i peisestua i helgene. Norske eiere.

Tlf.: 09546-560-52040

**Adr.: Skogsgården Center; Pb 7140, Mårbacken; 68500 TORSBY,
SVERIGE**

David du Plessis har fremdeles visjoner

David J. du Plessis regnes blant de mest betydningsfulle pinseledere. Ikke fordi han i sin tid var sekretær for pinsevennenes verdenskonferanse, men på grunn av den visjon og tjeneste han har hatt for hele kristenheten. Han er kjent i alle kirker som pioner i den karismatiske vekkelse, og for sitt arbeid for større forståelse mellom ulike grupperinger i kristenheten. Det verdenskjente «Fuller Theological Seminary» har nettopp innviet et senter til hans ære og kalt det «David J. du Plessis Center for Christian Spirituality». Her kan studenter og forskere få adgang til hans arkiv og litteratursamling. Charisma har i forbindelse med åpningen av dette nye senteret møtt Du Plessis og fått ham både til å se tilbake på hva Gud har gjort, og til å dele sin visjon for framtiden.

David J. du Plessis har nådd ut til mennesker og organisasjoner som ingen pinsevenn før har våget å nærme seg. I sin sekstiårige tjeneste har han sett gjennombrudd som få engang ville drømme om var mulig.

I dette eksklusive intervjuet forteller han om en tjeneste som har brukt igjennom til tidligere ukjente åndelige områder. Han peker på problemene som forsøker å ødelegge Åndens verk, og han deler sin visjon for framtiden.

Sin første store oppgave hadde Du Plessis som generalsekretær i 16 år for Apostolic Faith Mission i sitt opprinnelige hjemland, Sør-Afrika. Siden utvidet han sitt område og tjente alle pinsevenner som sekretær for pinsevennenes verdenskonferanse. Men Du Plessis har ikke begrenset sin virksomhet til pinsekretser og karismatiske sirkler. I løpet av de siste 30 årene har han bragt budskapet om Åndens dåp til Kirkenes Verdensråd og til Vatikanet. Overraskende nok har enkelpersoner i begge grupperinger tatt godt imot ham. Du Plessis har spilt en avgjørende rolle i fornyelsesbevegelsen innenfor de historiske kirker og i den katolske kirke. Midt opp i disse store framgangene, har «Hr. Pinse» vært gjenstand for kontroverser. Hans eget kirkesamfunn, «Assemblies of God» (det største organiserete pinsesamfunn i USA), utelukket ham i 17 år, og andre har vært like negativt innstilt.

Dette har ikke stanset «Hr. Pinse». Isteden har det åpnet nye veier for hans tjeneste. Det siste er at Fuller Teologiske Seminar, Pasadena, California, innviet David J. du Plessis Center for Christian Spirituality (senter for kristen åndelighet) den 7. februar 1985. Selv om Du Plessis har sett store resultater på områder like forskjellige som hans samling av anekdoter, forblir han ydmyk og enkel. Han svarer villig på spørsmål omkring sitt liv og sin tjeneste.

Charisma: - Hvordan fikk du navnet «Hr. Pinse»?

Du Plessis: - Det var i 1954 i Evanston, Illinois, under mitt første møte med Kirkenes Verdensråd (KV). Jeg hadde ingen offisiell stilling i noen kirkelig organisasjon, og KV forhandler bare med utsendinger fra offisielle kirker. De kunne ikke si at jeg representerte pinsevennene eller var en av deres delegater, men fordi jeg arbeidet i Far East Broadcasting Company, fikk jeg plass i pressekorpset. Jeg fikk i oppgave å samle alle ikke-engelsktalende delegater på konferansen og hjelpe dem til rette overfor pressen. Folk så jeg var noe annerledes enn de andre delegatene, så de spurte hva jeg var. Jeg fortalte dem at jeg var pinsevenn, og de ga meg raskt navnet «Mr. Pentecost» (Herr Pinse).

Charisma: - Hvordan kom du i kontakt med den romersk-katolske kirken?

Du Plessis: - I 1961 ble jeg invitert til å tale for «Commission of Faith and Order of the World Council». Og for første gang i historien sendte pave Johannes XXIII sine delegater til et KV-møte for å være observatører. Den britiske representanten kom og hørte meg konfrontere «Tro- og ordensskommisjonen» med Jesus Kristus som «døperen».

Charisma: - Hva var ditt budskap ved den anledning?

Du Plessis: - Jeg preker ikke om «dåp», men om Døperen. Forkynner du dåp, blir spørsmålet: «Hvilken dåp snakker du om? Johannes sin dåp? Vanndåp?» 1 Kor 12,13 sier: «Ved én Ånd ble vi døpt til ett legeme». Jeg sier alltid: Dåp i Den Hellige Ånd ved Jesus - Jesu dåp. Min utfordring til dem den dagen var: Jeg er ikke her for å søke ære eller anerkjennelse for pinsebevegelsen. Men jeg spør: Anerkjener dere Kristus som Menighetens hode? Dersom dere anerkjenner Ham som Frelseren, hvorfor anerkjenner dere Ham da ikke som

Pinsepioneren David du Plessis sammen med den katolske presten Frank McGrath fra USA. De var begge hovedtalere under en konferanse i Filadelfia, Stockholm.

Døperen? Han kan ikke døpe spedbarn i Den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd er en utrustning til tjeneste. De hadde helt mistet det som gjorde at menigheten gikk fram den første tiden, og snudd opp-ned på datidens verden. Det var mitt budskap.

Charisma: - Hvordan reagerte katoliklene?

Du Plessis: - Dette traff en av katolikene ved navn Dr. Bernard Leaming. Han kom til meg etterpå og sa at han hadde vært teolog i 40 år, men aldri hørt noen kalte Jesus Kristus for Døperen. Og han ønsket å vite hvorfor. Så undersøkte han det jeg hadde sagt, og fant ut at det var riktig. Han hadde aldri sett det før. Han hadde aldri lagt merke til at evangeliene sier: «Jeg døper med vann... Han skal døpe med Den Hellige Ånd». Så Leaming sa: «Du har autoritet fra Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Gå aldri tilbake på den sannheten».

Charisma: - Det var din første kontakt med en representant for Vatikanet. Siden har du ledet dialogen mellom katolikker og pinsevenner. Hvordan kom den i gang?

Du Plessis: - Leaming skrev til Roma og sa: «Jeg har møtt en mann som har et budskap Roma må høre». Og jeg sa: «Jeg drar aldri til Roma hvis jeg ikke blir invitert».

Men da jeg kom fra KV-møtet i New Delhi i 1962, stoppet jeg i Roma og fant ut at de ventet på meg. Det var da kardinal Augustin Bea spurte meg hva pinsevenner ønsket å si til Roma. Jeg fortalte ham at pinsevenner ikke ønsket å snakke med Roma i det hele tatt. Da svarte han: «Men hva ønsker du å si til Roma?» Jeg sa at jeg kom med en bønn om at Roma, dette Vatikan-konsil, ville frigjøre Skriften og oppmunstre alle katolikker til å lese Bibelen. Først da

Fortsetter side 66

Mannen som fikk navnet «MISTER PINSE»

kan Gud svare pavens bønner om at kirken må bli fornyet.

Jeg glemmer det aldri. Han ble svært ivrig og sa til sin sekretær: «Skriv dette ned. Vi må fortelle paven hva denne hellige mannen sier.» Kardinal Bea kalte meg alltid for en hellig mann. Jeg spurte ham hvorfor han kalte meg det. «Du er Den Hellige Ånds mann, derfor må du være hellig», svarte han. Mitt budskap ble bragt til Pave Johannes, og han frigjorde Skriftene og oppmuntrer alle katolikker til å lese Bibelen.

Charisma: - Ditt økumeniske engasjemang forårsaket motstand fra ledere i ditt eget kirkesamfunn. Hva var det egentlig som hendte da du begynte å samarbeide med KV og de store historiske kirker som er med der?

Du Plessis: - I 1962 ble jeg ekskludert fra Assemblies of God på grunn av mitt virke innen KV. The National Association of Evangelicals (Det nasjonale rådet for evangeliske kirker), NAE, var også sterkt imot mitt engasjemang i KV, og det var egentlig de som stod bak reaksjonen fra Assemblies of God.

Den evangeliske pressesammenslutningen offentliggjorde en rapport som Thomas Zimmerman og Ray Hughes, ledere i to av de største pinsesamfunnene i USA, hadde utarbeidet. Den slo fast at jeg ikke hadde noe mandat til å uttale meg på vegne av pinsebevegelsen. Assemblies of God mente at dette ikke kunne fortsette, og ba meg si fra meg min pastor-tittel hos dem. Hva jeg ville gjøre siden, var opp til meg. Jeg fant senere ut at det var NAE som hadde klaget til ledelsen i Assemblies of God over at jeg beveget meg i KV-sirkler.

Jeg er takknemlig til Gud for at de ekskluderte meg. Dermed stod jeg fritt til å gjøre hva som helst Herren ledet meg til uten å være bundet av noe kirkesamfunn. (I 1979 ga Assemblies of God Du Plessis godkjennelsen som pinsepastor tilbake).

Charisma: - I 1974 satte bladet *Time* deg opp sammen med 10 andre teologer som bladet hevdet var de mest betydningsfulle i vår tid. Hvordan er kristenheten blitt påvirket det økumeniske gjennombrudd du var involvert i?

Du Plessis: - Tidligere ble alle som fikk en ny åpenbaring eller stod i sentrum av en ny vekkelse, utstøtt, eller de trakk seg ut av sitt kirkesamfunn. Jeg snudde opp ned på det. Herren underviste meg og sa: «Be aldri noen melde seg ut av én kirke og inn i en annen. Jeg vil nå alle kirker».

Dette var hva Smith Wigglesworth profeterte over meg i 1936 før jeg i det hele tatt hadde vært ute av Sør-Afrika. I 1948 skjedde det jeg ventet på: Israel ble en nasjon. Jeg sa at etter at det hadde skjedd, ville det komme en bølge av samme kraft som kom på Pinsdag.

Charisma: - Hva mener du med at den nye bølgen ikke er en følge av Pinse, men er av den samme kraft?

Du Plessis: - I Pinsen var dåpen over menigheten, og den nådde verden gjennom menigheten. Men Joels profeti (om Israels gjenopprettelse) sier: «Så vil jeg utgyde min Ånd over alt kjød». Det er en åndsutgydelse som ikke bare følger menigheten, men går foran menigheten. Det var dette Fuller innså da de besluttet å opprette David du Plessis Center for Spirituality. Her fantes det en mann, Du Plessis, som uten støtte fra noe samfunn eller innflytelse i noe kirke, kunne overbevise konsilene både i KV og Vatikanet om å anerkjenne Den Hellige Ånd.

tenheten, er blitt akseptert av hele kristenheten og har fått snudd tendensen til splittelse mot større enhet.

Charisma: - Hvorfor sa du ja til et samarbeid med Fuller?

Du Plessis: - Jeg undersøkte forskjellige andre institusjoner. Roberts ville at jeg skulle komme til ham, men hans universitet vil alltid forblie ORU - Oral Roberts. Andre foreslo Springfield (Assemblies of Gods hovedkvarter). Men jeg sa at de vil aldri bli økumeniske. Jeg måtte innrømme at Fuller er en unik institusjon i verden i dag.

Så jeg sa: «Herre, du ser denne invitasjonen. De vil gjerne ha biblioteket og arkivet mitt for å opprette David du Plessis-senteret». Og de sa: «Hva er vitsen med å kalte det et senter eller sekretariat for «enhet»? Ingen vil forstå grunnlaget for et slik begrep. Du har historisk sett vært med og skapt en basis for fellesskap mellom kristne». Jeg måtte svare: «Grunnlaget er ganske enkelt Joh 17, Herrens bønn. Jeg forsøker bare å arbeide for Herrens bønn om at de alle må være ett.»

Her på skolen er det mange nasjoner representert blant elevene. Det gjør skolen nasjonalt eller etnisk økumenisk. Over 80 kirkesamfunn er representert. De tar imot katolikker også.

Charisma: - Hvordan vil Du Plessis-senteret virke inn på Fullers teologiske seminar?

Du Plessis: - Dette senteret vil tvinge dem til praktisk økumenisme. Mitt arkiv og bibliotek er bare begynnelsen til et senter som også vil samle arkivene til andre pionerer innenfor den karismatiske vekkelse og åndelige fornyelse.

Og det skjer interessante ting. Den første som sa seg villig til å overlate sine skrifter og papirer til senteret, var Michael Harper. Harper var en av de første ordinarie kirkeledere som viet seg til den karismatiske fornyelsen av kirken. Han er en av de store lederne for den karismatiske fornyelsen i Storbritannia som går fram i den anglikanske kirken og alle andre kirkesamfunn. Han er blitt den britiske økumeniker. Dr. Kenneth Ware, en av lederne for pinsebevegelsen i Frankrike, har revidert hele den franske bibeloversettelsen. Han har også gitt alle sine papirer til sentret.

Begge disse ba til gjengjeld om å få åpne en gren av Fuller i Europa, i England og i Frankrike. Sør-Afrika forhandler allerede om tillatelse til å åpne et senter der. Jeg forteller dette for å vise at Fuller nå utvider sin virksomhet til større deler av verden og ikke begrenser seg til USA.

Charisma: - Hvilken betydning har det for deg personlig at dette senteret har blitt åpnet?

Du Plessis: - For meg er dette et Guds verk. Andre ser på det som et stort mirakel for en fortsettelse av min tjeneste når jeg blir «forfremmet til herligheten».

Når Gud gjenopprettet Israel på grunn av 2500 år gamle løfter, vil Han også gjenopprette Menigheten på grunn av løftene i Jesus. Og likesom ikke alle israelere er i Israel som ett folk nå, er heller ikke Menigheten én menighet ennå. Men slik som Gud velsigner alle jøder, slik vil Han også velsigne alle menigheter. Det var dette som ga meg frimodighet til å engasjere meg i de kirker jeg før stod langt fra.

Noen pinsevenner kaller enkelte kirkesamfunn for frafalne og Den katolske kirken for Den store skjøgen osv. Men Herren sier at vi ikke må forkaste disse steinene - de er menigheter. De tror fortsatt på Jesus Kristus, og troens hjørnesten er nettopp troen på Jesus Kristus. De tror, og derfor regner Herren fortsatt med dem. Ikke på grunn av en dåp, men på grunn av deres tro på Kristus.

Charisma: - Hvordan ble David du Plessis Center for Christian Spirituality til?

Du Plessis: - Jeg har aldri tidligere gitt mitt navn til noen eller noe. Jeg og min far oversatte f.eks. 1000 engelske salmer til afrikaans, et av språkene i Sør-Afrika. Men vi satte ikke navnene våre på den salmeboken. Det er ting jeg har utført som jeg aldri har fått noen ære for, fordi jeg nektet å sette mitt navn på det. Herren brukte meg; hvordan kan da jeg sette mitt navn på det?

Dette senteret var ikke min idé. Det var Fuller ved Dr. Hubbard og Russel Spitler som kom til meg og foreslo å opprette et slikt senter. Fuller har i virkeligheten tre fakultet: For teologi, psykologi og misjon. David du Plessis-senteret er en del av det teologiske fakultet, og Russel Spitler vil stå som direktør for det. Det vil legge vekten på kristen åndelighet, noe jeg mener er det samme som kristen, praktisk erfaring.

Jeg var imot at mitt navn skulle knyttes til senteret. Men de sa jeg var den første i kirkehistorien som har fått tjene hele kris-

Charisma: - Du har sett dører åpne seg og ting skje i mange kirkesamfunn i løpet av dine 60 år i tjenesten. I dag er du 80 år. Hva mer har du visjoner for skal skje?

Du Plessis: - Jo, jeg har en visjon for tiden nå også. Jeg føler at fornyelsen i kirkene har nådd grensen, hvis du kan si det slik. Nå venter jeg å se at Den Hellige Ånd fornyer nasjonene. Det blir sagt at ved år 2000 vil Afrika være jordens mest kristne kontinent. Se på alle nasjonene på dette kontinentet. Den største vekkelsen, eller det største miraklet innen kristenheten, vil komme gjennom den tredje verden.

Charisma: - Hva mener du med at fornyelsen har nådd en grense innenfor kirkene?

Du Plessis: - Det jeg mener er at alle kirker er blitt påvirket av den. Det eneste som nå kan skje på dette området, er at den får vokse og ekspandere i kirkene. Det er ingen flere kirker der det er behov for nybrotsarbeid på dette feltet. Min bror, Justus du Plessis i Sør-Afrika, har f.eks. blitt leder for dialogen med katolikkene. Han skal lede dette arbeidet i fem år. I dag kan han gjøre dette og bli anerkjent i alle kretser uten vanskeligheter fordi han ikke driver et nybrotsarbeid. Han er ingen pioner, han følger etter en pioner. Det kan ikke dukke opp nye på dette området for å gjøre et pioner-arbeid.

Charisma: - Hvordan har du nærmet deg nye områder hvor du har drevet pionerarbeid?

Du Plessis: - Når jeg ser tilbake og ser på hvilken mirakuløs måte dørene til de forskjellige kirkesamfunn har åpnet seg, er jeg overbevist om at det er Herren som har gjort det alt sammen.

Da jeg f.eks. ønsket kontakt med den katolske kirken, tilbød Cameroon Townsend, grunnleggeren av Wycliffe-misjonen, meg å samle inn 150 000 underskrifter som ville åpne dørene til Vatikan-konsilet for meg. Men jeg sa til ham: «Onkel Cam, en million ville ikke være nok. Ikke halvannen heller. Jeg ønsker å dra dit, men bare hvis de inviterer meg.»

Men hvorfor i all verden skulle de invitere meg? Hvordan skulle det kunne skje? Likevel skjedde det! Kardinal Bea inviterte meg. Det var intet annet enn et mirakel at en ubetydelig kar som jeg ble spesielt invitert. At pave Johannes Paul beæret meg med en medalje, er et bevis på at til og med han anerkjenner at jeg har tjent hele kristenheten. De eneste jeg ikke har tjent, er de såkalte kristne sektene som Christian Science, Jehovahs Vitner og likende retninger.

Charisma: - Hva har vært den største hindringen i arbeidet for kristen enhet?

Du Plessis: - Den største hindringen alle steder uansett situasjon er tradisjoner, enhver form for tradisjon. Alle menigheter har sine tradisjoner, og de vil heller underlå sannheter i Guds ord enn å gi slipp på sine tradisjoner.

Charisma: - Også pinsebevegelsen har sine tradisjoner. Har disse skapt vanskeligheter?

Du Plessis: - Jeg pleier spøkefullt å si til pinsevenner at jeg ikke er i tvil om at Den katolske kirken var en pinsemenighet i begynnelsen. De har nemlig helt fram til pave Johannes trodd at katolikkene var den eneste sanne menighet i verden, akkurat som mange pinsevenner i dag synes å tro at de er det eneste kirkesamfunnet det står rett til med.

Men når jeg nå opplever at folk som Thomas Zimmermann, leder for Assemblies of God, og andre pinseledere roser meg og Fuller-universitetet, må jeg tro at de anerkjenner den karismatiske bevegelsen. Til nå har de ikke vært villige til å samarbeide med den karismatiske vekkelsen eller anerkjenne den. Det de fremdeles er opptatt av, er: «Når skal du bli med for fullt blant oss?»

Vår enhet i Ånden må vise seg ved gjensi-dig anerkjennelse, aldri ved organi-sering.

Charisma: - Hvordan kan Kirken være adskilt, men likevel forent?

Du Plessis: - Jeg lærte noe om dette i anledning av vårt gullbryllup. Alle vår barn og barnebarn var hos oss i Oakland i to dager. Etter at de hadde reist igjen, tenkte jeg tilbake på disse to dagene og hva som hadde skjedd. Så sa jeg til min hustru:

«Vi har seks barn. De er alle gift og har sine egne hjem, og vi har vårt eget hjem. Takk Gud, at vi ikke alle bor i ett hjem. Fordi vi er adskilt og lever i våre egne hjem, har vi fred og fordragelighet. Men hvis vi alle bodde i ett hjem, ville vi oppleve bitter splittelse hver dag. Vi er adskilt, men likevel ett.»

Vil du vite hvor ett vi er? Det er bare å se på telefonregningen. Vi har kontakt med alle i familien hver uke. Hvis noen er syke, ringer min hustru til dem hver dag. Det har

Kongresshallen Berlin

Hovedårsaken til den motstand jeg har fått fra pinseledere, er at jeg aldri har oppmuntret kristne fra andre kirkesamfunn til å slutte seg til pinsebevegelsen. «Gå I ut fra dem og skill eder fra dem» (2 Kor 6,17) har blitt tradisjonelt slagord blant pinsevenne. Det finnes endog de som hevder at dersom en katolikk ikke går ut av sin kirke, går han eller hun fortapt. Men pinsebevegelsen er selvsagt ikke døren til frelse.

Charisma: - Hvilke større hindringer står Kirken som helhet overfor i dag?

Du Plessis: - Vel, vi kjemper fremdeles den samme kampen som Paulus kjempet. Vi er nå i et tilsvarende stadium som Paulus var da han kjempet for en åndelig forening av jøder og hedninger. Det var en brytningstid. Han skrev egentlig Efeserbrevet for å oppmuntre til en slik forening, og de sier at Efesus ble den mest økumeniske menigheten.

Vi har nå kommet til det punkt der kirkesamfunnene offisielt anerkjenner hverandre. Min forventning og mitt håp er at vi nok fortsatt vil være adskilt, men ikke splittet.

Du Plessis leder i bønn under en karismatisk konferanse i Berlin. Han har vært hovedtaler på utallige tverrkirkelege konferanser over hele verden.

jeg ingenting imot, jeg ser det som en vel-signelse.

Slik er altså min visjon av enhet. I det øyeblikk vi begynner å snakke om enhet, er det alltid noen som spør hvordan. Vår enhet er ikke basert på «Hvordan» - vår enhet er grunlagt på «Hvem». Det er ett hode, hvordan kan det da være mer enn ett legeme? Men, takk Gud, at dette legemet ikke er bare ett lem. Paulus skriver om dette i 1 Kor: «Hvis vi alle var hørsel, hvor ble det da av lukttesansen?» Takk Gud at legemet har mange forskjellige lemmer!

Charisma: - Hvor står enheten i dag sammenlignet med tidligere tider?

Du Plessis: - Det har aldri vært så stor enhet som nå. Slik jeg ser det, var det blitt en kristen tradisjon å splitte. Hver ny vekkelse ført til ny splittelse. Den eneste som

Fortsettelse side 59

HVETE-KRYSS

Skriv løsningen (alle ordene i de mørke rutene!) på et ark, samt navn og adresse, og send det til HVETEKRYSS, 3840 Seljord. NB! Unødvendig å klippe ut kryssordet! Frist: 1 mnd. Premier: Ønske-kassetter.

BRODER-MORDER BIB. KVINNE	PAR	KVIKK	ENG. GUTTE-NAVN	AKTUELL BOK AV PELLE KARLSSON
"	"	"	"	"
TRESORT (OMV)	GRANNE	KLYNK		
NORD-BOERE				
LEDD-SJUKA				
ORIENT	SANS!	KORN-SLAG (OMV)	NORSK LOS-FORBUND	
TYSK-LAND	PINLIG EMNEN	LAKKER	LITT	
DAN-MARK	DA CAPO	EKKELT	OPPDRETT	
FARLIG INSETT GIET				
DIKT LESE-BOK	THAI-LAND	LUXEM-BOURGH BRITISK ØY	SVE-RIGE	
UJEVN	AMERI-KANIK SMILE	TIFFE REKKE	NILS PAUS	
DESSERT	FOR-NYELSE	SKLI NORGE	FASTET	
SAHARA	ITALI-ENSK FAM. NAVN	STED NORGE	KAFFE-MERKE NORGE	
NB!		TALL	I DAG (OMV)	
SPE			VOKS!	
LÆR-STED	EN-GROSS BUTIKK	SVIR	LIKE BARN	
HOLDE MUNN	MARK	ENG. PREP. IKKE	SPISS SAK ITALIA SVELS	
			GRAND PRIX	
			GJØN	
			SPANIA PARK-ERING	

Løsning på Hvetekryss nr. 4:
Yonggi Cho: «Cellegrupper, visjoner og drømmer gir vekst!»
Utrukne vinnere:
Terje Taxerås, 4650 Homstein
Elinn Brauner, 3912 Herre

NR.	M	A	B
4	YONGGI	R	
	DAVID	CA	
C'	MB	BE	HK
REVY	ERGO		
LYKT	A	O	H
LEHAR			LEO
PERES	S	GIS	
G	TKAP	AKE	
R	E	ØST	A
TUPP	KRANS		
PREST		Å	
P	REM	MØRD	★
E	IM	J	EG
KRIG	SKOG	O	
VISSJONER		★	
KARRI	RAID	★	
SE	VEKST	★	

Kjellaug Orvik DRØM

VAR SKULTE VIRKELIGHET

«Kan boka gjøre skråsikkerheten litt mindre og åpenheten litt større omkring drømmer med religiøst innhold, har den gjort nytte for seg.»

Prof. Inge Lønning

«Til tross for sin enkelhet blir boken ikke banal, p.g.a. forfatterens selv-opplevd innforlivelse i sitt stoff.»

Prof. Egil Wyller, Oslo Universitet

frå Eilat i sør til Golanhøgda i nord.

Les i Bibelen i Bibelens land. Møt misjon i praksis. 15 dagers tur, 3.-17. oktober.

Reiseleiarar: Olav Hesjedal og Ola Melhus

Opplysningar ved DEN NORSKE ISRAELSMISJON
Chr. Michelsensgt. 8, 5000 Bergen, tlf. 23 06 46

BOKEN OM DET
MODERNE MENNESKETS
RELIGIØSE NATTSIDE

Kr. 119,-

ANSGAR
Tlf. (02) 20 85 18

Illustrert Bibelleksikon

*Nordens største og mest omfattende verk
om BIBELEN*

Den nye generasjonens nye bibelleksikon

En norsk verdenssuksess, solgt i 54 000 eksemplarer, kommer nå i ny forøket og forbedret utgave. Her er en ny analytisk bibelordbok som viser ordenes bakgrunn i grunnteksten og gir eksempler fra mange bibeloversettelser. Du finner en rikdom av interessante artikler, og et fantastisk nytt billedutvalg som du aldri har sett maken til.

Du kan stole på Illustrert Bibelleksikon

Et blikk på medarbeiderlisten, hvor mer enn 100 av Nordens fremste teologer og bibellærere er oppført, gir garanti for verkets pålitelighet og bibeltroskap. Her er en kombinasjon av et høyt faglig nivå og en enkel og klar framstillingsform, som gjør Bibelens rikdommer tilgjengelig for alle.

Du som fra før eier den gamle utgaven:

Vi vil ikke at ditt bibelleksikon skal stå tilbake for den forbedrede utgaven i 8 bind, som nye kjøpere får. Derfor gir vi deg det mest fantastiske bok-tilbud du noen gang har fått: Vi betaler deg kr 700 i innbytte for ditt gamle bibelleksikon. Du beholder ditt gamle bibelleksikon til du får det nye.

**Vil du vite mer?
Ring 033-44 726**

BESTILL NÅ da får du

- kr. 500 introduksjonsrabatt
- 1 års abonnement på Hvetekornet
- Det store BIBELKARTET (se s. 4-5)
- Kun kr. 100,- pr. mnd. uten avb.tillegg

 KLIPP UT!

JA!

Jeg ønsker å sikre meg den nye utgaven av
ILLUSTRERT BIBELLEKSIKON
med en introduksjonsrabatt på kr. 500,-.

FORLAGETS GAVE

til alle som
bestiller straks:

Det store, fargerike
BIBEL- og
MISJONSKARTET
som viser religi-
onenes utbredelse,
bibelutbredelsen
og de folk som ennå
ikke har fått
Bibelens budskap.

– og bestiller herved:

ILLUSTRERT BIBELLEKSIKON i 8 store bind for introduksjonspris kr 2380,- som betales i månedsrater à kr 100,-.

NAVN:

ADRESSE:

POSTNR. OG -STED:

UNDERSKRIFT:

Fyll ut kupongen og legg den ufrankert i postkassen, og du har sikret deg bokverket til introduksjonspris kr 2380,-. NB! Send ingen penger nå!

Hvis du har bibelleksikonet i 2 eller 3 bind, og ønsker å bytte i 8-binds utgaven og få tilsammen kr. 1200,- i avslag, kryss av her:

BIBEL-NØKKEL

Utallige spørsmål dukker opp for den tenkende bibelleser. Frister Gud oss? (Led oss ikke inn i fristelse!) Kan Gud angre? Hvordan forenes troen på Guds allmakt og Guds kjærlighet? Hvordan forholder det seg med Kristi slektstavle? Hva er bakgrunnen for Jesu lignelser? – Vet du f.eks. at de ni sølvpengene var så verdifulle fordi de utgjorde et brudesmykke?

Hvordan ble nattverden innstiftet? Hva lærer Bibelen om syndens opprinnelse, om det ondes makt og om det evige liv?

Eller andre spørsmål:

Hvor stor var Noahs ark? Hvordan foregikk gudstjenestene i den gamle pakts tid? Hvordan var husene bygget i Palestina på Jesu tid? Hvor mange betydninger har ordet kjærlighet på gresk og hebraisk?

ILLUSTRERT BIBELLEKSIKON har svaret! Et vell av opplysninger stilles til din rådighet.

Illustrert bibelleksikon er et verk med en solid vitenskapelig bakgrunn samtidig som det er en populær og praktisk oppslagsbok. Blant medarbeiderne vil du finne fremtredende og internasjonalt kjente vitenskapsmenn fra Skandinavias høyskoler og universiteter, høyt kvalifiserte pedagoger, og en del av det praktiske kristenlivs ledere og forkynnere.

ILLUSTRERT BIBELLEKSIKON er verket for alle bibellesere. En lett tilgjengelig og pålitelig veiledning for både teologer og leiegfolk. Her har du et bibliotek hvor du vil finne alt det du søker, samlet på ett sted under ett alfabet.

ILLUSTRERT BIBELLEKSIKON sammenfatter 17 forskjellige oppslagsverk og er således et

BIBLIOTEK OM BIBELEN!

KLIPP UT!

ILLUSTRERT BIBEL-LEKSIKON

Ved å fylle ut bestillingskortet og postlegge dette straks, har du ikke bare sikret deg Illustrert Bibelleksikon til den gunstige introduksjonspris – du får også tilsendt GRATIS det store, fargerike

BIBEL- OG MISJONSKARTET som Nordisk Forlag gir som gave til alle bestillere som sender inn kupongen omgående.

Ønsker du at noen av dine venner skal få samme gode tilbud, så skriv deres navn og adresse nedenfor.

VENNLIGST SEND BROSYRE TIL:

NAVN:

ADR.:

NAVN:

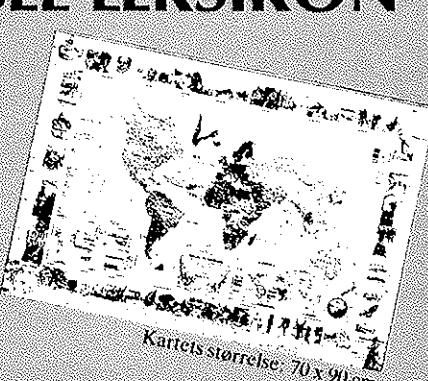
ADR.:

Et bibliotek om Bibelen

ILLUSTRERT BIBEL-LEKSIKONS BIBELORDBOK viser til *hver enkelt oppslagsord i Bibelen*. Den er også en analytisk ordbok hvor du, uten å kunne gresk eller hebraisk, kan følge ordene tilbake til Bibelens grunntekst. Bibelordboken er dessuten en *komparativ konkordans* hvor forskjellige bibeloversettelser sammenlignes – gamle og nye, norske og utenlandske. Et enestående hjelpemiddel for teologer og studenter! Et funn for alle bibellesere!

ILLUSTRERT BIBEL-LEKSIKON er et uunnværlig oppslagsverk for den interesserte bibelleser, for lærere, ungdoms- og søndagsskolearbeidere, prester og predikanter, og sist men ikke minst, for foreldre som ønsker at barna skal få interesse for Bibelens fantastiske verden.

Klipp ut kupongen, og send den til oss I DAG – og motta omgående vårt store Bibel-kart som takk.

BREV

A

Kan sendes
ufrankert
i Norge.
Nordisk Forlag
betaler
portoen.

SVARSENDING

Tilkallse nr 305000/43

HVETEKORNET

3190 HORTEN

KOMMER I SEPTEMBER-NUMMERET

STERK BRUK AV NÅDEGAVER

Da vi besøkte USA, ble vi av folk som følger med på kristenfronten der borte, anbefalt å oppsøke W. V. Grant jr. Over hele USA kan man hver uke se Grant be for syke på TV. Mens de som er blitt bedt for løper oppover midtgangen, kaster Grant krykkene over forsamlingen og opp på plattformen. I Dallas møtte vi Grant og fikk se hans tjeneste på nært hold. Aldri har vi opplevd en slik sterk bruk av nådegaver. Han kunne si navnet på folk han aldri før hadde møtt, fortelle hvilke sykdommer de led av og endog navnet på deres lege.

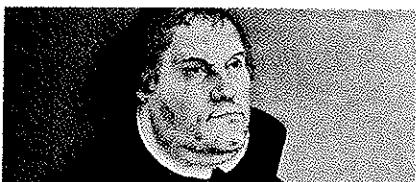
FRA STAGNASJON TIL INSPIRASJON

Etablerte menigheter kan få oppleve fornyelse og vekkelse. En stagnert frimenighet fikk gå fra motløshet til vekkelse, rapporterer Magne Vågnes som studerer ved Nordisk Journalisthøgskole i Sverige.

TROEN OG ORDET

I neste nummer begynner Åge Åleskjær en NY serie vi har kalt «Troen og Ordet». Åleskjær har intet imot å bli kalt trospredikant, men vil først og fremst være en Jesus-forkynner. Tro er den rettferdiges livsstil og måte å leve på, skriver Åleskjær som tar fram aktuelle og trossyrkende sannheter fra Skriften. Følg med fra begynnelsen!

LUTHER SOM KARISMATIKER

Å være luthersk er å være karismatiker. Dette hevder lutheraneren Rodney G. Lensch i sin artikkel i neste nummer. Han tror Luther etter sin omvendelse mottok dåpen i Den Hellige Ånd, og at hovedpunktene i Luthers forkynnelse ble aktualisert gjennom den karismatiske vekkelse.

LYDKASSETTER

Uinnsilte kassetter:

Vi har topp kvalitets-kassetter for kopieringsbruk til taler etc. Nordens mest solgte tomkassett.

Remember MD C-60 kr. 10,- pr. stk.
Remember MD C-90 kr. 12,- pr. stk.
Minste bestilling 10 stk.

Kassettmisjoner som behøver større partier – kontakt oss for meget gunstige pristilbud.

Kopiering av kassetter:

Vi kan kopiere fra din masterkassett for kr. 15,- pr. stk. inkl. kassetten og trykket etikett med din egen tekst på. C-60 eller C-90 til samme pris. Minstebestilling er 3 kopier.

Bestill fra:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

Dette og mye mer i neste nr. av

bvete
Kornet

Bli informert og
inspirert
– Hver måned
Bli fast Abonnent

A/S N.G.P.

A/S NORSK GRUNNMUR PRODUKSJON
Kirkeveien 44 Telefon: 033 - 51 664
3080 HOLMESTRAND Bankgiro: 6140.05.17400

Sikker grunnmur
Skal du bygge?
Kontakt oss!

Riv ut
og send
inn
abonnentkortet
– portofritt!

RETUR
HVETEKORNET
Postboks 770
3191 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle,
og nye adresse!

MÅNEDENS DYNAMIS KASSETT

BRINGER STORMØTER INN I DITT HJEM ELLER BIL – OG DITT HJERTE!

Månedens Dynamis Kassett
– holder deg orientert med
aktuelle budskap.
– nesten som å
være der . . .

**De siste måneders Dynamis
Kassett:**

FEBRUAR:
«Åndelig krigføring»
KJELL SJØBERG

MARS:
«Lovsang i praksis»
J. SLOTHEDEN, S. THORKILDSEN

APRIL:
«Du er seierherre»
ÅGE ÅLESKJÆR

MAI:
«Innvielse»
SVEIN THORKILDSEN

JUNI:
«Guds rike bryter fram»
SVEN NILSSON

Kan bestilles enkeltvis for kr. 25,- pr. stk.

**SÅ ENKELT
ER DET
å bli med:**

- 1 Finn kortet for Månedens
Dynamis Kassett.
Se siden med kort.**
- 2 Riv ut kortet – og fyll inn
ditt navn og adresse.**
- 3 Postlegg kortet – Porto-
fritt!**

**MANGE GODE
GRUNNER**
til å bli med i Norges
største kristne kassett-
klubb:

- Du får en plass på «første benk» i møter, konferanser og stevner du ikke fikk være med på.
- Du får følge med på den helt aktuelle utvikling innen åndsfylt forkynnelse og fornyelsesprosessen blant Guds folk i dag.
- Du får en «topp-aktuell» kassett i din postkasse hver måned.
- Du får vite på forhånd hvilken kassett som kommer slik at du kan avbestille. Og du kan når som helst slutte.
- Du får ofte ekstratilbud på andre kassetter, til bunnpris.
- Du blir inspirert og informert gjennom budskap av mange av de fremste forkynnere som virker i dag. Undervisningen er også egnet til å brukes i menighetsvirke og børnegrupper.
- Det er rimelig også. Kun kr. 20,- pr. bånd (+ kr. 3,- i porto) Vanlig pris er kr. 25,- pluss porto.
- Gjør som flere hundre andre har gjort: Meld fra at du vil være med i Månedens Dynamis Kassett!